

Prvo zajedničko hodočašće Gradišćanskih Hrvata u Zagreb

„Ovo je milosni i povijesni dan za nas Gradišćanske Hrvate i za naš hrvatski narod. Nakon 500 godina prvi put u ovako velikom broju, simbolično 500 hodočasnika iz triju zemalja - Slovačke, Austrije i Mađarske i četiriju biskupija Bratislavske, Željezanske, Jurske i Sambotelske zajedno hodočasti u našu 'Staru Domovinu' Hrvatsku i to u glavni grad Zagreb na grob blaženoga kardinala Alojzija Stepinca u ovoj prekrasnoj katedrali, istaknuo je biskup Željeznog Egidije Živković predvođeci središnje misno slavlje u Stepinčevoj katedrali -

Izražavajući dobrodošlicu hodočasticima, kardinal Josip Bozanić istaknuo je: „Neka ovaj vaš pohod Hrvatskoj, Zagrebu, Stepinčevoj katedrali bude u službi hrvatskoga zajedništva i poticaj za jače povezivanje naših zemalja u ovom dijelu Europe, zajedničke nam Srednje Europe“

20. rođendan Hrvatskoga katoličkog radija

Smatram da smo pozvani biti otvoreni prema medijima, posebno kada je ta komunikacija, kao u slučaju HKR-a, dobronamjerna, istaknuo predsjednik HBK nadbiskup Želimir Puljić -

Želim HKR-u sjajnu budućnost, uskoro u novim i ljepšim prostorima, gdje će postojati još bolja mogućnost još kvalitetnijeg služenja Crkvi, vjernicima i svim ljudima dobre volje, poručio nadbiskup Devčić – Čestitku uputilo i Hrvatsko društvo katoličkih novinara

Domovinske vijesti

Benkovac: Nadbiskup Puljić blagoslovio kip bl. Alojzija Stepinca
Nada u budućnost: Iskustva mladih u komunizmu, od tranzicije do demokracije i danas
Obljetnica mučeničke smrti s. Žarke Ivasić
Svećenički dan Splitsko-makarske nadbiskupije
Don Stipe Perkov dobitnik nagrade Šibensko-kninske županije
Dan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu
Svetojeronimska književnica Stanka Pavuna
Kaštel Novi: Biskup Perić otvorio Godinu biskupa Pavla Žanića
Teološki četvrtak Kršćanske sadašnjosti o razaranju i obnovi
10. obljetnica Katoličke klasične gimnazije u Virovitici
Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma
Susret mladih Zadarske nadbiskupije
Biskupijski obiteljski susret u Škropetima
Proslava 20 godina Programa Injigo
75. obljetnica župe sv. Franje Ksaverskog u Zagrebu
Svečanim slavljem završen jednogodišnji jubilej 500. obljetnice ukazanja Gospe od Zečeva

Crkva u Hrvata

U Podmilačju prvi puta u povijesti služena grkokatolička liturgija
Kelkheim: 18. dječji festival „Mikrofon je vaš“
25. hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lurd

Inozemne vijesti

Papa primio nogometaše Juventusa i Lazija
Petak milosrđa: Papa Franjo posjetio obitelji u Ostiji
Solidarnost katoličke zajednice sa žrtvama napada u Manchesteru

Prilog dokumenti

Marija Magdalena – apostol nade (usp. Iv 20, 15-18a)
Duh Branitelj

Domovinske vijesti

Benkovac: Nadbiskup Puljić blagoslovio kip bl. Alojzija Stepinca

Benkovac, 13.5.2017. (IKA) - Kip bl. Alojzija Stepinca na istoimenom trgu ispred župne crkve Rođenja BDM u Benkovcu u subotu 13. svibnja blagoslovio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Brončani kip Stepinca sklopljenih ruku u molitvi visok je 2,40 m, a kameno postolje na kojem se nalazi visoko je 1,70 m. U donjem dijelu postolja uklesana je molitva Očenaša, a u gornjem dijelu postolja piše Blaženi Alojzije Stepinac, 1898 – 1960, U tebe se, Gospodine, uzdam, što je Stepinčevo geslo. Autor kipa je akademski kipar Tomislav Kršnjavi iz Zagreba.

„Podizanje kipa Stepinca puno znači s obzirom i na situaciju u kojoj smo se našli glede njegove kanonizacije. Mislim da kult bl. Alojzija ide sve jače i šire. Drago mi je da se podigao taj divan kip koji će svjedočiti Stepinca i dati nam prigodu da češće razmišljamo o njegovim uvjerenjima. Osobito o njegovim stavovima prema zemlji, domovini i Crkvi“, rekao je mons. Puljić, istaknuvši da je lijepo na Stepinčevu grobu pročitati "U ljubavi prema svojoj zemlji i svom narodu, ne dam se ni od koga natkriliti". „Možda to izgleda oholost. Nije, nego to je skromna, uvjerenja poniznost koja pokazuje koliko je volio hrvatsku zemlju i narod. To može biti poticaj i primjer nama. Stepinac je radije prihvatio okove u svojoj zemlji, nego slobodu u tuđini, a nuđeno mu je, samo pođi iz ove zemlje i bit ćeš slobodan“, rekao je mons. Puljić. Blaženi Alojzije je divan lik koji nam je uvijek bio inspiracija, u teškim vremenima komunizma ali i u vremenima pred nama, rekao je nadbiskup, naglasivši da je Stepinac poticaj u razmatranju dva trenutačno teška pitanja koja opterećuju hrvatski narod: naš odnos prema životu, narod smo koji odumire i iseljava iz Hrvatske. „Više je grobova, nego obiteljskih kolijevki. Pred time kao vjernici ne možemo ne razmišljati. Sve nas pogađa napuštanje rodni mjesta svoje domovine. Ne pomažu u tome rodoljubne ni poučne pjesme. Može li nam Stepinac u tome pomoći, dati orijentaciju, da prihvatimo njegov savjet, s obzirom na njegov stav pred onima koji su sve činili da ga udalje iz njegove zemlje i biskupije. Makar i u okovima, Stepinac je ostao u svojoj rodnoj grudi“, potaknuo je mons. Puljić.

O tom gorućem problemu nadbiskup je govorio u propovijedi misnog slavlja koje je predvodio prije otkrivanja kipa, kad je 58 benkovačkih krizmanika podijelio sakrment potvrde, i u kasnijim izjavama za medije uz blagoslov kipa.

U prigodnom govoru na početku blagoslova, benkovački žuonik i dekan Anđelko Buljat rekao je da je Stepinac duhovni stožer Crkve u Hrvata, djelima je živio vjeru u Boga i ljubav prema narodu. „On je bio dobri pastir svog stada kojeg je nastojao okupljati u teškim vremenima, da ga vuci ne bi uništili. Usprkos napetostima i pritiscima na njegov svećenički i biskupski put, revno se zauzimao za potrebne svih nacija i vjera“, rekao je don Anđelko, dodavši da je Stepinac bio čovjek duboke vjere koju je primio u rodnom domu, osobito od majke Barbare. Jedini temelj njegove vjere i cijelog života je Isus Krist.

Uz župu i dobročinitelje, don Anđelko je zahvalio Gradu Benkovcu s gradonačelnikom Brankom Kutijom koji je pružio moralnu i materijalnu podršku u podizanju spomenika i uređenju trga ispred župne crkve, gdje je inženjerka Lenka Šaran projektirala trijem. Podsjetio je da je Grad Benkovac podigao i spomenik dr. Franju Tuđmanu, čiji je autor također Kršnjavi, koji je izradio i Stepinčev kip. „Grad Benkovac može biti ponosan što ima dva stožera hrvatskog naroda,

duhovnog, bl. Alojzija Stepinca i dr. Franju Tuđmana, stožera nacionalne svijesti“, rekao je don Anđelko, istaknuvši da taj spomenik znači jer benkovački župljani puno mole zagovor Stepinca i hodočaste na njegov grob. „Kad sam studirao teologiju i pripremao se za svećenika, kad sam se lomio i bio u krizama, preko Stepinčeva zagovora uvijek sam dobio pozitivan odgovor. To mi je davalo snage i volje da idem naprijed. Tako i mnogi naši vjernici. Stepinac je bio ustrajan i uzoran u vjeri i svom pozivu. Važno je, čovjek treba težiti za većim idealima, kao što je i on. Bio je čovjek vjere, pravedan i ponizan. Pogled na njega će mi davati volje kao pastiru župe, da se dajem kao što se on kao pastir davao za svoje vrijeme, za narod u Hrvata“, rekao je don Anđelko Buljat.

Akademski kipar Tomislav Kršnjavi zahvalio je župniku i Gradu Benkovcu na povjerenju da izradi taj kip. „U srcu Benkovca želio sam napraviti kip u kompoziciji molitve, koji će pozivati na molitvu i zajedništvo. Zato je uz Stepinčevo geslo uklesana i Isusova molitva Očenaša. Najvažnije je da se duše privode Isusu Kristu. Ovakav stav Stepinca poziva vjernike da mole njegov zagovor. Osobito da mladi rastu pod kolonadama na Trgu uz Stepinca“, rekao je Kršnjavi, poželjevši da se osobito mladi, uz molitve Alojzija, sjete da je najvažnije nadahnuće Svetoga Duha. Istaknuo je da je Stepinčeva vertikala vezana uz zvonik crkve i pripada kretanju u tom prostoru pozivajući sve na molitvu. Ta se ideja kristalizirala i u kiparovu razgovoru sa svećenicima i fra Stipom Nimcem. Umjetnik je rekao da mu rad nije bio zahtjevan jer se Stepincu molio i prije, za vrijeme izvedbe i nakon nje. „Nadahnjivao me sam Stepinac. On me uvijek posebno nadahnjuje i uz sv. Leopolda zaštitnik je moje obitelji. Neprestano me ispunjava njegov duh. Nadam se da se nešto od tih molitava i duha osjeća u oblikovanju kipa, da zrači mirom na koji molitva poziva, stvarajući ozračje Stepinčeva mira i karizme koju je nosio u trpljenju i pouzdanju u Boga. Želio sam izraziti Stepinca koj je okrenut prema Bogu i BDM i sve nas poziva da se uzdamo u Gosopodina kao što je on činio, to je i bilo njegovo geslo“, rekao je kipar Kršnjavi.

To je prvi veliki kip Stepinca kojeg je Tomislav Kršnjavi napravio. Izradio je nekoliko Stepinčevih relikvijara i malih Stepinčevih skulptura, a trenutačno dogovara izradu Stepinčeva kipa i za druge gradove. Idejna skica benkovačkog kipa Stepinca nastala je prije godinu dana kad ju je autor predstavio i u Bruxellesu na izložbi o Stepincu koji je organizirala zastupnica Marijana Petir. Kršnjavi je zahvalio i Ljevačima umjetnina Ujević iz Zagreba koji su napravili Stepinčev brončani odljev.

„S obzirom na tretman koji je imao u prošlom sustavu, dug benkovačke sredine bio je da se podigne spomenik Stepincu u čast. Na kraju svog mandata, sad sam zadovoljan i sretan čovjek jer smo podigli tri spomenika: poginulim braniteljima, prvom hrvatskom predsjedniku kao tvorcu države i sad moralnoj vertikali, Stepincu“, rekao je benkovački gradonačelnik Branko Kutija u prigodi blagoslova.

Na benkovačkom području živi 11.026 stanovnika, a samo naselje Benkovac ima oko 3000 stanovnika, sad dosta naseljeno prognanima iz BiH. Prije Domovinskog rata u kojem je jako stradalo, tu je bilo mnogo srpskog stanovništva. Prema službenom popisu, sad je u Benkovcu oko 1100 stanovnika srpske nacionalnosti, no u stvarnosti taj je broj znatno manji, rekao je gradonačelnik Kutija.

Nada u budućnost: Iskustva mladih u komunizmu, od tranzicije do demokracije i danas

Međunarodna znanstvena konferencija na Hrvatskome katoličkom sveučilištu

Zagreb, 13.5.2017. (IKA) - Partnerstvo katoličkih sveučilišta (Catholic University Partnership) zajedno s Hrvatskim katoličkim sveučilištem 12. i 13. svibnja organiziralo je dvodnevnu međunarodnu znanstvenu konferenciju „Nada u budućnost: Iskustva mladih u komunizmu, od tranzicije do demokracije i danas“. Na konferenciji je sudjelovalo gotovo trideset sudionika sa sedam europskih katoličkih sveučilišta. Predavanja su održali rektori, prorektori i nastavnici s Ukrajinskog katoličkog sveučilišta (Ukrajina), Katoličkog sveučilišta Pazmany Peter (Mađarska), Katoličkog sveučilišta u Ružomberoku (Slovačka), Katoličkog sveučilišta Ivan Pavao II. (Poljska), Pedagoškog sveučilišta Sulkhana-Saba Orbeliani (Gruzija), Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, Sveučilišta u Zadru i Sveučilišta Notre Dame (Indiana, Sjedinjene Američke Države).

Konferenciju je u ime organizatora otvorio domaćin Konferencije prof. dr. Željko Tanjić, rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta, zahvalivši Nanovic institutu za europske studije na ukazanom povjerenju i prijedlogu da Hrvatsko katoličko sveučilište u glavnom gradu Hrvatske organizira konferenciju o nadi, budućnosti i perspektivama za mlade. Osobitu zahvalu rektor Tanjić uputio je ravnatelju Nanovic instituta za europske studije prof. dr. Jamesu McAdamasu riječima: „Usudujem se reći da je profesor McAdams duša Partnerstva katoličkih sveučilišta. Profesore McAdams, zahvaljujem Vam na inicijativi i ideji stvaranja asocijacije koja njezinim članicama daje veliku podršku u vidu stipendija, organiziranja raznih skupova, konferencija, radionica, razmjena profesora i studenata, a Vama osobno zahvaljujemo što ste vjerovali u osnivanje Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.“

Sudionike i goste konferencije pozdravili su i izaslanik i posebni savjetnik ministra vanjskih i europskih poslova Filip Vučak te u svojstvu izaslanice ministra znanosti i obrazovanja prof. dr. Pave Barišića dr. Jasminka Buljan Culej. U ime akademske zajednice Sveučilišta u Zagrebu obratio se rektor prof. dr. Damir Boras, čestitajući Hrvatskom katoličkom sveučilištu na Konferenciji koja će iznjedrili vrijedan znanstveni doprinos temi iskustava mladih u komunizmu i u tranziciji do današnjih dana.

Sve okupljene pozdravio je i prof. dr. James McAdams, izrazivši svoje zadovoljstvo brojem okupljenih rektora, prorektora i članova akademskih zajednica prisutnih sveučilišta te istaknuvši kako je, iz njegove američke perspektive, lijepo vidjeti napredak, suradnju i razvoj katoličkih sveučilišta, članica Partnerstva koje djeluje već više od deset godina. „Čast je biti na ovom sjajnom mjestu, Hrvatskom katoličkom sveučilištu koje lijepo i uspješno napreduje, na čemu od srca čestitamo.“ Predstavnicima okupljenih sveučilišta profesor McAdams je rekao da mogu biti ponosni na svoja sveučilišta, na više od 50 mladih znanstvenika i suradnika koji su prošli različite vidove edukacija na Sveučilištu Notre Dame te na doprinosu znanosti i obrazovanju u zemljama u kojima djeluju. Izrazio je i daljnju potporu katoličkim sveučilištima u promicanju ideje katoličkih sveučilišta u svijetu te osobito u ovom dijelu Europe.

Konferenciju je predavanjem „Hrvatska sveučilišta u post-komunizmu: nedovršena tranzicija“ otvorio prof. dr. Ivo Banac, profesor emeritus Sveučilište Yale iz Sjedinjenih Američkih Država. Predavanje je temeljio na tezi da su zemlje iz kojih potječu predstavnici prisutnih sveučilišta

imale sličnu povijest te da se zemlje suočavaju sa sličnim problemima poput problema s elitama, s opozicijom koja je različita u različitim periodima te s problemom tranzicije koja je imala različite uspone i padove. Iznio je svoju kritiku ustaljene teze kako je u Jugoslaviji postojala neka vrsta boljeg komunizma nego u drugim zemljama što zapravo nije slučaj jer je glavno obilježje komunističkog uređenja, a koje je bilo prisutno i u Jugoslaviji, nepostojanje opozicije. Dr. Banac smatra da se alternativna nezavisna sveučilišta, kao što je Hrvatsko katoličko sveučilište, mogu oduprijeti nominalnom katolicizmu elita koji je koegzistirao s idejama o nastavku staroga režima.

Usljedila su dva tematska bloka: „Mladi Europljani u teškim vremenima komunizma“ i „Iskustvo obrazovanja tijekom tranzicije u demokraciju“.

U prvom tematskom bloku koji je moderirao dr. Tanjić, izlagao je izv. prof. dr. Marcin Tkaczyk, prorektor s Katoličkog sveučilišta Ivan Pavao II iz Lublina u Poljskoj, obradivši temu „Katoličko obrazovanje u komunizmu“ te se koncentrirao na teme akademskog obrazovanja u komunističkim područjima poslije II. svjetskog rata, totalitarne kontrole komunističke države nad obrazovanjem i na njezine antropološke temelje te katoličke akademske institucije kao „oaze slobode“ i „neprijatelje države“. Prorektor Ukrajinskog katoličkog sveučilišta iz Lavova u Ukrajini prof. dr. Oleh Turiy govorio je o obrazovnom iskustvu 'podzemne Crkve', odnosno o povijesti Ukrajinske grkokatoličke Crkve u razdoblju od 1946. do 1989. U tom je razdoblju sovjetski režim tu Crkvu smatrao nepostojećom, nakon što su svi njezini biskupi i mnogo klera, redovničkog i svjetovnog, uhićeni, njezine obrazovne, karitativne i socijalne institucije zatvorene, a njezine crkve i druga imovina oduzeta. U Sovjetskom Savezu škola je bila odvojena od Crkve i ateizam je bio prevladavajuća ideologija usađivana djeci u školi. Djeca i mladi bili su izloženi snažnoj komunističkoj indoktrinaciji kroz različite ideološke organizacije uz gotovo prisilno učlanjenje. Unatoč tomu, u drugoj polovici osamdesetih godina 20. stoljeća, masovni pokret za legalizacijom Ukrajinske grkokatoličke Crkve dokazao je kako je ta Crkva uspješno preživjela kroz tri generacije. Vjersko obrazovanje imalo je važnu ulogu u prenošenju vjere i znanja u ilegali. Odvijalo se na različitim razinama, od „kućnih crkava“ do susreta mladih, pa čak „ilegalnih sjemeništa“ za buduće svećenike. Dr. Kinga Földvary s Katoličkog sveučilišta Pazmany Peter rekla je da je istina „da se Mađarsku često opisivalo kao 'najveseliju baraku u komunističkom lageru', a napose potkraj 70-ih te 80-ih godina 20. stoljeća. Ljudi poput naše obitelji, koji nisu bili u centru pozornosti, koji nisu težili promaknućima na vodeće pozicije niti gomilali spektakularno bogatstvo, nisu više bili ni u kakvoj posebnoj opasnosti. Ipak, vjerujem da čak u i toj veseloj baraci, gdje se život nastavio vedro i komforno, čak ni djeca moje generacije nisu mogla pobjeći od osjećaja straha i zastrašivanja koji se izravno može povezati s ograničenjima slobode mišljenja koja karakteriziraju to razdoblje.“ Rektorica Sveučilišta u Zadru prof. dr. Dijana Vican u predavanju „Obrazovni sustav u vrtlogu društvenih i kulturnih vrijednosti, tradicija i suvremenih zahtjeva“ istaknula je da se hrvatski obrazovni sustav na predtercijarnoj razini pretvara u platformu za političku reformu, umjesto da postane polazištem sustavnih promjena. Istodobno, nekritičko prihvaćanje suvremenih zahtjeva, kao što su pojmovi cjeloživotnog učenja i uključiva obrazovanja, čine reformu sustava još i turbulentnijom. Glede ciljeva reforme ostaje činjenica kako su odrastanje djece i mladih te njihov odgoj i obrazovanje podložni određenim zakonima razvoja, a glavni nositelji obrazovnih

aktivnosti, napose obitelji i nastavnici, pretvaraju se u slabe i bespomoćne čimbenike, umjesto u najpozitivnije i najmoćnije karike procesa odgoja i obrazovanja.

Drugi tematski blok „Iskustvo obrazovanja tijekom tranzicije u demokraciju“ započeo je izlaganjem izv. prof. dr. Tarasa Dobka, prorektora s Ukrajinskoga katoličkoga sveučilišta, koji je istaknuo kako je obrana autonomije sveučilišta, akademskog integriteta i kulture izvrsnosti usmjerena na podriivanje starih navika paternalizma, birokracije, neodgovornosti, oportunitizma i nativizma raširenih u postsovjetskoj akademskoj zajednici. Prorektor Katoličkoga sveučilišta u Ružomberoku u Slovačkoj prof. dr. František Trstenský u svom se predavanju osvrnuo na obrazovanje u vremenima tranzicije, istaknuvši da je uslijed promjena u društvu došlo do promjena u školskim sadržajima, pojave privatnih i crkvenih škola te da je novi zakon o obrazovanju iz 2008. donio inovacije u obrazovnom sustavu poput mogućnost biranja škole, uvođenje školske samouprave i slično te obrazovna reforma u Slovačkoj nije više pitanje koje se postavlja stručnim krugovima, već široj javnosti. Izv. prof. dr. Boguslaw Migut s Katoličkoga sveučilišta Ivan Pavao II. u Lublinu iznio je kratku povijest poljskog izviđačkog pokreta, počevši od 1910. do današnjih dana, zaključivši da je izviđački pokret važan u katoličkoj formaciji mladića i djevojaka. Doc. dr. Mate Botos s Katoličkoga sveučilišta Pazmany Peter iz Budimpešte govorio je o uspostavljanju mađarskog katoličkoga obrazovnog sustava te o stvaranju Katoličkoga sveučilišta Pazmany Peter i njegovom dvadesetogodišnjem utjecaju na suvremeno mađarsko društvo.

U subotu 13. svibnja održana su dva tematska bloka: „Nade i razočarenja postkomunističkoga doba“ i završna diskusija.

U tematskom bloku „Nade i razočarenja postkomunističkoga doba“ prof. dr. Volodymyr Turchynovsky s Ukrajinskog katoličkog sveučilišta govorio je o vrijednostima „revolucije dostojanstva“, istaknuvši da je revolucija cijelo ukrajinsko društvo oslobodila svih obveza koje je donio raniji postsovjetski društveni ugovor. Dr. Turchynovsky zaključio je da je slobodno društvo moralno postignuće u kojem bi obrazovanje trebalo biti vodećim dionikom. Doc. dr. Andra Božekova s Katoličkoga sveučilišta u Ružomberoku predstavila je obrazovnu reformu u Slovačkoj i Nacionalni program razvoja obrazovanja i osposobljavanja. Prof. dr. Gordan Črpić s Hrvatskoga katoličkoga sveučilišta obradio je temu pokušaja i pogrešaka obrazovne reforme u postkomunističkoj eri u Hrvatskoj, istaknuvši da sadašnja paradigma obrazovne reforme ne može rezultirati realnim promjenama na korist hrvatskoga obrazovnog sustava bez teoretskih i praktičnih reformskih pretpostavki te je naglasio važnost društvenoga konteksta u kojemu se događaju konkretne obrazovne promjene i iz kojeg je moguće uhvatiti se u koštac s općim poteškoćama reforme u suvremenom hrvatskom društvu. Posljednje predavanje održao je prof. dr. Slawomir Nowosad, dekan Teološkog fakulteta s Katoličkoga sveučilišta Ivan Pavao II. iz Lublina, koji smatra da je ključno da ljudska osoba bude ispravno shvaćena u svojoj biti i pozivu te da, kao što to stoji u pastoralnoj konstituciji *Gaudium et spes*, ljudska osoba „jest i mora biti počelo, naime, subjekt i svrha svih društvenih ustanova“, među koje se ubrajaju i sveučilišta.

U završnoj diskusiji sudjelovali su dr. Tanjić, dr. Banac, prof. dr. Vyacheslav Briukhovetsky, počasni rektor Nacionalnog sveučilišta Kyiv-Mohyla Akademija iz Ukrajine, Peter Stastny, političar iz Slovačke, i prof. dr. Vaja Vardidze, rektor Pedagoškoga sveučilišta „Sulkhan-Saba Orbeliani“ iz Gruzije. Završnu diskusiju moderirao je dr. McAdams, koji je istaknuo kako treba promišljati dvije

stvari: kakvu to dodanu vrijednost ima katoličko sveučilište i što bi to bila nada koju valja razlikovati od optimizma.

Dr. Tanjić istaknuo je činjenicu da se naši studenti, svi rođeni nakon komunizma, mogu zapitati zašto govorimo o tome vremenu. Čini se kako nismo dovoljno učinili na katoličkim sveučilištima u kreiranju strategije za suočavanje s tim razdobljem, nismo donijeli zajedničke programe. Drugi problem s kojim se nužno treba suočiti je kako odgojiti odgajatelje. Ako odgajatelji nemaju katoličke vrijednosti, ističe dr. Tanjić, ako nemaju jasan stav o prošlom razdoblju i ideju kako ta promišljanja prenijeti studentima, čini se da nećemo uspjeti studentima prenijeti iskustvo komunizma.

Prof. Vardidze naznačio je najvažnije informacije o katoličkom sveučilištu u Gruziji čije se stanovništvo 80% izjasnilo pravoslavnim. Smatra kako danas u akademskom svijetu imamo globalne promjene paradigme odgoja. Danas imamo novi stav prema odgoju što predstavlja izazov za nove odgojne sustave koje treba reformirati. U sklopu novih paradigmi, smatra dr. Vardidze, treba se neprestano pitati kako biti katolik i kako odgajati nove autentično kršćanske generacije? Sljedeći problem koji prof. Vardidze obrazlaže je činjenica što se nakon razdoblja od 70 godina bez religioznog života u devedesetima dogodio povratak kršćanstvu bez refleksije, bez autentičnog razumijevanja kršćanstva. U toj situaciji, male katoličke zajednice, 30-40 tisuća katolika, 1% populacije, su vrlo ambiciozne. Pita se je li moguće da tako mala zajednica ostavi neki trag u društvu? Smatra kako ovakvi susreti pružaju nadu da je to moguće.

Dr. Briukhovetsky istaknuo je kako je on sa sveučilišta koje je na ovome skupu iznimka jer nije katoličko sveučilište. No, njegovo sveučilište podržava rad Ukrajinskog katoličkoga sveučilišta koje je vrlo važno sveučilište u Ukrajini. Nadalje, ističe kako je Ukrajina poznata po dvije revolucije: narančastoj revoluciji i revoluciji dostojanstva. No, bila je i treća revolucija: 1990. - studentska revolucija. U prvoj su studenti prosvjedovali protiv parlamenta i dobili podršku ljudi od kojih su tražili da pokrenu promjene u zemlji jer ne žele živjeti u takvoj zemlji. U Narančastoj revoluciji glavni pokretači bili su studenti od kojih se tražila promjena stanja u zemlji. U posljednjoj revoluciji, revoluciji dostojanstva, studenti su od svih tražili da mijenjaju zemlju. Pokretač promjena je, smatra dr. Briukhovetsky, povratak nacionalnog identiteta pri čemu treba istaknuti činjenicu da je Ukrajina jedina zemlja u kojoj se na sveučilištima poučava na stranom jeziku – ruskom.

Peter Stastny, političar i zastupnik u Europskom parlamentu (2004.-2014.), rekao je kako je sve što je na konferenciji o komunizmu slušao on zapravo proživio. Nije nikada htio otići iz svoje zemlje, no, nakon prijatnji i mogućnosti da mu se zabrani bavljenje hokejom shvatio je da mora napustiti domovinu. Htio je svojoj djeci dati obrazovanje i slobodu, a ne „pranje mozga“. Smatra kako je pod utjecajem providnosti i Svemogućega nadišao sve konflikte. Zaključno je naglasio kako je obrazovanje rješenje za sve, a posebice obrazovanje s dodanim vrijednostima koja se mogu pronaći na katoličkim sveučilištima.

Dr. Banac u završnoj diskusiji iznio je mišljenje kako je važno razmijeniti znanje i pridružiti se inicijativama koje dijelimo i koje su slične. Istaknuo je kako ne dolazimo s istom poviješću, ali dolazimo sa sličnim nasljeđem i iz sličnih tradicionalnih europskih zemalja te da se treba zajedno suprotstaviti vrlo opasnoj ideji o razvoju u različitim brzinama u Europi.

Grkokatolička konkatedralna i župna crkva svetih Ćirila i Metoda proslavila svoje zaštitnike

Zagreb, 14.5.2017. (IKA) - Grkokatolička konkatedralna i župna crkva Svetih Ćirila i Metoda na zagrebačkom Griču proslavila je u nedjelju 14. svibnja nebeske zaštitnike. Svečanu liturgiju sv. Ivana Zlatoustoga predvodio je domaći župnik o. Danijel Hranilović uz susluženje fra Nikice Ajdučića, župnika župe Gospe Lurdske, i o. Tarasa Barščevskog, profesora na Katoličkome bogoslovnom fakultetu. Pjevanje su predvodile sestre bazilijanke i članovi Ćirilo-Methodova kora prema žumberačkom napjevu.

U prigodnoj homiliji, osvrćući se na evanđelje koje govori o susretu Isusa sa Samarijankom, fra Nikica je naglasio kako čovjeku nije dovoljno samo zadovoljiti naravnu žeđ, već je potrebno zadovoljiti duhovnu žeđ. Ovu vrstu žeđi može zadovoljiti jedino Bog u kojemu je izvor žive vode koja vodi u Život. Napajanje na izvoru te vode prije svega podrazumijeva susret sa živim Isusom Kristom koji želi i danas, kao što je nekoć činio i na Jakovljevom zdencu, zahvatiti u čovjekov život. U ovome se nazire autentična Radosna vijest za čovjeka, jer po susretu s Isusom Kristom koji je živa utjelovljena Riječ biva evangeliziran i sam čovjek čija je zadaća evangelizirati, tj. utjeloviti u vlastiti život, kao i život zajednice u kojoj djeluje, iskustvo susreta sa živim Bogom. Za uzor Crkva pred nas stavlja svetu braću Ćirila i Metoda, prosvjetitelje slavenskih naroda i suzaštitnike Europe. Oni su iz tog susreta sa Isusom Kristom crpili snagu te su se dali u službu evangelizacije prenoseći Radosnu vijest slavenskim narodima na njima razumljivom jeziku. U ovome se nazire poruka i za naše vrijeme: hoditi ususret Uskrsnome Gospodinu te postati radosni svjedoci i navjestitelji Božje riječi, istaknuo je propovjednik.

Na kraju Svete liturgije domaći župnik, oslanjajući se na izrečenu homiliju, istaknuo je važnost zahvaljivanja za darovanu milost kojom Bog iskazuje ljubav i blizinu po vidljivom zajedništvu župne obitelji. Govoreći o temelju na kojem smo pozvani graditi župno zajedništvo, a to je presveta Euharistija i lomljenje Božje riječi u svakodnevnom životu, o. Hranilović zahvalio je prisutnima na molitvenoj podršci kojom su se župljani pripremali za proslavu zaštitnika župe.

Na kraju liturgije vjernici su prisustvovali činu mirstvovanja te su druženje nastavili uz delicije pripremljene dobrotom župljanja.

Uz vanjsku proslavu, župa je proslavila nebeske zaštitnike i svečanom Velikom večernjom s litijom održanom uoči samog blagdana, dok je na sam dan proštenja, 11. svibnja, Arhijerejsku liturgiju predvodio križevački vladika Nikola Kekić uz izravni prijenos na Radio Mariji.

Biskup Škvorčević primio provincijala fra Iliju Vrdoljaka

Požega, 14.5.2017. (IKA) – Požeški biskup Antun Škvorčević primio je provincijalnog ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda u Zagrebu fra Iliju Vrdoljaka 14. svibnja u Biskupskom domu u Požegi. Razgovarali su o djelovanju franjevaca te Provincije u župama Požeške biskupije.

Biskup Škvorčević zahvalio je provincijalu za pastoralni rad franjevaca u sedam župa požeške mjesne Crkve, te je spomenuo određena pitanja koja je potrebno zajednički rješavati. Provincijal je biskupa izvijestio o nedavno održanom provincijskom kapitulatu, o njegovim zaključcima te o predstojećim personalnim promjenama u župama Požeške biskupije povjerenih franjevcima te Provincije.

Mjesečni susret trajne formacije mladih svećenika i đakona u Požegi

Požega, 15.5.2017. (IKA) - Mjesečni susret trajne formacije mladih svećenika i đakona održan je 15. svibnja u Dvorani bl. Alojzija Stepinca Biskupskog doma u Požegi. Nakon molitve Trećeg časa riječ pozdrava mladim svećenicima i đakonima uputio je dijecezanski biskup Antun Škvorčević. Podsjetivši ih da je to njihov prvi susret nakon Uskrsa, istaknuo je da je uvijek „naše polazište i naš smisao Isusova pobjeda nad smrću, jer kad ne bi bilo Isusova uskrsnuća, uvjerava nas sv. Pavao, naša vjera bi bila uzaludna, kao i naše propovijedanje". Ustvrdio je da je ovogodišnji dvadeseti Uskrs u Požeškoj biskupiji bio osobita prigoda za svećenike da se obnove u svijesti vjere da je uskrsli Krist njihov početak i svršetak. Istaknuo je da temeljno pitanje kakav odnos svećenici izgrađuju s Isusom Kristom. Spomenuo se preminulog prof. Tomislava Ivančića, koji je rado dolazio na te susrete, i mlade svećenike Požeške biskupije neprestano poticao na preispitivanje njihova odnosa s Isusom Kristom. Ustvrdivši da je Isus Krist u središtu svećeničke duhovnosti, podsjetio ih je da su u svećeničkom ređenju prisposobljeni Kristu Glavi, i da su ono što jesu upravo u Kristu. Upitavši ih žive li tu činjenicu vjere kao prvu i najsnažniju sastavnicu svoje duhovnosti, izrazio je uvjerenje da su slaveći vazmeno otajstvo nastojali usvojiti poruku tog otajstva, ali još više njegovu snagu, i da ih to otajstvo nosi u njihovu duhovnom biću.

Osvrnuo se na nedavno biskupijsko hodočašće u Rim, koje je bilo snažno iskustvo po ostvarenom hodogramu, ali još više po vjernicima koji su i ovom prigodom posvjedočili koliko iskreno žele živjeti zajedništvo s Isusom Kristom u svojim župama i svojoj Biskupiji, i na taj način pripadati općoj Crkvi. Rekao je da je također snažno iskustvo bilo sudjelovanje oko tisuću mladih iz Požeške biskupije na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru, kao i nedavno hodočašće osnovnoškolske djece u Voćin, gdje su djeca svojom iskrenošću stvorila snažnu duhovnu atmosferu, u kojoj se svatko tko je iznutra otvoren mogao pomladiti duhom. Zahvalio je mladim svećenicima koji su u svojim dekanatima organizirali vjeronaučni kviz znanja čiji su pobjednici sudjelovali na završnom vjeronaučnom natjecanju u Voćinu, i koji su i sami bili na tim zajedničkim hodočašćima. Pozdravio je dr. Antona Tamaruta, profesora dogmatske teologije na Katoličkome bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, zahvalivši mu što je iz svoga iskustva kao svećenik došao govoriti mladim svećenicima Požeške biskupije, te svim sudionicima zaželio da im taj susret bude koristan.

Potom je prof. Tamarut održao izlaganje „Familia de Eucharistia. Euharistija i suvremeni izazovi braka i obitelji". Najprije je istaknuo poveznice između ministerijalnog svećeništva i općeg svećeništva svih krštenika, istaknuvši da su svećeništvo i brak u tijesnoj vezi jer su sveti red i ženidba sakramenti u službi zajednice. Ustvrdio je da je već pomalo otrcano govoriti o krizi braka i obitelji, i da je općepoznato kako su mnoge današnje obitelji ranjene zlom, sebičnošću, bračnom nevjeroj, rastavom i drugim zlima. Međutim, istaknuo je da su brak i obitelj i nadalje veoma poželjne vrijednosti među ljudima. No, ujedno se plaše braka kao trajnog oblika života. Isto tako, kriza svećeništva i kriza braka imaju isti uzrok, a to je kriza identiteta. Svećenik se ne redi zbog samoga sebe, nego za druge, da u zajednici vjernika predstavlja Isusa Krista. Njegovo svećeništvo je u službi jedinstva, zajedništva i okupljanja Kristovih vjernika. Kršćanska ženidba je ukorijenjena u sklapanju Novog saveza Boga s ljudima. I svećeništvo i ženidba proizlaze iz Euharistije. Ako je obitelj kućna Crkva, onda su supružnici

prvi svećenici u toj Crkvi. Ministerijalni svećenik ima zadaću hraniti i promicati opće svećeništvo supružnika. Nema prikladnijeg mjesta za življenje žrtve nego li je brak. Kao što Krist sebe žrtvuje za ljude u euharistiji, tako se supružnici u braku žrtvuju jedno za drugo i za svoju djecu. Brak i obitelj se danas ozloglašuju, i zato je u takvom ozračju potrebno mladiće i djevojke poticati da budu ljudi nade. Poručio je mladim svećenicima da svoje svećeništvo žive radosno, s puno nade, da svojim dosljednošću i radošću oko sebe šire osjećaj sigurnosti, da iz njih zrači poruka kako se isplati živjeti s Bogom i po Božju, da primjerom vlastitog života svjedoče kako čovjek može biti vjeran, požrtvovan i radostan dok se žrtvuje za druge. Bračni drugovi u svećenicima trebaju imati oslonac, a i svećenici i supružnici svoj oslonac trebaju imati u Kristu, jer se i jedni i drugi napajaju na istom izvoru, hrane se istom ljubavlju i sudjeluju u ostvarivanju istoga Božjeg projekta, zaključio je prof. Tamarut.

Nakon stanke za odmor uslijedio je drugi dio susreta u kojem su sudionici zajedno s biskupom Škvorčevićem i prof. Tamarutom raspravljali o odnosu euharistije i obitelji u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres, kao i o nastojanju izrade obnovljenog koncepta pripreme mladenaca za brak, u smislu naglasaka posljednje Biskupske sinode o braku i obitelji, a na temelju dosadašnjeg iskustva pastora braka i obitelji u Požeškoj biskupiji. U trećem dijelu susreta sudionici su u crkvi Sv. Lovre sudjelovali na euharistijskoj pobožnosti koju je predvodio Marijan Pavelić, prefekt u požeškom Kolegiju.

Ministrica Murganić posjetila Caritasov dom „Sveti Ivan Krstitelj“ u Ivancu

Ivanec, 16.5.2017. (IKA) - Ministrica za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku Nada Murganić bila je 16. svibnja u radnom posjetu Varaždinskoj županiji. Između ostalih, posjetila je i Caritasov dom „Sveti Ivan Krstitelj“ u Ivancu. Tom se prilikom zajedno s najbližim suradnicima susrela s ravnateljem Caritasovog doma Tomislavom Jalšovcem, ravnateljem biskupijskog Caritasa mr. Antom Šolom i generalnim vikarom Varaždinske biskupije mons. Antunom Perčićem.

Ravnatelj Jalšovec upoznao je ministricu sa stanjem u Caritasovom domu u kojem je trenutačno smješteno 105 korisnika, od čega njih 15 djelomično ili u cijelosti na teret Varaždinske biskupije, dok za 35 korisnika smještaj putem Centra za socijalnu skrb plaća država. Upravo je ta zadnje spomenuta grupa najviše ugrožena, budući da se iznos koji država izdvaja za te šticećenike već 10 godina nije povećavao. Realna cijena za tu skupinu naših šticećenika iznosi 4200 kuna mjesečno, dok država izdvaja 3200 kuna. Taj se iznos nije povećavao dosta dugo, a znamo da su troškovi rasli, od prehrambenih namirnica do režija i prijevoza. Budući da se ne radi o prevelikom izdatku, smatram da bi ministarstvu tih 35.000 kuna mjesečno trebalo biti prihvatljivo kako bismo mogli neometano poslovati, rekao je ravnatelj Caritasovog doma „Sveti Ivan Krstitelj“ u Ivancu Tomislav Jalšovec. Zahvalio je ministrici na posjetu, rekavši kako bi pomoću dodatnih državnih sredstava mogli puno bolje funkcionirati, čime bi se stvorili uvjeti za zaposlenje još dvoje ili troje njegovatelja.

Misa zahvalnica za sportaše grada Karlovca

Karlovac, 16.5.2017. (IKA) - Župa Presvetog Srca Isusova je u utorak 16. svibnja sedmi puta bila domaćin sportašima grada Karlovca koji su slavili misu zahvalnicu. Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Okupilo se mnoštvo mladih sportaša iz NK Karlovca, bilo su tu i polaznici Rukometne škole Karlovac, igračice novoosnovanoga Ženskoga nogometnoga kluba Karlovac, članovi TKD Karlovac i AK Karlovac i mnogi drugi. No, ove godine sportski program bio je u duhu sportaša invalida. „Dragocjeni su nam životi olimpijaca i sportaša koji s nama dijele molitvu i pokazuju da tjelesna ograničenja nisu razlog za nemir i nezadovoljstvo“, istaknuo je biskup Šaško. A zatim pojasnio: „Ne volim kada se ljude naziva 'osobama s invaliditetom', kao da bi u nečemu bili nevrjedni ili manje vrijedni. U današnjim smo susretima otkrili njihovu veću vrijednost i zato bih ih rado umjesto 's invaliditetom' zvao ih 'osobama s konvaliditetom'“. Na jedinstven je način biskup u homiliji povezo sport, stolni tenis, i vjeru, rekavši kako „postoje razni stolovi te da smo u životu pred stolovima koji donose tugu, ali i oni stolovi koji nas raduju“.

Nakon susreta kraj stolnoteniskog stola, došli smo za stol Božje riječi i njegove gozbe, na kojemu se nalaze sve naše radosti i muke, na kojemu dijelimo ljudskost i božanski dar vječnosti. Zahvaljujemo i molimo za sportaše u Karlovcu i Karlovačkoj županiji, predstavljene ovdje po raznim dužnosnicima i po članovima saveza i klubova. Preporučujemo ih milosti Presvetoga Srca i zagovoru svetoga Josipa, rekao je biskup Šaško. „Znam da u svojim nastojanjima i natjecanjima često molite sami, ali ovdje smo da bismo molili zajedno, jedni za druge. To je nova razina koja ne gleda samo svoje uspjehe nego i dobro drugih. U tom dobru s posebnom pozornošću gledamo prema paraolimpizmu, odnosno prema sportašima koji su nam darovali svoju prisutnost i pokazali svoje umijeće“. Istaknuo je „da su nam dragocjeni životi olimpijaca i sportaša koji s nama dijele molitvu i pokazuju da tjelesna ograničenja nisu razlog za nemir i nezadovoljstvo. Bolje je koristiti ono što imamo i biti radostan, nego besplodno čeznuti za onim što nemamo i trajno biti tužan“.

Osim desetak hrvatskih reprezentativaca u sportskom dijelu nastupili su i najuspješniji stolnotenisači s invaliditetom iz Karlovačke županije Davor Joha i Marin Bosiljevac, koje je na sportski dio susreta doveo glavni sudac svih stolnoteniskih mečeva Juraj Škrtić, najistaknutiji županijski dužnosnik sportaša s invaliditetom. Odigrano je devet mečeva, pojedinačno i u paru, a najveće zanimanje pobudili su susreti koje su odigrali u mješovitom paru ili pojedinačno stolnotenisači s invaliditetom s biskupom i predsjednikom Karlovačke sportske zajednice Želimirom Feitlom.

„Sportaši invalidi žive jednim posebnim načinom života, ali i treniranja. Jedna životna askeza ali i velika sportska žrtva i odricanje dio su njihove životne svakodnevice. Ovo je susret sportaša gdje nastojimo okupiti sve sportaše. Već smo obuhvatili niz sportova, pogotovo onih koji su dominantni u Karlovcu, jer ovo je grad sporta. Ovaj put ovdje su osobe s invaliditetom, koje ostvaruju zavidne rezultate, ne samo u Hrvatskoj, nego i izvan granica naše zemlje. Misom zahvalnicom zahvaljujemo za sve ono što smo kroz godinu dobili, bilo kroz sport, bilo kroz obitelj, jer ipak je to veselje susreta i radost igre koju osjećamo“, rekao je povjerenik za pastoral sportaša Zagrebačke nadbiskupije Marijan Spehnhjak. U koncelebraciji misnog slavlja uz biskupa Šaška bili su župnik i dekan Dražen Karačić, mons. Ferdo Vražić, vlč. Filip Pavlović, a u asistenciji je bio trajni đakon Marijan Spehnhjak.

„Muke Ivana Nepomuka na Rječini“

Predavanje povjesničara kulturno-povijesne baštine Gorana Moravčeka

Rijeka, 16.5.2017. (IKA) - Nakon dugo godina, u utorak 16. svibnja u Rijeci je svečano proslavljen blagdan sv. Ivana Nepomuka. Proslava je bila u znaku 300. obljetnice gradnje kapele Sv. Ivana Nepomuka u Rijeci koja se nalazi na mostu preko Rječine, a koju su 1717. godine sagradili isusovci. Zbog povijesnih okolnosti spomenuta je kapela više puta obnavljana i premještena. U neposrednoj blizini mjesta gdje je nekada bila kapela, sagrađena je njezina replika spomenute, ali bez vjerskih obilježja. Budući da je riječ o okrugloj obljetnici u duhu priprema grada Rijeke za Europsku prijestolnicu kulture, postoje inicijative o postavljanju križa i kipa svetog Ivana Nepomuka na izvorno mjesto, kazao je župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci mons. Sanjin Francetić.

Misno slavlje u toj najstarijoj riječkoj župnoj crkvi gdje se čuva kip koji je s mosta prenesen, kao i ostaci nosivih stupova kapele, predvodio je superior isusovačkog samostana u Opatiji o. Zvonko Vlah. Suslavili su župnik mons. Sanjin Francetić, župni vikar Pave Điko, gvardijan franjevačkog samostana na Trsatu fra Antun Jesenović, kancelar Riječke nadbiskupije mons. Nikola Imbrišak i fra Tomislav Šanko. Liturgijsko pjevanje animirao je združeni zbor, župni zbor i katedralni zbor „Cantores Sancti Viti“.

Nakon mise procesija sa svećenicima i vjernicima uputila se do mjesta gdje je nekada stajala kapela Sv. Ivana Nepomuka. Tamo je predavanje „Muke Ivana Nepomuka na Rječini“, održao povjesničar kulturno-povijesne baštine Goran Moravček. Kapelica je između dva svjetska rata bila podijeljena državnom granicom. Jedan njezin dio bio je u tadašnjoj Kraljevini Italiji, a dio je pripadao "staroj" jugoslavenskoj državi. Granična crta išla je sredinom toka Rječine, do pješačkoga mosta, a odatle zapadnom obalom Mrtvog kanala. Spor nastao u svezi s kapelom Sv. Ivana Nepomuka na desnoj obali Mrtvog kanala, rekao je Moravček. „Spor je riješen na bizaran način, jer je granična crta podijelila tu kapelu tako da su dvije trećine i prozor pripadali Kraljevini Italiji, a jedna trećina i ulaz Kraljevini SHS. Između podijeljenoga grada, znatno prije Berlinskog, bio je postavljen zid na Fiumari visok sa žičanom preprekom oko četiri metra.“ Nakon što je u rujnu 1999. godine „kapelica“ obnovljena na način da se ne prepoznaju njezina vjerska i povijesna uloga, povratak kipa sv. Ivana Nepomuka bio bi „točka na i“ smislenog uređenja prostora pred „Continentalom“, poručio je predavač, pohvaljujući inicijativu mons. Francetića da se na kapelu vrati znak križa.

„Prisjetimo se, nakon prijelaza skelom preko Rječine, prvi most je izgrađen 1640. godine na račun erara i franjevačkoga trsatskog samostana. Daće za prijelaz preko mosta plaćali su svi izuzev Kastavaca kad bi išli u procesiji Gospi Trsatskoj. Most je obnovljen 1715., a dvije godine kasnije isusovci su postavili kip sv. Ivana Nepomuka te se prostor pred mostom s riječke strane počeo nazivati Trg sv. Ivana. Godine 1753. taj je most zamijenjen pokretnim kako bi brodovi s visokim jarbolima mogli ulaziti dublje prema području Luka i Školjića. Nakon što je regulirano korito Rječine 1855. godine podignut je željezni most.“ Sušak i Rijeka bili su nakon završetka Prvoga svjetskog rata dva zasebna, pogranična, grada na rubovima kraljevina - jugoslavenske i talijanske. Sušak je proglašen gradom 23. listopada 1919. godine, ali tek 3. ožujka 1923. godine povlači se sa Sušaka talijanska vojska. Rijeku, koja je nakon raspada Austro-Ugarske bila formalno pod međunarodnom upravom, zauzeo je 12. rujna 1919. Gabriele D'Annunzio. On ju je držao pod svojom vlašću do siječnja 1921. godine. Grad na desnoj

obali Rječine, tada Fiume, ulazi i formalno u sastav Kraljevine Italije početkom 1924. godine. Veliki pogranični most, koji je spojio Rijeku sa Sušakom, izgrađen je preko Rječine 1926. godine. Pješački most premostio je Rječinu kako bi Sušačani mogli doći do Delte koja se našla u jugoslavenskoj kraljevini. Jedino preko toga mosta sa Sušaka se moglo prići kapeli sv. Ivana Nepomuka kroz koju je prolazila granica. Istarske izbjeglice sa sušačke strane ulazile bi u kapelicu i preko prozora razgovarali sa svojim najmilijima koji su živjeli pod Italijom, rekao je Moravček.

U nastavku je kazao da su tijekom II. svjetskog rata ponovno stradali mostovi na Rječini, a među njima i veliki pogranični pred Continentalom. Nakon što su partizani ušli u Rijeku 3. svibnja 1945. godine, Maks Peč (1914.-2016.) s graditeljem Borenem Emilijem podiže drveni provizorni most preko Rječine. Uskoro je ondje projektiran Titov trg koji je sjedinio Rijeku i Sušak. U to su doba komunističke vlasti dale srušiti kapelu Sv. Ivana Nepomuka.

Upozorio je kako su mnoge sakralne građevine, podignute kroz povijest na riječkom području, nestale i ne postoje u kolektivom sjećanju današnjih Riječana. Religija je u pravilu bila bojišnica tako da su „prosvjetitelji“, a bilo ih je i previše kroz minula stoljeća, gotovo sustavno uništavali sakralnu baštinu. I ono najgore, religija je u (geo)političkim nadmetanjima bila u pravilu izabirana kao poprište na kojem se sustavno iskazivala netrpeljivost i djelatno poticao i provodio pogrom. Na kraju je kazao kako slučaj kapele Sv. Ivana Nepomuka najbolje oslikava riječke (geo)političke (ne)prilike kroz minula tri stoljeća, a koje su prečesto zastirane povijesnim maglama. To se posebice odnosi na prvu polovicu burnoga dvadesetog stoljeća. Kapelica je bila simbol razdvajanja ali i spajanja i trebalo bi ovaj bezimena most nazvati „Most sjedinjenja“. On je sjedinio politički dva grada, ali nije nas civilizacijski ujedinio jer još uvijek postoje prijepori oko vraćanja križa i imenovanja trga. Tužna vremena dovela su da nakon toliko vremena još uvijek nema kapelice. Nadam se da će inicijativa mons. Francetića uroditi plodom i da će se vratiti križ, kazao je Moravček.

Događaj je zaključen molitvom sv. Ivanu Nepomuku i porukom mons. Francetića da budemo kršćani koji poštuju sve, bez obzira na vjersku ili drugu pripadnost.

U Požegi proslavljen Međunarodni dan obitelji

Požega, 16.5.2017. (IKA) - U organizaciji Centra „Za život i obitelj“ Požeške biskupije i Katoličke osnovne škole u Požegi, duhovnom obnovom na temu „Krist – nada obitelji“, 16. svibnja obilježen je Međunarodni dan obitelji. Katehezu za odrasle članove obitelji u Dvorani sv. Terezije Avilske, održao je profesor psihologije na Katoličkom sveučilištu u Zagrebu dr. Josip Bošnjaković, a djeci je govorio vjeroučitelj Krunoslav Siroglavić. Na početku duhovne obnove molitvu za obitelj predmolio je Bruno Pavičić, učenik 8. razreda Katoličke osnovne škole u Požegi. U ime organizatora, Ana Matković, povjerenica za pastoral braka i obitelji Požeške biskupije i voditeljica Centra „Za život i obitelj“, pozdravila je nazočne i zahvalila im što svojim dolaskom svjedoče spremnost da njihove obitelji budu utemeljene u čvrstim i trajnim općeljudskim i kršćanskim vrijednostima. Na zanimljiv način, kroz riječ, pjesmu i kratki prikaz ulomka o milosrdnom Ocu, voditelj obnove posvijestio je prisutnima istinu kako nedostatak spremnosti žrtvovanja za druge, odsutnost empatije i razumijevanja među članovima obitelji ugrožava opstojnost obitelji, dok velikodušnost doprinosi njezinom opstanku. Naglasio je kako su vjera, nada i ljubav karakteristike koje pomažu obiteljima u zajedništvu. Kao glavnu poruku prof. Bošnjaković istaknuo je da samo u

odnosu s Bogom možemo biti onakvi kakvi jesmo, i da nam Bog udjeljuje snage da budemo jedni za druge, obdaruje nas nadom.

Drugi dio duhovne obnove održavao se u požeškoj katedrali, gdje su sudionici najprije pristupili sakramentu ispovijedi, a potom sudjelovali na misnom slavlju koje je predvodio prof. Bošnjaković. Na kraju mise u ime sudionika duhovne obnove zahvalio mu je Želimir Žuljević, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Požegi, potaknuvši ih da s ove duhovne obnove u svoje obitelji ponesu istinu kako je ljubav temelj našeg postojanja i našeg odnosa prema bližnjima, i da nas Bog svojom ljubavlju preobražava u bolje ljude.

Obljetnica mučeničke smrti s. Žarke Ivasić

Koncelebriranu misu u gospičkoj katedrali predvodio biskup Zdenko Križić

Gospić, 16.5.2017. (IKA) - Župljani Gospića svečano su 16. svibnja proslavili svog suzaštitnika sv. Ivana Nepomuka jutarnjom misom koju je u njegovoj crkvi slavio župnik mons. Mile Čančar. Poslijepodne na groblju Sv. Marije Magdalene župnik Čančar predvodio je molitvu ispred groba milosrdnice s. Žarke Ivasić, za koju je pokrenut postupak za proglašenje blaženom. Njezino mučeništvo daje pouzdanje vjernicima da je ona u zajedništvu s Bogom i mogu joj se moliti i tražiti njezin zagovor kod Boga za druge i za sebe. Nakon molitvene pobožnosti, misu u gospičkoj katedrali predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić, a koncelebrirali su župnik i dekan mons. Mile Čančar, kancelar biskupije preč. Marinko Miličević, biskupov tajnik vlč. Mišel Grgurić i bivši gospički župnik, sada u Oštarijama, vlč. Antun Luketić. Asistirao je đakon Pero Jurčević. Pjevao je katedralni zbor pod vodstvom Franje Puškarića. Biskup je u propovijedi predstavio mučenički put s. Žarke Ivasić, od požrtvovne bolničarke do nevino osuđene i strijeljane ispred gospičkoga groblja, izrazivši želju da je upozna što više hrvatskih vjernika.

Spominjemo se mučeničke smrti jedne redovnice, s. Žarke, članice Milosrdnih sestara svetoga Vinka. Ubijena je prije 71 godinu, ali u srcima, ne samo njezine redovničke zajednice nego i vjernika, ona je živa, sjećanja na nju nisu izbljedjela, iako je, pretpostavljam, nitko od nas ovdje nazočnih nije osobno poznao. Božja riječ nam poručuje da su „duše pravednika u ruci Božjoj. Očima se bezbožničkim čini da oni umiru, i njihov odlazak s ovoga svijeta kao nesreća. Ali oni su u miru" (Mudr 3,1-3). Istina, pravednici su bili svjesni „da im je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo nebesko" i drugog puta nema, ali nisu uvijek mogli predvidjeti do kojih granica može ići ljudska zloća. U današnjem prvom čitanju slušamo kako su neprijatelji Radosne vijesti kamenovali Pavla te ga iznijeli izvan grada, uvjereni da je mrtav. Mislili su da ubijanjem rješavaju sve probleme. Međutim, Pavao je ostao živ. Čovjek u svom zlu može ubiti tijelo, ali ne život, jer je on u ruci Božjoj. Herod je ubio Ivana Krstitelja. Odrubio mu je glavu. Ali bez obzira na to, njega progoni Ivanov lik koji mu se stalno predočuje. Kada je čuo za Isusa pomislio je odmah da je to Ivan koji je oživio. Vlasnici ljudskih života i u ovom našem gradu izvodili su kroz duže vrijeme ples smrti. Naše mjesno groblje „nagledalo se" mučeničkih stradanja tolikih. Mnoge je ovdje na smrt osudio ponor ljudske mržnje i ljudskog zla. Moćnici onog vremena vjerovali su da će tako moći ukloniti iz života sve koji bi mogli biti, na bilo koji način, utjelovljeni ukor njihovim očima. S. Žarka radila je kao bolničarka, s bolesnicima, a to znači s ljudima patnje. Nije to izabrala da bi lakše našla neko radno mjesto, nego zato što je to osjećala kao svoj poziv, kao karizmu svoje redovničke zajednice. Živjela je s ljudima

patnje i patnja je postala pratilac njezina života, na patnju je bila jako osjetljiva i osjećajna, patnja ju je formirala i oplemenjivala. Bolnica u Otočcu u kojoj je radila dospjela je u ruke partizana, komunista, ljudi koji su vjeru mrzili, ali ona rad u bolnici i s bolesnicima zbog toga nije napustila. U njezinu pozivu bilo je upisano žrtvovati se za patnike i nju su zanimali bolesnici, a ne njihova imena i prezimena, njihove političke opcije i opredjeljenja. U bolnici svi su jednaki, jer svi su potrebiti i jadni. Smrtna presuda strijeljanjem za s. Žarku nema drugo objašnjenje nego mržnju prema vjeri i Katoličkoj Crkvi. S. Žarka imala je još jedan minus a taj je što je rodom odakle i kardinal Stepinac, protiv kojega je još odavna započela bjesomučna hajka uz fizičke prijetnje i napade. Taj kraj je komunistima postao omražen samo zato što je tamo vjera bila previše živa. Sestra Žarka optužena je da je 1943., kada je ustaška vojska upala u bolnicu u Otočcu, prokazivala ranjene partizane koji su onda bili pogubljeni. Svjedočanstva očevidaca to posve negiraju, kao i činjenica da je protiv nje optužnica podignuta tek nakon rata kada je ubijanje ili zatvaranje svećenika, redovnika i redovnica postao komunistički hobi. Izmišljali su se najrazličitiji razlozi da bi se mogla izreći smrtna osuda, a „svjedoke" im nije bilo teško naći. Mnogi su svjedočili iz straha za svoj život, jer je ubijanje tada bila gotovo zabava, a život malih ljudi u očima moćnika ništa nije vrijedio. Bilo je dosta i onih koji su svjedočili zbog obećane dobre nagrade, a to nije bilo neznatno u tom vremenu bijede. Jedan bolesnik koji je bio očevidac svega prihvatio je biti svjedok u obranu s. Žarke, ali je poslije postao svjedok tužiteljstva. To jasno govori koliko su svjedoci mogli biti istiniti i objektivni, ili uopće smjeli svjedočiti u korist optuženoga. Opće je poznato da ni u procesu blaženom Alojziju Stepincu vlasti nisu dopustile da dođu svjedoci koji su trebali svjedočiti njemu u prilog. U tom vremenu sve su presude donesene još prije suđenja, a suđenja su bila samo farse. U tom smislu s. Žarka nije imala nikakve mogućnosti da bi izbjegla smrtnu kaznu koja je izvršena na današnji dan u četiri sata ujutro prije 71 godinu. Kako nepravda mora boljeti, napose onda kada se osobi vjere imputiraju djela koja po sebi negiraju vjeru i pripadnost Evanđelju! Ovo je više boljelo od samog strijeljanja. Komunistička lažna propaganda bila je silno moćna imputirati biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama najrazličitije zločine i zlodjela. Cilj je bio uvijek isti: prikazati ljude Crkve i ljude vjere kao zločince, kao nepoštene, kao neprijatelje naroda, a vjeru u Boga kao istinsko zlo. To su bile njihove metode za uništenje Crkve i gušenje vjere u narodu. To su uistinu, bile đavolske metode. Isus ih je predvidio. Najavio je svojim učenicima da dolazi knez ovoga svijeta i dobio je dozvolu da ih prorešeta kao pšenicu. Ali će Isus nadodati: „Protiv mene on ne može ništa." Istina, đavao može nanijeti puno zla, ali konačna pobjeda nije njegova, nego Božja. I smrt s. Žarke to potvrđuje. Mi slavimo nju i njezinu mučeničku smrt, a ne njezine tužitelje i ubojice. Ovi su mislili da će ubijanjem ostvariti neke svoje snove, a poslije im je preostala samo briga kako sakriti sebe i tragove svojih zlodjela. Spomen na žrtve ostaje vječan. Njihova krv bila je podrška i snaga ljudima vjere za sva vremena i ona je sjeme novih kršćana. Još je davni psalmista rekao da je „dragocjena u očima Božjim smrt pobožnika njegovih" (Ps 116,15), a na drugom mjestu kaže da je „dragocjena krv njihova" (Ps 72,14). Zahvalni smo sestri Žarki za njezino svjedočanstvo vjere, za njezino mučeništvo, sigurni da je donijelo puno blagoslova cijeloj našoj Crkvi, a napose ljudima ovoga grada, zaključio je biskup Križić.

20. rođendan Hrvatskoga katoličkog radija

Smatram da smo pozvani biti otvoreni prema medijima, posebno kada je ta komunikacija, kao u slučaju HKR-a, dobronamjerna, istaknuo predsjednik HBK nadbiskup Puljić - Želim HKR-u sjajnu budućnost, uskoro u novim i ljepšim prostorima, gdje će postojati još bolja mogućnost još kvalitetnijeg služenja Crkvi, vjernicima i svim ljudima dobre volje, poručio nadbiskup Devčić

Zagreb, 17.5.2017. (IKA) - Hrvatski katolički radio započeo s emitiranjem prije 20 godina na današnji dan (17. svibnja) točno u podne. Smješten na zagrebačkoj Salati, u prostorima Međubiskupijskog sjemeništa, puna dva desetljeća ostvaruje poslanje dobrog radija za dobre ljude!

Utemeljitelj i vlasnik HKR-a je Hrvatska biskupska konferencija te je predsjednik HBK zadarski nadbiskup Želimir Puljić tim povodom uputio srdačne čestitke svim urednicima, voditeljima, novinarima, tehničarima i djelatnicima i podsjetio se osnivanja HKR-a. Spomenuo se i blagopokojnoga sluge Božjega kardinala Franje Kuharića, koji je blagoslovio početak rada i prostore radija te se, do kraja svoga života, rado odazivao svim pozivima na suradnju u medijima.

„Zadovoljstvo je vidjeti da HKR svojim programom želi biti u službi duhovnoga rasta osobe vođen onim etičkim vrednotama u korištenju radija kao moćnog medijskog sredstva, čija svrha i mjerilo trebaju biti dobro ljudske osobe i dobro opće zajednice“, istaknuo je nadbiskup Puljić i citirao riječi bl. Pavla VI., da bi se Crkva osjećala krivom kada u svom djelovanju ne bi koristila medije: „U tom smislu možemo reći da je i Crkva u Hrvatskoj, putem HKR-a i njegovih suradnika, dala dragocjenu prigodu naviještanju Evandjelja i evangeliziranju ljudi. Kao član crkvene hijerarhije smatram da smo pozvani biti otvoreni prema medijima, posebno kada je ta komunikacija, kao u slučaju HKR-a, dobronamjerna“. Nadbiskup Puljić djelatnicima HKR-a poželio je da smjelo nastave posredovati tumačenje Božje riječi i crkvenoga nauka. „Pronoseći putem etera istinu o Bogu i čovjeku, promičući dijalog s pripadnicima drugih vjera i onima koji ne vjeruju, HKR pokazuje da poštuje pluralnost hrvatskoga društva, i otvoren je suočavanju s izazovima i stvarnošću suvremenoga svijeta i čovjeka, koje je Crkva pozvana pratiti, razumijevati i u općeljudskim naravnim načelima podržavati“, zaključio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić svoju čestitku.

Svoju čestitku uputio je i predsjednik Vijeća HBK za medije riječki nadbiskup Ivan Devčić: „Bogu sam zahvalan, kao i mnogi drugi, za naš Hrvatski katolički radio, za tolike dobre vijesti i vibracije koje on već dvadeset godina širi i pronosi našim prostorima. Želim HKR-u sjajnu budućnost, uskoro u novim i ljepšim prostorima, gdje će postojati još bolja mogućnost još kvalitetnijeg služenja Crkvi, vjernicima i svim ljudima dobre volje“, poručio je nadbiskup.

Članovi Hrvatskoga društva katoličkih novinara u svojoj čestitci, koju je potpisala predsjednica Društva dr. Suzana Peran, ističu da je u dva desetljeća postojanja Hrvatski katolički radio u službi istine, pravednosti, dijaloga, ljubavi i mira, kako je to na početku emitiranja poželio i kardinal Franjo Kuharić.

„Slijedeći visoke profesionalne standarde novinarske struke i kršćanska načela, Hrvatski katolički radio postaja je otvorenosti za suradnju, dijalog i susret svih ljudi dobre volje. Drage kolege, zahvaljujući vam za kvalitetnu suradnju i sve dobro koje činite na medijskom području, molimo Gospodina da blagoslovi i osnaži vaš rad, kako bi Radosna vijest u javnosti bila glasnija i jasnija na dobrobit i rast Crkve i društva“, poruka je iz Hrvatskoga društva katoličkih novinara.

Studijski dan za svećenike Dubrovačke biskupije

Dubrovnik, 17.5.2017. (IKA) - Studijski dan za svećenike Dubrovačke biskupije, kao dio njihova permanentnog obrazovanja, održan je u srijedu 17. svibnja u Biskupijskom sjemeništu u Dubrovniku. Na studijskom danu mr. don Pavao Gospodnetić, viši savjetnik Nacionalnoga katehetskog ureda HBK za župnu katehezu, održao je predavanje „Neki pastoralno-katehetski izazovi u svjetlu radnog teksta dokumenta HBK 'Da radost vaša bude potpuna'“.

Predavač je uvodno citirao papu Franju o tome kako crkveni dokumenti danas nemaju značenje koje su imali u povijesti, ne iščitavaju se i nemaju dovoljno veliko značenje za živu Crkvu. Napomenuo je i da svećenici danas više traže konkretna rješenja za pojedine situacije, a dokumenti su tu više u smislu da im pomognu shvatiti što se i zašto nešto događa. Kroz primjer pastorala krizme mr. Gospodnetić je, nakon davanja pregleda strukture radnog dokumenta, svećenicima približio njegove dijelove koji rasvijetljavaju i tu situaciju te im pomažu razumjeti potrebu nove evangelizacije i u toj crkvenoj stvarnosti. Skrenuo je pozornost na razliku između teorije i prakse u pastoralu krizme u smislu da sakramentologija ima visoka očekivanja u odnosu na situacije s kojima se svećenici susreću na terenu. Potrebno je poći od priznavanja realnog stanja župne kateheze da bi se napravili daljnji kvalitetni koraci, istaknuo je. Svećenicima je ponudio novu perspektivu odnosno shvaćanje pastorala krizme kao kreativnog pastoralnog izazova, uz primjenu novih metoda i izričaja te buđenje novog zanosa kod vjernika.

Napravio je razliku između tri modela Crkve kroz povijest: prve Crkve koja se širila u društvu koje je bilo religiozno, zatim Crkve u kršćanskoj kulturi koja se gradila u kršćanskoj Europi, te današnje Crkve koja se prvi put suočava s kršćanskim društvom u kojem ima mnogo kršćana koji su primili sakramente ali nisu zapravo kršćani. To je ključno shvatiti jer njima treba uputiti prvi navještaj vjere umjesto očekivanog nastavka katehiziranja, kako bi oni došli do osobne odluke živjeti svoju vjeru. Mr. Gospodnetić također je kroz primjere dubrovačkim svećenicima zorno objasnio potrebu novih načina navještaja i prenošenja vjere koje dotiču čovjekovo srce umjesto klasičnih metoda npr. predavanja ili učenja pitanja i odgovora, koje su usmjerene prema čovjekovu razumu. Te metode važne su kasnije za produbljivanje vjere.

Nakon predavanja slijedila je rasprava o radnom tekstu HBK o župnoj katehezi, a svećenici su podijelili međusobno svoja iskustva.

Predavača je na početku predstavio generalni vikar Dubrovačke biskupije mons. dr. Stanko Lasić, a u raspravu se uključio i dubrovački biskup Mate Uzinić.

Biskup Košić primio fra Iliju Vrdoljaka

Sisak, 17.5.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić primio je u srijedu 17. svibnja u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku provincijalnog ministra Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Iliju Vrdoljaka. Tom prigodom razgovaralo se o djelovanju franjevaca te Provincije u šest župa Sisačke biskupije, na čemu je biskup provincijalu i zahvalio. Provincijal Vrdoljak biskupa je izvijestio o nedavno održanom provincijskom kapitolu i donesenim zaključcima te personalnim promjenama u župama Sisačke biskupije povjerenim franjevcima te Provincije.

Svećenički dan Splitsko-makarske nadbiskupije

Split, 17.5.2017. (IKA) - Svećenički dan Splitsko-makarske nadbiskupije održan je u srijedu 17. svibnja u marijanskom svetištu u Vepricu. Susret, na kojemu se okupilo oko stotinu i dvadeset svećenika, započeo je u kapeli euharistijskim slavljem koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom i ostalim svećenicima. U propovijedi je nadbiskup upozorio na iskustvo prve Crkve, naime kako uvijek prijeti opasnost da umjesto evanđelja koje oslobađa u prvi plan stavi propise baš kako je to radio stari Izrael. Jedan dio prvih kršćana u prvi plan stavljali su Mojsijev zakon i propise i njihovu želju da se vršenje tih propisa nametne i pridošlim kršćanima. Poučena Duhom Svetim te Kristovim naukom i milošću, Crkva je shvatila kako Krist donosi slobodu i kako milost ima prednost pred Zakonom. To ne bi smjelo s druge strane biti poziv u anarhiju i bezvlađe, nego upravo primanjem novosti koju je Krist donio na neki način možemo biti sigurni da imamo pristup onoj milosti i slobodi koju nam želi darovati. Dakle, ne bezvlađe ali ni kruti formalizam nekih novih crkvenih propisa nego milost Kristova, naglasio je nadbiskup, dodavši da pastoralni djelatnici animirani ljubavlju Kristovom, vjernost toj ljubavi pokazuju podvrgavanjem propisima koje Crkva sada živi, a koje je Krist ustanovio i po kojima Crkvi dolazi sloboda koju Krist donosi. Govorio je, također, o povezanosti askeze, mistike i etike te je pozvao svećenike na dublje poniranje u Riječ Božju i dubinu božanskoga zajedništva kako bi urodili plodom djelatne ljubavi, hrabrom vjerom i većim eklezijalnim zajedništvom.

U drugom dijelu programa, koji je održan u velikoj multimedijalnoj dvorani, uslijedila su kratka izvješća o radu djelatnika Nadbiskupskog ordinarijata. O radu Ureda za pastoral obitelji govorio je voditelj ureda don Tomislav Čubelić. Upoznao je nazočne s održanim seminarima, edukaciji o kršćanski utemeljenom spolnom odgoju i planiranju obitelji, naglasivši da sada ima 38 educiranih predavača koji bi od ove jeseni mogli provoditi taj program u župnim zajednicama, osobito mladima koji se pripremaju za krizmu. Istaknuo je važnost obiteljskih susreta u župama. Napomenuo je da Ured za pastoral obitelji odnedavno ima tajnicu, psihologinju Jelenu Burazin, od koje mogu dobiti potrebite informacije te da će se uskoro uvesti i online prijava zaručnika za zaručničke tečajeve.

O Crkvenom sudu govorio je crkveni sudac mr. don Ante Rako. Zahvalio je župnicima što čuvaju vjeru u ljudima koji čekaju poništenje crkvenog braka, kazavši da su neki od njih htjeli odustati ali su ih župnici ohrabрили i potaknuli na ustrajnost. Upozorio je na činjenicu da se oni koji dobiju poništenje crkvenoga braka vrlo često zadržavaju u vanbračnim zajednicama ili u civilnom braku te da takve treba voditi prema crkvenom braku ako za to ima elemenata. Župnike je potaknuo da ne uskraćuju pričest onim rastavljenima koji nisu ni u kakvoj drugoj nedoličnoj vezi. Najčešće se rastavljaju (podnose zahtjev za poništenje crkvenoga braka) u prve dvije godine braka, a kao razlog sklapanja braka navode najčešće trudnoću. Broj zahtjeva za poništenje crkvenoga braka iz godine u godinu raste, tako primjerice 2014. bilo ih je 58, a 2016. godine 140 zahtjeva.

O Uredu za pastoral duhovnih zvanja i o Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu govorio je predstojnik Ureda i ravnatelj Sjemeništa mr. don Jure Bjeliš. U Sjemeništu ima trenutačno 18 sjemeništaraca (13 Splitsko-makarske nadbiskupije, 3 Šibenske i 2 Dubrovačke biskupije). Kazao je da u prosjeku 50% maturanata sjemeništaraca upiše bogosloviju. Iznio je aktivnosti Ureda za zvanja: mjesečne susrete za duhovna

zvanja, vikend susrete ministranata, vikend u sjemeništu za one koji promišljaju o duhovnom pozivu, tjedan molitve za duhovna zvanja i godišnji susret ministranata. Naglasio je kako zapadna Europa osjeća manjak duhovnih zvanja, ali i trend kasnijih zvanja, kojemu bi trebalo posvetiti više pozornosti, a kao jednu od mogućnosti predložio je uvođenje propedeutske godine za svećeničke kandidate. Zaključio je mislima nekih teologa koji ističu da je pastoral duhovnih zvanja srce pastorala u smislu da se s mladima kontinuirano radi kako bi ih se oduševilo za Krista i duhovnost a onda će među njima biti i onih koji će osjetiti duhovni poziv.

Govoreći o Centralnom bogoslovnom sjemeništu u Splitu rektor mr. don Boris Vidović kazao je da je u bogosloviji 40 bogoslova te da bi trebalo razmišljati o obnovi prostora ali i modela rada s bogoslovima u novim društvenim izazovima. Upozorio je da se mnogo više pozornosti polaže na intelektualnu izobrazbu nego na duhovnu zbog zahtjevnosti fakulteta pa se često događa da tek na 4. ili 5. godini fakulteta počnu ozbiljnije misliti o svom duhovnom pozivu. Zahvalio je župnicima na suradnji što rado primaju bogoslove na pastoralnu praksu u svoje župe. O Franjevačkom klerikatu na Trsteniku govorio je dr. fra Ivica Jurić, naglasivši da u njemu ima oko 40 franjevaca, profesora i bogoslova kojih je 18 (uz to 3 bogoslova su u Rimu, a trojica u Zagrebu). U sinjskom sjemeništu ima 15 sjemeništaraca, u postulatori u Imotskom 5 postulanata, a na Visovcu 3 novaka. Naglasio je da je odgoj bogoslova u zadnje vrijeme sve složeniji jer mnogi dolaze iz ranjenih, rastavljenih obitelji što zahtjeva stručniji pristup. Naveo je i brojne franjevačke aktivnosti s različitim skupinama od ministranata, framaša, pa do obiteljskih zajednica.

Izvješće Ekonomata Nadbiskupije za 2016. godinu iznio je don Jozo Gojsalić, koje je zbog svoje transparentnosti bilo popraćeno pljeskom svećenika. O pastoralnim zadaćama i stanju svećenika govorio je pastoralni vikar dr. Nediljko Ante Ančić. Naveo je važne korake koji su napravljeni u pripremi za Treći susret Hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu (2018.): kateheze o očinstvu, nadbiskupov proglas, izbor delegata za koordinaciju susreta, učenički radovi „Na ramenima moga tate“, osnivanje obiteljskih zajednica u župama. Nadalje je govorio o tematskom poboljšanju i vremenskom produljenju zaručničkih tečajeva, pripremi za sakrament potvrde, edukaciji o kršćanski utemeljenom spolnom odgoju i planiranju obitelji i ostalim pastoralnim temama i zadaćama te je iznio podatke o stanju svećenika u nadbiskupiji. O važnijim događanjima i planovima u Nadbiskupiji govorio je generalni vikar mons. Miroslav Vidović. Nakon što je najavio nadolazeća važnija događanja, upoznao je svećenike s građevnim radovima i drugim informacijama iz života Nadbiskupije. Zamolio je svećenike da u ovo predizborno vrijeme ne koriste oltar u političke promidžbene svrhe te da daju podršku „Hodu za život“ koji će se održati u subotu 20. svibnja u Splitu. Također je otvorio pitanje ustanove trajnog akolitata u životu Crkve, budući da brojne veće župe zbog brojnosti imaju potrebu za izvanrednim djelatiteljima pričesti.

Nadbiskup Barišić zahvalio je svećenicima za njihovo pastoralno djelovanje, potaknuo ih je da se ne umore te da budu i dalje predani svome svećeničkom poslanju u kojemu bi u fokusu trebale biti dvije stvarnosti: pastoral obitelji i pastoral zvanja.

Don Stipe Perkov dobitnik nagrade Šibensko-kninske županije

Nagradu je dobio za višegodišnji rad i iznimno značajan doprinos u kulturi i očuvanju kulturne baštine Šibenske biskupije i Šibensko-kninske županije

Šibenik, 17.5.2017. (IKA) - Svećenik Šibenske biskupije don Stipe Perkov dobitnik je godišnje nagrade Šibensko-kninske županije. Nagradu je dobio za višegodišnji rad i iznimno značajan doprinos u kulturi i očuvanju kulturne baštine Šibenske biskupije i Šibensko-kninske županije. Nagradu mu je uručio šibensko-kninski župan Goran Pauk u srijedu 17. svibnja na svečanoj akademiji kojom je obilježen dan Šibensko kninske županije.

U ime svih nagrađenih prigodno se obratio don Stipe Perkov. „Dužnost mi je zahvaliti Županiji, odnosno Odluci 24. sjednice Županijske skupštine o dodjeli deset nagrada i priznanja ovogodišnjim laureatima. Ugodno me iznenadila ta vijest, vjerujem i moje suslavitelje, jer se u današnje vrijeme rijetko čuje za nagrade i priznanja, puno više za pogrde i omalovažavanja, stvorio se, nažalost, negativistički mentalitet pun zavisti i ljubomore, te hrvatski jal. I zato hvala čelnicima Županije što promoviraju i nagrađuju, makar simbolično, pozitivna kretanja, događanja i uspjehe ustanova i pojedinaca u gradovima i selima Šibensko-kninske županije. Time stimuliraju stvaralaštvo, rad i napredak, ne samo svoj, već cjelokupnog društva u kojem žive i djeluju. Kamo sreće da nas je 100 a ne 10, vjerujem da ih i ima, neka budu strpljivi i ponizni, dok ne dođu na red. Laureat nije samo čast i priznanje već naporni i ustrajni rad ne imajući pred očima neke zemaljske nagrade već ostvarenje talenta koji nam je Bog dao, u prvom redu za druge“, kazao je Perkov. Naglasio je kako živimo u najljepšoj županiji, bogatoj povijesnim zbivanjima, u napokon slobodnoj domovini Hrvatskoj, uz najljepšu katedralu, i kontinuitetu šibenskih velikana: Krešimira, Šišgorića, Jurja Dalmatinca, Tavelića, Vrančića, Šupuka, biskupa Milete, Vinka Nikolića, Brešana, Dedića, Zenica i mnogih drugih, ... da, žive u nama. Oni su dokaz da kultura kao duhovna dimenzija sve objedinjuje. Prekrasni zemljopisni položaj, grad Šibenik i navedeni povijesni laureati temelj su na kojima treba graditi našu Županiju. Graditi a ne rušiti. Za one koji ruše iznutra i izvana, kao i u vrijeme turskih osvajanja i drugih ratova, pobrinut će se naš vječno vjerni Mihovil... „Ne bojte se, ja sam s vama do svršetka svijeta!“ ... Važno je graditi, saditi, u turizmu napredovati, pisati, ali u svemu tome da se ne zaboravi čovjek. Ne bi li on trebao biti važniji od nevažnih stvari za kojima hlepimo“, istaknuo je don Stipe Perkov.

„Povijest i budućnost trebaju se zagrliti u sadašnjosti, u ljubavi i istini. Laureati su vjesnici i proroci toga projekta koji se ne iscrpljuje u utrci za lagodnim životom, često bez ideja i potomstva a što je još pogubnije u utrci za sebičnim i propadljivim probitkom. Laureati, znani i neznani, jamstvo su života ove županije i ovog naroda, potrebni su nego u vrijeme crne kuge, potrebni su nego u mletačko, tursko i jugoslavensko okruženje potrebni su nam danas. Stoga, čestitam vama ovogodišnji slavljenci, vama ovdje oko mene, čestitam vam na vašem radu i uspjehu i nemojte stati, budite primjer kako se postaje vječan i velik i u malim stvarima“, poručio je don Stipe Perkov.

Predstavljena knjiga „Marija Majka milosrđa“

Knjigu don Ivana Bodrožića, svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije i profesora na KBF-u u Zagrebu, u župnoj crkvi Sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama predstavili doc. dr. Andrea Filić i dr. Vanda Kraft Soić, te šestinski župnik mr. Robert Šreter

Zagreb, 17.5.2017. (IKA) - Knjiga „Marija Majka milosrđa“ autora don Ivana Bodrožića, svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije i profesora na KBF-u u Zagrebu, predstavljena je u srijedu 17. svibnja u župnoj crkvi Sv. Mirka u zagrebačkim Šestinama. Knjigu su predstavile profesorice s KBF-a u Zagrebu doc. dr. Andrea Filić i dr. Vanda Kraft Soić, te šestinski župnik mr. Robert Šreter. Riječ zahvale izrekao je i sam autor, koji je izabrao predstavljati knjigu u Šestinama jer dugi niz godina pastoralno pomaže u šestinskoj župi.

Profesorice s KBF-a i autorove kolegice na Katedri povijesti kršćanske literature Andrea Filić i Vanda Kraft Soić su, prema međusobnom dogovoru, prikazale tekstove iz knjige pod dva specifična teološka vida. Najprije je dr. Filić prikazala kako je autor opisao Marijin lik pod vidom primateljice Božjega otajstva i prihvatilišta Sina Božjega, ističući kako je upravo to jedna od niti koja se proteže cijelom knjigom. S druge pak strane dr. Kraft Soić istaknula je onaj drugi vid i nezamjenjivo značenje koje Marija ima u očima autora kao ona koja je bila spremna posredovati primljeno otajstvo drugima, počevši od prve Crkve pa sve do naših dana, kako u zauzimanju u vremenu, tako i u pomoći oko vječnog spasenja.

Vič. Robert Šreter istaknuo je napose autorovo duboko i duhovno tumačenje riječi Anđelova naviještenja Mariji, kao i tumačenje Marijina hvalospjeva Veliča, ukazujući na to kako je knjiga vrlo korisna za duhovni život svakog pojedinca, te da nas ova teološka razmatranja približavaju Mariji i u nama potiču veću pobožnost.

O knjizi je govorio i autor don Ivan Bodrožić, koji je istaknuo kako je knjiga plod suradnje s fra Petrom Lubinom i mjesecom „Marija“, listom za Marijine štovateljce. Iskreno je zahvalan fra Petru što ga je angažirao i što je tako dobio prigodu iz mjeseca u mjesec razmišljati o nebeskoj Majci. Istaknuo je također da je pisati o Mariji izuzetno izazovno, jer nas Marija 'tjera' na zajedništvo s Bogom, te se o njoj ne može pisati hladno i neosobno. O njoj se može i treba pisati toplo i osjećajno, jer je riječ o Majci. Zato su i ovi teološki uradci – meditacije o Mariji vrlo osobni, nastali iz razmišljanja pred njom i razmišljanja o njoj. Autor je ujedno zahvalio svima koji su pomogli da dođe do ove knjige, ali isto tako i da predstavljanje bude na teološkoj i organizacijskoj visini.

Predstavljanje je pjesmama u čast nebeske Majke popratio župni zbor iz Šestina pod ravnanjem orguljaša i zborovođe Božidara Ljubenka, a dvije skladbe na orguljama odsvirala je i orguljašica Katarina Javora. Odabrane tekstove iz knjige čitala je župljanka Nataša Vujić, a program je vodila Ana Novina. Bilo je to ujedno i humanitarno predstavljanje knjige, jer je sav prihod od knjiga (oko. 4000 kn) namijenjen za 11-članu obitelj Valec iz Zaboka, te će biti uručen s. Jeleni Lončar, ravnateljici Zagrebačkog Caritasa, koja je i sama bila na predstavljanju.

Dan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu

Na tri studijska programa u ovoj akademskoj godini upisano je ukupno 239 redovitih studenata, a na dva poslijediplomska doktorska studijska programa 23 redovita studenata

Split, 18.5.2017. (IKA) - Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u Splitu svečano je u četvrtak 18. svibnja proslavio svoj dan i osamnaestu godinu pripadanja splitskoj sveučilišnoj zajednici. Tom je prigodom Fakultet dodijelio svjedodžbe, diplome i nagrade studentima te povelje zahvalnosti umirovljenim nastavnicima. Svečanost je započela euharistijskim slavljem koje je u kapeli Nadbiskupskoga sjemeništa u Splitu predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s šibenskim biskupom Tomislavom Rogićem i umirovljenim biskupom Antom Ivasom, provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom, dekanima KBF-a u Splitu i Đakovu, profesorima i odgojiteljima.

Nadbiskup je u propovijedi govorio o Božjoj i ljudskoj ljubavi, o važnosti osobnog odnosa s Bogom koji se uspostavlja prvenstveno molitvom. Ivanovo evanđelje nam govori o ljubljenu učenu, a Luka u Djelima stavlja u središte Teofila (Bogoljuba). I Ivan i Luka, možemo reći, govore o ljubljenu učenu, odnosno o Bogu koji prvi ljubi i Teofila i ljubljenu učenika kako bi oni mogli ljubiti druge. Opasnost je pomisliti da smo mi prvi ljubili Boga i svojom askezom i vršenjem propisa došli do njega i da se time možemo sami spasiti, upozorio je nadbiskup. Svako ljudsko biće čezne za ljubavlju. Ljubav nas preobražava i usrećuje, liječi i spašava. Jedino je ljubav svemoćna i sve razumije i to ona Božja kojom nas Isus, Sin Božji ljubi. Ona nas u potpunosti mijenja i čini novim ljudima. „Zato Isus može reći: 'Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio, tako i vi ljubite jedni druge!' Krist nas želi uvesti u tu ljubav kako bismo ostali u njoj", kazao je nadbiskup, dodavši da to ne znači da Boga ljubimo samo znanjem, ispitima, diplomom nego istinski srcem koje se susrelo s njegovim i koje je zahvaćeno znanjem pretvoreno u dobrotu. Zato je važna molitva i osobni odnos s Bogom.

Nadbiskup je u nastavku propovijedi govorio o prvoj Crkvi i Jeruzalemskom koncilu na kojem se raspravljalo o odnosu milosti i Zakona, odnosno o biti spasenja: „Spašavamo li se vršenjem propisa ili milošću Božjom? Jesu li propisi zamjena milosti ili njezina posljedica“, upitao je nadbiskup Barišić te naglasio da je potrebno „izići iz religije Zakona i propisa te se otvoriti milosti i ljubavi Božjoj. Onaj tko studira i predaje teologiju mora biti pravi Teofil, rješavati probleme koncilskim sinodalnim duhom, biti spreman na čišćenje duše, postati od Savla Pavao, od sluge sin, od studenta Bogoljub - što znači znanje o Bogu staviti u službu susreta s Njim“, kazao je nadbiskup te poručio studentima: „Dragi Teofili, znam da je potrebno ispuniti indeks i položiti ispite te primiti diplomu, ali to treba ugraditi u osobni odnos i susret s Gospodinom, kako biste odgovorili ljubavlju Ljubavi koja vas ljubi i tako donosili prave plodove za našu Crkvu i društvo.“

Po završetku euharistijskoga slavlja uslijedio je akademski čin u velikoj sjemenišnoj dvorani. Dekan Fakulteta prof. dr. Anđelko Domazet uputio je dobrodošlicu svima nazočnima, osobito velikom kancelaru KBF-a u Splitu nadbiskupu Barišiću, biskupima Rogiću i Ivasu, vicekancelaru KBF-a fra Jošku Kodžomanu, rektoru Sveučilišta u Splitu prof. dr. Šimunu Anđelinoviću, prorektoru prof. dr. Marku Rosiću, ravnatelju Nadbiskupskog sjemeništa mr. Juri Bjelišu, nazočnim dekanima splitskih fakulteta i članovima Senata,

dekanu KBF-a u Zagrebu prof. dr. Mariju Cifraku i dekanu KBF-a u Đakovu prof. dr. Mariju Ragužu, predstavnicima znanstvenih udruga i kulturnih ustanova te redovničkim poglavarima i poglavaricama, nastavnicima, studentima i osoblju Fakulteta.

Sve nazočne pozdravio je veliki kancelar KBF-a mons. Barišić, izrazivši čestitke za Dan fakulteta studentima i profesorima, osobito diplomantima i nagrađenim studentima riječima koje je sv. Luj uputio mladom princu Filipu: „Ako ti Bog udijeli uspješnost, zahvali mu ponizno da ne budeš gori, bilo ohološću ili na druge načine posluživši se uspjehom za vlastito isticanje jer Boga se nikada ne smije napasti pomoću njegovih darova.“ Svoju pisanu čestitku uputio je dubrovački biskup Mate Uzinić, a pročitala ju je voditeljica programa Jelena Hrgović.

Rektor Sveučilišta u Splitu prof. Anđelinović uputivši čestitku naglasio je nekoliko važnih stvari koje je splitsko Sveučilište napravilo u protekle dvije i pol godine, prvotno funkcionalnu integraciju - objedinjenje nastavnih znanstvenih i duhovnih kapaciteta. Važno je jedinstvo nastave, znanosti i stručnog rada, jedinstvo nastavnika i studenata, jedinstvo Sveučilišta da bismo se dobro razumjeli, sinergijski postizali rezultate i da bismo u tom cjelokupnom otvaranju prema našoj sredini pomicali granice i djelovali na nju inovativno i inspirativno a ne kao zatvoreni otok“, naglasio je prof. Anđelinović te dodao: „Ali moramo se otvarati i unutar Sveučilišta, odnosno unutar različitih njegovih sastavnica i raditi interdisciplinarno. Stvoriti novi eko sustav unutar Sveučilišta da se diplomanti nakon studija mogu zaposliti sa svojim idejama, ali zato im je potrebno osigurati prostorne uvjete. Predvidjeli smo inkubator napraviti u Spinutu na 3000 četvornih metara. Najveća boljka našega društva je što smo od pametne djece napravili problem, a ne prednost i upravo to želimo promijeniti“, naglasio je rektor Sveučilišta te zaključio: „Trebamo interdisciplinarno surađivati unutar Sveučilišta kao jedna obitelj, a Sveučilište će se truditi da kao trs pomaže sastavnicama donositi što bolje plodove i da svi skupa dajemo što bolje rezultate za našu županiju i domovinu, da svi dajemo više a ne manje nego što možemo.“

Dekan prof. Domazet iznio je izvješće o radu Fakulteta od prošlogodišnje proslave dana Fakulteta. Fakultet izvodi pet programa: Integrirani filozofsko-teološki, Prediplomski teološko-katehetski, Diplomski teološko-katehetski i dva poslijediplomska studija: „Kršćanstvo i suvremena kultura“ te „Povijest teologije i crkvenih institucija“. Kongregacija za katolički odgoj u Rimu odobrila je novi Statut 1. srpnja 2016. na pet godina. Tekst Statuta upućen je u daljnju proceduru prihvaćanja od strane Senata Sveučilišta u Splitu. Osim stabiliziranja ustroja KBF-a, naglasio je da Fakultet treba pokrenuti znanstveno-istraživačke projekte (neka suradnja je ostvarena u tom vidu s Kineziološkim fakultetom i s nadbiskupijskim Caritasom). Fakultet je dobio Priznanje Studentskog Zbora Sveučilišta u Splitu za najbolje ocjenjenu sveučilišnu sastavnicu prema studentskim anketama.

Govoreći o znanstvenom i stručnom radu dekan je istaknuo da se povećao međunarodni doprinos nastavnika, zabilježen povećanim pisanjem na stranim jezicima i u inozemnim časopisima, te gostovanjima na znanstvenim simpozijima u inozemstvu. Ipak, profesori još uvijek ne objavljuju dovoljno radova u časopisima koji su prisutni na WoS. Od ak. godine 2014/15. KBF u Splitu u suradnji s Ruth Cohn Institutom (uz vodstvo prof. dr. M. Scharera), svake godine u trajanju od tjedan dana početkom rujna organizira seminar iz Interakcije usmjerene na temu (TZI), u svrhu usavršavanja nastavnčkih kompetencija sveučilišnih nastavnika i mentora. Govoreći o međunarodnoj suradnji naglasio je kako je Fakultet uključen

u europski istraživački prostor i visoko obrazovanje. Uz postojeće potpisane bilateralne ugovore, ove akademske godine sklopljeni su novi bilateralni sporazumi sa četiri inozemne institucije: Crkvenom pedagoškom visokom školom Beč/Krems Sveučilišnog koledža za obrazovanje nastavnika kršćanskih Crkava u Beču, Austrija; Katoličkim teološkim fakultetom Sveučilišta u Beču, Austrija; Odjelom za katoličku teologiju Sveučilišta u Passau, Njemačka; Teološkim fakultetom Isusovačkog Sveučilišta u Trnavi, Slovačka. U tom surječju govorio je o gostujućim studentima i predavačima, o studentskoj mobilnosti te o planiranoj Međunarodnoj Ljetnoj školi na engleskom jeziku u rujnu 2017.

Na tri studijska programa u ovoj akademskoj godini, 2016./2017., upisano je ukupno 239 redovitih studenata, a na dva poslijediplomska doktorska studijska programa 23 redovita studenata. Potom je uslijedila dodjela diploma i svjedodžbi za 28 studenata/studentica. Desetero ih je postiglo zvanje magistra/magistre teologije, osmero ih je steklo zvanje magistra/magistre katehetike, a desetero je primilo svjedodžbe prvostupnika /prvostupnice katehetike. Dvojica studenata postigli su licencijate iz teologije: Marko Vučetić s naslovom „Antropologija čina u teološkoj misli Ivana Pavla II.“ pod vodstvom mentora prof. dr. Nikole Bižace i Hrvoje Petrušić pod naslovom „Recepcija Pavlove misli u suvremenoj filozofiji: Badiou – Žižek“, pod vodstvom mentora prof. dr. Anđelka Domazeta. Jure Perišić obranio je doktorski rad pod naslovom „Odnos Crkve prema svijetu. Interpretacija i aktualizacija temeljnih načela Drugoga vatikanskog sabora o odnosu Crkve prema svijetu u djelima Željka Mardešića i Bone Zvonimira Šagija“ pod vodstvom mentora prof. dr. Nediljka Ante Ančića.

Prigodom Dana Fakulteta, prema Pravilniku KBF-a u Splitu, Fakultet dodjeljuje tri nagrade najboljim studentima. Prva se nagrada dodjeljuje studentu koji je položio sve predmete cjelovitoga studija te ima najbolji prosjek ocjena, koji ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrada se dodjeljuje Gabrijelu Kamberu. On je u prošloj ak. god. 2015./2016. odslušao cjeloviti program integriranoga preddiplomskog i diplomskog filozofsko-teološkog studija i položio sve predmete cjelovitog studija, ostvario 303 ECTS boda s prosječnom ocjenom izvrstan (4,72).

Druga se nagrada dodjeljuje studentu koji je u protekloj akademskoj godini položio sve predmete iz godine koju je pohađao i ima najbolji prosjek ocjena, koji ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrađuje se Slavko Blažević, student prve godine diplomskoga teološko-katehetskoga studija. U prošloj je akademskoj godini ostvario 60 ECTS bodova i položio ispite s prosječnom ocjenom (4,88). Treća nagrada dodjeljuje se studentu koji ima najbolji seminarski rad u protekloj godini, čija ocjena ne smije biti ispod 4,0. Ove godine nagrađuje se seminarski rad Darka Rapića, studenta pete godine Integriranoga filozofsko-teološkog studija. Seminarski je rad izradio pod vodstvom prof. dr. Ivana Jakulja pod naslovom „Metodologija prepoznavanja opsjednuća i kanonska struktura postupka egzorcizma“. Rad je ocijenjen ocjenom izvrstan (5,00).

Povelje zahvalnosti dodijeljene su prof. dr. Marijanu Vugdeliji, izv. prof. dr. Dušanu Mori i višem predavaču mr. Mirku Mihalju, koji su prošle akademske godine otišli u mirovinu. U realizaciji kadrovske politike u protekloj akademskoj godini fakultet je zaposlio tri teologinje: dr. Miljenku Grgić, mr. Ginu Šparada kao stalne zaposlenice, te dr. Anu Jeličić kao vanjsku suradnicu, u sklopu međusveučilišne suradnje. Akademski čin uzveličao je pjevanjem mješoviti zbor fakulteta uz glasovirsku pratnju mo Ivana Urlića i pod ravnanjem mo Šime Marovića.

Svetojeronimska književnica Stanka Pavuna

Zagreb, 18.5.2017. (IKA) - Na osamnaestoj „Književnoj večeri četvrtkom“ Hrvatskoga književnoga društva sv. Jeronima 18. svibnja njegov je predsjednik dr. Stjepan Razum održao spomen-predavanje „Svetojeronimska književnica Stanka Pavuna“. Umirovljena profesorica ruskoga jezika i počasna članica HKD-a sv. Jeronima Stanka Pavuna, rođena je u obitelji Matasović 9. rujna 1926. u Đakovu, a umrla je 13. veljače 2017. u Zagrebu, u 91. godini života. Otac joj je Antun Matasović, poznati hrvatski, svetojeronimski književnik. U braku s dr. Hrvojem Pavunom, priznatim stručnjakom za unaprjeđenje stočarstva, rodila je dvojicu sinova, Davora i Damira. Kao mlada obitelj živjeli su diljem cijele Hrvatske, od Kotora i Osijeka, preko Đurđevca i Zagreba do Rovinja, da bi se 1965. konačno skrasili u Zagrebu. Stanka je predavala ruski jezik i književnost u raznim školama, konačno na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu. Napisala je školske udžbenike iz ruskoga jezika za sve uzraste učenika, koji su tiskani u više od 10 izdanja. Napisala je i „Rusko-hrvatski rječnik“, koji je 2012. tiskan u drugom izdanju. Za potrebe hrvatskih govornika napisala je početkom devedesetih „Mali razlikovni rječnik“, čime je pridonijela prepoznatljivosti hrvatskoga jezika u dotadašnjoj mješavini jugoslavenskoga jezika. Mnoge je članke objavila u dnevnim i tjednim novinama, koje je objedinila u dvjema knjigama u izdanju HKD-a Sv. Jeronima, a to su: „Štikelci novozagrebečki“ (2003.) i „Vjerovali ili ne“ (2007.). Njezin roman „Lili – žena našeg doba“ (2013.) bio je svojevremeno predstavljen na „Književnoj večeri četvrtkom“. Posljednje štivo koje je napisala, je autobiografija „Iz mogega života“, koja je u dva nastavka objavljena u zborniku „Marulić“ (2014. i 2015.). Svoje je umirovljeničke dane provodila u Domu umirovljenika „Medveščak“ na Iblerovu trgu u Zagrebu u kojem je bila vrlo zauzeta za kulturni i vjerski život. Bila je dugi niz godina redovita članica Svetojeronimskoga društva (1972. – 2014.), te članica Upravnoga odbora, do 2012., a od godine 2014. bila je počasna članica Društva. Nakon predavanja svoja su sjećanja o njoj izrekli Josip Jurčić, Marija Pavlek, Vlatka Pavlek i Ivica Jurjević.

Blagoslovljen kip sv. Ivana Pavla II. u Zaprešiću

Zaprešić, 18.5.2017. (IKA) – Umirovljeni zagrebački pomoćni biskup Valentin Pozaić blagoslovio je kip sv. Ivana Pavla II. u četvrtak 18. svibnja, na Papin rođendan, na središnjem gradskom trgu u Zaprešiću. Kip je rad akademskog kipara Vida Vučka. Blagoslovu je prethodilo svečano euharistijsko slavlje u novoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja koje je predvodio biskup Pozaić, a u koncelebraciji su sudjelovali svećenici Zaprešićkoga dekanata predvođeni upraviteljem župe sv. Petra ap. i zaprešićkim dekanom preč. Ivanom Frkonjom. Na euharistijskom slavlju bili su i bivši župni vikari te župe Damir Ocvirk, Darko Bručić i Boris Jozić. U pozdravnom govoru župnik Frkonja izrazio je dobrodošlicu biskupu Pozaiću, rekavši da su sv. Ivana Pavla II. Grad Zaprešić uz suradnju župe odabrali za zaštitnika grada i za nositelja naziva glavnog gradskog trga. Kao trajni, vidljivi znak tog „protektorata“ sv. Ivana Pavla II. nad gradom Zaprešićem je i novopostavljeni kip istoimenog sveca, kojeg ćemo blagosloviti na Trgu sv. Ivana Pavla II. nakon ovog euharistijskog slavlja, rekao je preč. Frkonja. Župnik Frkonja zahvalio je gradonačelniku Željku Turku i svim predstavnicima grada Zaprešića što vjernicima i svima građanima omogućuju življenje i ispovijedanje svoje vjere te na ostvarenju zajedničkog projekta Grada i župe. Posebno je zahvalio akademskom kiparu Vučku što je umjetničkom

rukom kreirao i izradio kip sv. Ivana Pavla II.

U propovijedi biskup Pozaić istaknuo je da ih je za ovaj događaj sabrala Božja dobrotu u spomen na jednog Božjeg miljenika, svima dobro poznatog svetog Ivana Pavla II. Osvrćući se na presudne trenutke za nastanak i opstanak naše državnosti, biskup Pozaić je istaknuo: „Ljubav sv. Ivana Pavla II. prema nama aktivirala je sve bogatstvo njegova uma i srca, diplomacije i molitve. Prodornim duhom sveca u hrvatskom je narodu prepoznao njegovu istinsku privrženost Bogu i čovjeku. Uočavao je naše ideale i vrednote, glad i žeđ za istinom, pravdom i slobodom - kao i spremnost žrtvovati se za ostvarenje svetih ciljeva". U nastavku propovijedi biskup je istaknuo da je sveti Ivan Pavao II. „među nama duhom – iz nebeske slave, i tijelom – po kipu koji ga predstavlja". „Neka to bude zalag i budućnosti: da ostanemo trajno u Božjoj ljubavi koja nam je darovana, a koju nam je On, Božji čovjek, za svog papinstva hrabro i nedvojbeno svjedočio", potaknuo je biskup.

Nakon euharistijskog slavlja biskupu Pozaiću u ime svih svećenika Zapešićkoga dekanata zahvalio je dekan Frkonja, osvrnuvši se na njegovo nedavno biskupsko umirovljenje i predavši mu na dar bistu najsvetijeg lika u Hrvata bl. Alojzija Stepinca. „U ime svećenika Zapešićkog dekanata osjećam se pozvanim izreći Vam riječi zahvale za Vašu 12-godišnju službu kojom ste utkali svoj život u plejadu vrsnih pastira ponosne nam Crkve zagrebačke i oplemenili njezino srce koje se i nadalje obnavlja napose kroz događaj Sinode koju zajednički živimo. Hvala za svaki pohod našim župama, hvala za pastirsku riječ, hvala za nebrojena krštenja, krizme, podijeljene blagoslovinne i još mnogo toga gdje smo imali priliku čitati u Vašoj osobi duh domoljublja i čovjekoljublja", rekao je preč. Frkonja biskupu Pozaiću. Prije blagoslova kipa Ivana Pavla II. na istoimenom trgu vjernicima i građanima obratio se i gradonačelnik Željko Turk, rekavši: „Postavljanjem kipa sv. Ivana Pavla II. na našem glavnom gradskom trgu, kao i samim nazivom trga po sv. Ivanu Pavlu II., željeli smo naš grad staviti pod zaštitu ovog duhovnog velikana 20. i 21. st., kako bi se gledajući u njegov lik, život, djela i sve vrednote za koje se istinski borio, nadahnjivali u svem našem življenju i radu. Zahvalni što nam je ovaj papa u svakom svom pohodu Republici Hrvatskoj uputio očinsku riječ, kroz koju nas je ohrabrio za življenje istinske vjere te za iskorake u promicanju kulture mira, tolerancije i univerzalne solidarnosti. Mi Zapešićani želimo se danas staviti pod njegov zagovor i zaštitu. Vjerujemo da će njegov kip, koji zrači vedrinom i duhovnošću, tim prekrasnim crtama njegove osobnosti, značiti puno za naš grad". Gradonačelnik Turk zahvalio je i svima koji su pomogli u svim fazama ostvarivanja ovog projekta. Za uspomenu na ovaj događaj djevojke u narodnim nošnjama dijelile su magnet s likom novog suzaštitnika župe sv. Petra ap. i grada Zapešića.

Slavlje su uveličali brojni gradski službenici, članovi različitih kulturno-umjetničkih društava i gradskih udruga koji djeluju u Zapešiću (vatrogasci, kuburaško društvo, KUD Josipa Ban Jelačić i limena glazba). Lijep glazbeni dojam pjevanjem i sviranjem u slavlju dao je i župni Mješoviti zbor „sv. Cecilija" predvođen voditeljima orguljašem Hrvojem Banajem i s. Veronikom Šaban. Vjernici prve zapešićke župe za događaj duhovno su se pripremali devetnicom, moleći sa svojim svećenicima zagovor novog suzaštitnika sv. Ivana Pavla II. Prije središnjeg euharistijskog slavlja klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu predvodio je župni vikar Marinko Golek.

Kaštel Novi: Biskup Perić otvorio Godinu biskupa Pavla Žanića

Kaštel Novi, 18.5.2017. (IKA) - Mostarsko-duvanjski biskup i apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski Ratko Perić u prigodi 100. obljetnice rođenja mons. Pavla Žanića, otvorio je Godinu biskupa Pavla Žanića u njegovoj rodnoj župi u Kaštel Novom u petak 19. svibnja.

Misi je prethodila Služba riječi na mjesnom groblju sv. Josipa gdje su se okupili splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić, biskup Perić, generalni vikari Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović i Mostarsko-duvanjske biskupije mons. Željko Majić te brojni svećenici Mostarsko-duvanjske biskupije i Kaštelanskoga dekanata. Biskup Perić predvodio je Službu riječi i molitvu za sve vjerne mrtve na tom mjesnom groblju.

Nakon toga započela je svečana misa koju je predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. U uvodnoj riječi nadbiskup Barišić je istaknuo da je biskup Žanić bio čvrst u vjeri u tammim i teškim trenucima cijelo vrijeme svoje svećeničke i biskupske službe, te da je ostavio dubok trag u našim srcima ali i odnosima, ne samo u našoj Splitsko-makarskoj nadbiskupiji ili Mostarsko-trebinjskoj biskupiji, već u cijeloj našoj domovini. Nadbiskup Barišić zahvalio je za toga dragog čovjeka istaknuvši kako je don Pave duboko i snažno ušao u otajstvo Kristove žrtve i spasenja. Ova euharistija je prozor prema vječnosti i bližnjima, ona spaja nebo i zemlju kazao je mons. Barišić.

U svojoj je homiliji biskup Perić kazao kako kada Crkva slavi neku godinu posvećenu nekome ili nečemu onda to mora biti velika tema, te kada biskupija odlučuje slaviti neku godinu to mora biti velika osoba. Iduće godine obilježava se 100. obljetnica rođenja biskupa Pavla Žanića koji je rođen 20. svibnja 1918. te će zato cijela biskupija iz mjeseca u mjesec pratiti biskupsko geslo biskupa Žanića „In fide, spe et caritate" (U vjeri, nadi i ljubavi). Biskup Perić kazao je kako je Žanić obilježio povijest Katoličke Crkve u Hercegovini prvo 10 godina kao biskup koadjutor, a nakon umirovljenja biskupa Petra Čule kao mjesni ordinarij.

Perić je istaknuo kako se Žanić herojski uhvatio u koštac sa svim gorućim problemima koje je rješavao vođen logikom, vjerom i ljubavlju, suprotstavljao se različitim ideologijama, a posebno se zauzimao za kršćansku obitelj. Godinama je bio predsjednik Vijeća za obitelj pri BK. Posebice se zauzeo za rješavanje slučaja župa u Hercegovini, a napose međugorski fenomen. Perić je kazao koliko je ljubavi biskup Žanić cijeloga života pokazivao prema Blaženoj Djevici Mariji, te ga se zasigurno može nazvati Marijanski biskup. Osnovao je stručnu komisiju čiji je cilj bio obrana Božje istine u vezi istog slučaja te nije želio da se Crkva na bilo koji način osramoti povjerovavši u neku izmišljotinu. One napade koje je on prolazio i doživljavao, prolazimo i mi danas istaknuo je biskup Perić. Biskup Žanić posebno se brinuo za duhovna zvanja, zaredivši 30 svećenika, brinući se za njih od odlaska u sjemenište do umirovljenja. Sve što je biskup Žanić sijao to je i donosilo ploda kazao je.

Biskup Žanić utemeljio je mjesečnik Crkva na kamenu bez kojega se ne može proučavati povijest Crkve u Hercegovini. Također je utemeljio istoimenu izdavačku kuću iz koje je izašao impozantan broj izdanja, do sada 144 naslova. Podigao je svećenički dom, ustanovio Biskupijski Caritas, te ustanovljuje Teološki institut u Mostaru, danas Teološko-katehetski institut u kojem je dosad diplomiralo 235 vjeroučitelja i kateheta. Biskup Perić istaknuo je da je Žanić imao visoke intelektualne, moralne, svećeničke i biskupske kvalitete, te ga je nazvao nadprosječan biskup. Jednom je prigodom kazao: „Želim biti svijeća koja gori za moj narod" i upravo to je bio, kazao je Perić. Ovom godinom želimo

promatrati život i djelo biskupa Žanića i njegovim zagovorima rješavati probleme koje imamo. Na kraju mise župnik don Darijo Čorić zahvalio je biskupima i svim svećenicima, a na samom kraju slavja biskup Perić proglasio je otvorenom Godinu Pavla Žanića. Euharistijsko slavlje uzveličao je župni mješoviti zbor i klapa Narenta iz Mostara.

Teološki četvrtak Kršćanske sadašnjosti o razaranju i obnovi

Sudjelovali su dr. Julija Barunčić Pletikosić i prof. Miljenko Domijan

Zagreb, 18.5.2017. (IKA) - Teološki četvrtak za mjesec svibanj održan je 18. svibnja a tema je bila „Razaranje i obnova - Oštećeni i obnovljeni sakralni objekti u Domovinskom ratu". O toj temi govorili su dr. Julija Barunčić Pletikosić i prof. Miljenko Domijan.

Arhivistica u Hrvatskome memorijalno-dokumentacijskome centru Domovinskoga rata i predavačica na Hrvatskome katoličkom sveučilištu dr. Barunčić Pletikosić, koja je i doktorirala o temi Katolička Crkva i Domovinski rat, iznijela je niz statističkih podataka koji su potvrdili da su sakralni objekti tijekom posljednjeg rata bili sustavno i namjerno uništavani te da su bili osobita agresorska meta. Tako je navedeno da je u RH sveukupno, što crkava, što kapela, samostana i drugih vjerskih objekata oštećeno više od 700, ne računajući pokretna sakralna dobra. Samih crkava oštećeno je i teško je stradalo 400, oko 200 manjih crkava i kapela, zatim četrdesetak samostana i k tome još drugih objekata kao što su groblja ili križevi krajputaši. Ona je koristila sve relevantne dokumente, što uključuje i one iz tzv. Republike srpske Krajine odnosno iz UNPROFOR-a, a temeljem tih dokumenata zna se kad su, iz kojih namjera čak ponekad i tko su bili počinitelji tih kulturocidnih nedjela, o čemu će uskoro objaviti i zasebnu knjigu. Kao čest 'argument' za rušenje crkava i zvonika navodilo se da su ih ili razorile hrvatske snage ili pak da su ta mjesta bila tzv. snajperska gnijezda. Prikazavši statistički po biskupijama i nadbiskupijama broj i količinu oštećenih sakralnih objekata ustvrdila je da je bila riječ o sustavnom i planskom razaranju katoličkih crkava od strane agresora.

Nadovezujući se na te podatke, koje je predavačica dijelom uzimala od Ministarstva kulture, nekadašnji glavni konzervator RH i pomoćnik ministra kulture prof. Miljenko Domijan, dobitnik niza najviših državnih, stručnih i inozemnih nagrada, na konkretnim je primjerima pokazao kako je sustavno i promptno tekla obnova sakralnih objekata. Uglavnom se zadržavši na primjerima iz Zadra i zadarskog zaleđa na tim je crkvama i crkvenim objektima zorno pokazao kako se jedino obnovom i vraćanjem funkcije u sakralne objekte stvarno zaštićuje objekt i kako se osigurava njegova budućnost. Duhovitom primjedbom kako agresoru možemo 'zahvaliti' da smo otkrili cijeli niz ranokršćanskih, preromaničkih, romaničkih i gotičkih crkava – jer se temeljitim istraživanjem nakon rušenja odnosno oštećivanja – pronašlo ono što se do tada nije poznavalo, Domijan je zaključio kako „jedino obnova ima smisla". Plakati nad razorenim i tužiti se ne koristi ničemu. Valja obnavljati i održavati funkcije, istaknuo je predavač.

Sljedeći Teološki četvrtak bit će u utorak 27. lipnja, a tema o kojoj će govoriti bivši ministar znanosti i obrazovanja prof. dr. Predrag Šustar i bivši dekan KBF prof. dr. Tonči Matulić bit će sintagma koju je uporabio papa Franjo „Obrazovanje kao evangelizacija" s dodatkom – prinos kurikularnoj reformi.

10. obljetnica Katoličke klasične gimnazije u Virovitici

Virovitica, 18.5.2017. (IKA) - Katolička klasična gimnazija s pravom javnosti u Virovitici obilježila je 18. svibnja desetu obljetnicu svoga postojanja i Dan škole. Na svečanosti je među ostalima bio osnivač Gimnazije požeški biskup dr. Antun Škvorčević, predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljević, gradonačelnik grada Virovitice Ivica Kirin, ravnatelj katoličkih osnovnih i srednjih škola u Požegi i Virovitici, svećenici virovitičkog dekanata, vjeroučitelji, ravnatelj osnovnih i srednjih škola grada Virovitice i okoline, sponzori i dobrotvori škole, prijatelji škole, profesori, učenici i roditelji.

Svečani program započeo je u virovitičkom Kinu Park pjesmom bl. Ivanu Merzu, zaštitniku Gimnazije, koju je otpjevao zbor učenika pod vodstvom profesora glazbene umjetnosti Perice Mihaljevića. Vjeroučitelj i duhovnik škole Ivan Certić poveo je potom molitvu Oče naš na latinskom jeziku, a učenik Filip Gregurec navijestio Evanđelje na grčkom jeziku. Profesorica Andrea Bobanac izrekla je zatim blagoslovnu molitvu za sve djelatnike i učenike Gimnazije a učenica Matea Bartulović je zaključila svojom recitacijom „Susret".

Usljedio je drugi dio programa u koji su uveli voditi voditelji Ana Lanščak i Viktor Brlas, učenici 1. razreda. Profesor povijesti i geografije, Hrvoje Drvenkar progovorio je o desetogodišnjoj povijesti Katoličke klasične gimnazije s pravom javnosti u Virovitici, o brojnim vrijednim postignućima, zahvaljujući predanom radu nastavnika koji kroz zajedništvo nastoje razvijati kreativnost, duhovnost, individualne kvalitete i sposobnost svakog učenika. Nakon toga, učenica Iva Slavić izvela je monolog iz djela Miroslava Krleže, „U agoniji". Uzvanicima se potom obratio ravnatelj škole Mario Voronjecki koji je zahvalio biskupu na vodstvu i potpori kojom nas prati te svim prijateljima škole, sponzorima, dobročiniteljima koji pomažu naš rad i poslanje. Zatim je premijerno prikazan dokumentarni film o deset godina postojanja Katoličke klasične gimnazije. U filmu su zastupljeni svi djelatnici škole uz prigodan govor profesora Hrvoja Drvenkara o povijesti i razvoju katoličkih škola na našem području. Razloge osnivanja škole predstavio je biskup Škvorčević te predstojnik Ureda za katoličke škole Požeške biskupije Ivica Žuljević. Svoj osvrt na prvih sedam godina djelovanja škole dao je prvi ravnatelj Ivica Šoh. Iako je teško opisati deset godina rada u trideset minuta, ovaj dokumentarni film vjerno je predstavio poslanje, ozračje i važnost djelovanja Katoličke klasične gimnazije na našem području.

Na kraju je nazočnima uputio svoju riječ biskup Škvorčević, koji je zahvalio roditeljima, učenicima i djelatnicima na čelu s dosadašnjim ravnateljima te gradonačelniku za sve što su uložili u kreativno obiteljsko zajedništvo te virovitičke odgojno-obrazovne ustanove. Podsjetio je na njezinu posebnost, polazeći od gesla „Duc in altum", koje je uzeto iz poticajne Isusove riječi upućene učenicima: „Povežite dalje, šire i dublje". Istaknuo je važnost znanja, spomenuvši da i ono čovjeka može ostaviti na površini života, jer je ljudska jedinstvena i neponovljiva osoba duhovna stvarnost u kojoj se s Isusom Kristom može izgrađivati i rasti najviše, jer je on svojom moćnom ljubavlju zaveslao najdalje, preko groba, pobijedivši i samu smrt i omogućivši nam ostvarenje konačnog smisla našeg postojanja. Biskup je pozvao učenike da se ne zadovolje površnošću i osrednjošću, nego hrabro s Isusom Kristom, poput njihova zaštitnika bl. Ivana Merza, veslaju morem životnih bura i oluja, sigurni da će s njime pobijediti.

Ugodno druženje s prijateljima i dobrotvorima škole, nastavilo se na domjenku u prostorijama škole.

Poruka biskupa Petanjka za Nedjelju turizma

Krk, 20.5.2017. (IKA) - Nedjelja posvećena turizmu poziva nas kao vjernike da ni tijekom ljetnih mjeseci ne zaboravimo na evanđeoske vrednote te da kao domaćini budemo „istinski svjedoci radosti Evanđelja. Predstojeće ljeto prava je prilika za rast u gostoljubivosti, uslužnosti i susretljivosti“, piše krčki biskup Ivica Petanjak, predsjednik Odbora HBK za pastoral turista u svojoj poruci.

Iako je turizam mnogima izvor prihoda, ipak cjeloviti rast društva i pojedinaca daleko je bitniji. „Crkva stoga u tom važnom segmentu ljetnih mijena društvenog tkiva želi svoja vrata otvoriti svakom srcu dobre volje, potrebnom mira, odmora, tišine i molitve“, ističe se u poruci.

„Nedjelja turizma želi uputiti poziv svim djelatnicima u turizmu da njeguju svoje ljudske, vjerske i moralne kvalitete te da svoje darove i sposobnosti ugrade u iskrenu i kvalitetnu ponudu gostima... Svima nam je brinuti za sveukupno dobro svakog od čimbenika turističke djelatnosti: domaćina, djelatnika i gostiju. Poslodavci neka brinu za dobro svojih djelatnika ne zakidajući ih i ne zanemarujući njihova prava i dostojanstvo, a zajedno se brinimo za što kvalitetniji i uslužniji odnos prema gostima... Pozvani smo očuvati i oplemeniti ono radi čega najviše turista i dolazi, a to je autohtonost života naših krajeva“, ističe se u biskupovoj poruci za nedjelju turizma.

Susret mladih Zadarske nadbiskupije

Nin, 20.5.2017. (IKA) - Susret mladih Zadarske nadbiskupije održan je 20. svibnja u Ninu. Misno slavlje u župnoj crkvi Sv. Anselma predvodio je o. Franjo Kowal, nadbiskupijski povjerenik za mlade. „Naše hodočašće Gospi od Zečeva upisuje se u povorku hodočasnika diljem katoličkog svijeta. Sv. papa Ivan Pavao II. bio je veliki hodočasnik koji je pohodio mnoga Marijina svetišta diljem svijeta“, rekao je o. Franjo u propovijedi, podsjetivši na Papine molitve na Trsatu i u Mariji Bistrici, „gdje je pod nježnim pogledom Gospe proglasio blaženim velikog kardinala Alojzija Stepinca“. Pohodom u Nin i mi smo se uključili u povorku hodočasnika Zadarske nadbiskupije koji su kroz stoljeća dolazili u Nin s molbama i zahvalama Gospi od Zečeva. U najljepšem mjesecu godine, dolazimo se pokloniti Kraljici svibnja, Kraljici Hrvata. Majci Isusa Krista i našoj nebeskoj majci donosimo čežnje mladenačkog srca, svoje radosti i probleme, molitve i nakane“, rekao je o. Franjo, potaknuvši da, svjesni otajstvene povezanosti u Kristu, preporuča Gospi od Zečeva roditelje, prijatelje i sve mlade. „Na poseban način želim zahvaliti na iskustvu zajedništva u vjeri, nadi i ljubavi, koje smo doživjeli za vrijeme Susreta hrvatske katoličke mladeži u Vukovaru. Neka to bude naš duhovni buket najljepšeg cvijeća. 'Kraljice svete krunice, beskrajne sreće more, tebi se puci klanjanju, anđeli tebe dvore'. Neka nas riječi te pjesme podsjetite kako je važno moliti krunicu, jer to čineći, pridružujemo se anđelima koji Mariju dvore, koji donose svaku našu molitvu Marijinom prijestolju na nebu. Neka nas riječi te pjesme hrabre u svakodnevnom životu. Gospe od Zečeva, kao što si uslišavala vjerni puk kroz stoljeća, usliši i naše molitve“, zaključio je o. Franjo u propovijedi, istaknuvši da Marija kraljuje srcem svoga sina Isusa Krista.

Večer prije susreta mladih, u petak 19. svibnja, u župnoj crkvi Sv. Anselma u Ninu održan je duhovno-glazbeni susret 'Klape Gospi', kad su marijanske pjesme izvele muške klape Condura (Nin) i Ponistra (Crno), ženske klape Uzorita (Sukošan), Candelora (Zemunik), Libar (Privlaka) i Karmel (Turanj) te mješovita klapa Puntadura (Vir). U čast Gospe od Zečeva nastupio je i Tamburaški orkestar iz Nina.

Biskupijski obiteljski susret u Škropetima

Škropeti, 20.5.2017. (IKA) - Biskupijski obiteljski susret o temi „Očinstvo i majčinstvo kao dva lica jednog roditeljstva“ održan je 20. svibnja u crkvi Bl. Alojzija Stepinca u selu Škropeti, u župi Motovunski Novaki, u središnjoj Istri.

Na početku je okupljenima riječ dobrodošlice uputio vlč. Josip Peteh, suradnik dijecezanskog Vijeća za pastoral obitelji i duhovnost laika. Susret je započeo kratkim nagovorom o očinstvu kojeg je izrekao o. Euzebije Josip Knežević, OSPPE, predstojnik dijecezanskog Ureda za obitelj. On je na samom početku argumentirao povezanost svećenika s temom očinstva, zbog njegove uloge duhovnog oca. Spominjući Knjigu postanka predavač je istaknuo kako se već u raju događa prvo srozavanje muževnosti čovjeka, to je borba koja se odvija u svakome muškarcu, koji je po svojoj naravi pozvan braniti i ljubiti svoju ženu i biti u zajedništvu s Bogom. Iako je kroz mnoga stoljeća postojala općeprihvaćena teza o Evinoj krivnji za događaj u Edenskom vrtu, Adam je kriv, njegova je bila uloga branitelja supruge, rekao je o. Euzebije. Istaknuo je potom veliku odgovornost muškarca da brani svoju ženu, ali jednako tako i župnika da brani svoju župu, ne oružjem, nego na koljenima zazivajući Božji blagoslov. Predavač se potom osvrnuo na najčešće bračne problematike među supružnicima, s naglaskom na često suprugovo neprimjećivanje potreba supruge.

Usljedio je predprogram koji su realizirali mali pjevači Dječjeg zbora Mali sv. Jurja iz istoimene župe na Starom Pazinu pod vodstvom Vesne Drndić, uz moderiranje voditeljice Mirjane Ferenčić. U prvom dijelu mali pjevači su, osim izvedbe duhovnih šansona, izrekli i nekoliko prigodnih recitacija, a središnji dio pred programa bio je kratki igrokaz pod naslovom „Svetemu Josipu je bilo laglje“ (dijal. lakše). Uz minimalnu scenografiju, tek simbolične odjevne elemente, djeca su izuzetno uspješno dočarala tipičnu obiteljsku situaciju današnjih dana, nerazmjernih materijalnih želja djece i međugeneracijskog jaza glade obveza i obavljanja poslova u obitelji. Igrokaz je u nekoliko minuta, ciljanim dijalozima predočio suvremene probleme u odgoju djece, s primjesom humora što je dodatno naglašeno dijalektalnim izričajem. Nakon prigodnih recitacija i igrokaza djeca su izrekla i „8 obiteljskih blaženstava“. Scenski i recitatorski program realizirali su: Andi Ferenčić, Marin Ladavac, Nataša Milotić, Sara Žufić, Ana Drndić, Josipa Ferenčić, Luka Ladavac i Matija Žufić.

Usljedilo je misno slavlje koje je uz koncelebraciju više svećenika predvodio porečki i pulski biskup u miru mons. Ivan Milovan. On je napomenuo kako nam već od Dana života i Dana braka u veljači, te Dana očeva u ožujku Crkva skreće pozornost na te prevažne životne uloge i veze. Istaknuo je potom četvrtu Božju zapovijed, naglasivši kako time nije istaknuta samo poslušnost djece prema roditeljima, već i briga o starim roditeljima na što nas Sirah upućuje u Starome Zavjetu. Biskup je istaknuo kako osnova međuljudskih odnosa u obitelji treba biti suglasje, međusobno prihvaćanje i poštovanje u svjetlu vjere.

Biskup se nadalje osvrnuo na nedavno obilježen Majčin dan, te naglasio da osim biološkog postoji i prevažno duhovno majčinstvo kojem se posvećuju brojne redovnice, a svakako najpoznatija osoba kod koje to nalazimo u uzvišenom izričaju je sv. Majka Tereza koja je tolikim potrebitima bila poput majke u njihovim najtežim trenucima i upravo je u tom smjeru oblikovala i karizmu svoje družbe koja na taj način djeluje i danas. Uloga oca je pak danas pomalo obezvrijeđena, rekao je biskup te se osvrnuo na duhovno očinstvo kojeg je u Crkvi u recentnijoj povijesti posebno u svome djelovanju razvio sv. Ivan Bosco koji se trudio biti predstavnik Božjeg očinstva.

Svi smo pozvani živjeti obiteljske kreposti bilo u svojim župama koje su velike obiteljske zajednice, bilo u svojim obiteljima, istaknuo je biskup te na sve naše obitelji zazvao zagovor Svete Obitelji. Uslijedila je obnova bračne privole koju je veoma emotivno vodio o. Euzebije pozvavši prisutne parove do doista dožive izrečeno.

Na kraju misnoga slavlja završne zahvale izrekao je pročelnik Vijeća za pastoral obitelji i duhovnost laika preč. Milivoj Koren koji je podsjetio na Nacionalni obiteljski susret sljedeće godine u Solinu. Uslijedila je zajednička večera i druženje uz glazbu i sportske aktivnosti za najmlađe.

Marijanski klapski festival „Čuj nas, Majko, nado naša“

Gost festivala bio je oktet bogoslova Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu

Pučišća, 20.5.2017. (IKA) – Marijanski klapski festival „Čuj nas, Majko, nado naša“, koji se već devetu godinu održava u organizaciji župe sv. Jeronima u Pučišćima, upriličen je u subotu 20. svibnja u toj bračkoj župi. Okupljajući klape s otoka, prvenstveno one s Brača, ali i šire, klapski festival posvećen Blaženoj Djevici Mariji njeguje marijansku pjesmu. „Leti pjesma, leti i molitva, leti i poruka zajedništva koja nas iznova okuplja na istom mjestu gdje je sve i započelo prije devet godina. Ne samo da traje, već se i širi od Zagreba preko Hrvaca sve do Brača“, rekao je Josip Bauk uvodeći u klapsku smotru. Ovogodišnji marijanski festival okupio je četiri klape koje su se nazočnoj publici predstavile s po dvije pjesme. Klapsku večer otvorila je domaća muška klapa „Volat“ koja djeluje od 1995. godine i predstavlja Pučišća na različitim smotrama. Redoviti je sudionik Marijanskoga klapskoga festivala, a nastupili su s pjesmama „Ave Maria“ i „Rič si prostri svome puku“. Muška klapa „Blaca“ iz Nerežišća, nazvana po svećeničkoj pustinji na istočnoj strani Brača, ove godine izvela je pjesme „Zdravo, Ti puna milosti“ i „Ovo je moje Tijelo“. Gost marijanskoga klapskoga festivala bio je oktet bogoslova Nadbiskupskoga bogoslovnoga sjemeništa u Zagrebu. Tradicija okteta Bogoslovnoga sjemeništa u Zagrebu duga je gotovo 150 godina, a svoje početke veže uz osnivanje glazbeno-pjevačkoga društva „Vijenac“ u sklopu Bogoslovnoga sjemeništa. Nastupili su u crkvi Sv. Jeronima s različitim repertoarom, izvodeći pjesme sa sjevera Domovine, od međimurskih i podravskih do napjeva iz Zagorja. Bogoslovski oktet u sadašnjemu sastavu djeluje oko dvije godine. Muška klapa „Turanj“ iz Supetra koja je na marijanskom klapskom festivalu debitirala prije četiri godine, na ovogodišnjoj smotri nastupila je s pjesmama „Moli Gospe“ i „Tebe tražim“. Publici se na kraju predstavila i muška klapa „Hrvace“ iz Hrvaca, osnovana 2010. godine, koja je 2014. nastupila na 10. jubilarnom Festivalu klapa uz mandoline i gitare u Makarskoj. Pred Bračanima su izveli skladbe „Marijo, Marijo“ i „Gospi od žalosti“. Zahvalnu riječ uputio je u ime župe sv. Jeronima tamošnji župnik mr. Pavao Gospodnetić. Istaknuo je kako marijanski klapski festival želi naglasiti Mariju, ali i klapsku pjesmu koja se izvedbom u crkvi vraća svome izvornome prostoru. „Klupska pjesma nastala je u liturgiji i iz liturgije. Vratiti klapsku pjesmu u liturgijski prostor znači vratiti je izvornoj 'domovini', poručio je mr. Gospodnetić. Na kraju programa sudionicima su već tradicionalno uručene zahvalnice s prigodnim darom, deseticom krunice izrađene od bračkoga kamena. Pokrovitelj smotre bila je Općina Pučišća, a zaslužna osoba u neposrednoj organizaciji Mirjana Bauk. Tradicionalno, smotra je zaključena zajedničkom izvedbom festivalske himne svih sudionika pred središnjim oltarom pučiške crkve.

Proslava 20 godina Programa Injigo

Zagreb, 20.5.2017. (IKA) - Program Injigo proslavio je 20. svibnja u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu 20 godina postojanja. Na proslavi je sudjelovalo tristotinjak polaznika programa Injigo iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine, te Njemačke, Austrije, Švicarske i Srbije, kao i predstavnici više crkvenih udruga, pokreta i zajednica. Sudionicima se obratio biskupski vikar za laike Zagrebačke nadbiskupije preč. Marko Kovač, te posvijestio kako smo po krštenju svi vjernici, a svatko od nas po sakramentu ima različitu službu, različiti poziv. „Poziv vjernika laika je raditi u svijetu, svijet činiti što više Kristovim, što više kršćanskim“. Na pitanje „što se smatra pod svijetom“, odgovorio je „pod svijetom se smatra institucije, odnosi koji svoj korijen nemaju nužno u onom istinskom Kristovom. Često puta svećenik ne može doprijeti do nekih institucija i odnosa do kojih može vjernik-laik kojemu je zato poslanje takve odnose, takve institucije oplemenjivati Kristom“. No, upozorio je, „da biste mogli oplemenjivati Kristom potrebni su vam sakramenti, a uz sakramente potrebno je još nešto: duhovne vježbe, susreti. Stoga, ono što vam želim, želim da vam ovaj susret, obilježavanje obljetnice osnutka ovoga programa svima pomogne da još više promislite o tome koje je poslanje laika u ovome svijetu, što se više može učiniti za Isusa u ovome svijetu i kako Ga više svjedočiti i pronositi“.

Utemeljiteljica i voditeljica Zajednice i Programa Injigo dr. Marica Čunčić osvrnula se na proteklih 20 godina, te to potkrijepila konkretnim podacima. Ona je Program započela nakon povratka iz Kanade 1997. u okviru Male Obitelji Bezgrešnog Srca Marijina u Zagrebu iz koje je nakon 38 godina pripadnosti istupila radi Zajednice i Programa Injigo. U dvadeset smo godina održali dvadeset duhovnih vježbi u trajanju od trideset tjedana od listopada do svibnja tako da razmatranja Isusova života iz Svetoga pisma prate crkvenu godinu. U takvim duhovnim vježbama sudjelovao je 11.601 sudionik. Također smo do sada organizirali 218 duhovnih vježbi u šutnji od 3 do 6 dana, većinom preko ljeta u domovima za duhovne vježbe te muškim i ženskim samostanima u Hrvatskoj, BiH, Austriji i Njemačkoj. Kroz te šutnje prošlo je 2.550 sudionika. Od ukupnoga broja sudionika bilo je 49 biskupijskih svećenika, 25 svećenika redovnika, 48 redovnica i 146 vjeroučitelja, rekla je dr. Čunčić, te se osvrnula i na višestruke plodove takvih duhovnih vježbi, među kojima je istaknula izabrana duhovna zvanja, crkveno i društveno obraćenje, moralni život na području ljudske ljubavi, oslobođenje od ovisnosti, ozdravljenja od bolesti. U ovom prigodi je predstavila voditelje duhovnih vježbi od 30 tjedana u 2016. – 2017. godini, članove Zajednice Injigo koji su odgovorni za čitavu organizaciju duhovnih vježbi u povjerenju im (nad)biskupiji ili dekanatu. Zajednica Injigo brine o Programu Injigo. Iskusniji pratitelji su u procesu izbora u okviru vlastitih duhovnih vježbi dobili poziv da se posvete brizi oko Programa Injigo. Trenutno Zajednica ima 50 članova: 41 žena i 9 muškaraca iz Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Njemačke. Među njima su dvojica svećenika.

Kancelar Gospičko-senjske biskupije i duhovnik Zajednice Injigo preč. Marinko Miličević u predavanju „Crkvenost Programa Injigo“ istaknuo je kako je Program Injigo potpuno transparentan Crkvi. „Ne postoji u njemu ništa što nije u iskustvu Crkve niti u što Crkva ne bi imala uvida. Program prvotno dolazi iz Crkve, promoviraju ga ljudi Crkve i vraća ljude u krilo Crkve. Dovoljno je samo istaknuti kolika je povezanost sa svećenicima u Programu, napose kroz sakrament pomirenja“. Naglasio je kako se posebnost Programa očituje u otvorenosti djelovanju Duha

Svetoga što je vidljivo u spajanju institucije i karizme što dovodi do pravog razumijevanja i zajedništva vjere, do punine snage. „Duh Sveti, Treća Božanska Osoba i darovatelj svih karizmi, daruje svijetu, voljom Očevom, po Kristovoj smrti i Uskrsnuću, Crkvu – instituciju istine i istinoljubivosti, koja ne može biti u suprotnosti s karizmama koje također Duh Sveti daje." Kako duhovne vježbe utječu na život i rad posvjedočili su sudionici različitih uzrasta i zanimanja u Programu Injigo. U glazbenom dijelu programa sudjelovali su Martina Gojčeta Silić s Umjetničke akademije u Zagrebu i Veronika Hardy, asistentica na Umjetničkoj akademiji u Osijeku uz glasovirsku pratnju doc. art. Simona Dešpalja s Muzičke akademije u Zagrebu.

Proslavi u Zagrebu prethodilo je hodočašće oko 650 sudionika Programa Injigo 1. svibnja u Crkvu hrvatskih mučenika u Udbini. Kruna susreta bila je misa koju je predvodio gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Na kraju mise biskupov tajnik vlč. Mišel Grgurić pročitao je biskupov blagoslov Programu Injigo.

Zlatna harfa 2017. Donjomiholjačkoga i Valpovačkoga dekanata

Viljevo, 20.5.2017. (IKA/TU) - Na temu „Kliči Bogu glasom radosnim" u subotu 20. svibnja u crkvi Svetog Andrije, apostola, u Viljevu održana je Zlatna harfa Donjomiholjačkoga i Valpovačkoga dekanata. Misno slavlje predvodio je viljevački župnik preč. Josip Kalmar. Šest prijavljenih zborova pjesmom je animiralo misu. Smotru su otvorile dvije članice domaćega župnog zbora Krijesnice.

Revijalni dio započeo je nastupom zbora MIR iz Donjeg Miholjca koji je otpjevao „Aleluja, radujmo se svi" i „Riječ je u početku bila kod Boga". Zbor ima 20 članova a vodi ga s. Marija Bajić. Drugi po redu nastupio je zbor „Marijine zvjezdice" iz Rakitovice kojim ravna prof. Ivana Šerić Miličić. Predstavili su se pjesmama „O, da bude" i „Hvaljen i slavljen dovijeka". Domaći zbor „Krijesnice" otpjevao je „Blagujemo Tijelo Kristovo" i „Moje nebo". U njemu pjeva i najmlađa pjevačica ovoga susreta – petogodišnja Marta Knežević. Voditeljica zbora je gđa Monika Fekete. Kao svoju posebnost istaknuli su da uz nove duhovne pjesme uče i one stare liturgijske pjesme koje su pjevale njihove bake i djedovi a koje su tijekom godina izostavljene iz liturgijskog repertoara. Nastoje te pjesme pjevati što češće na misi kako bi ih sačuvali od zaborava.

Župni zbor župe sv. Petra i Pavla u Petrijevcima, koji je nastao prije 6 mjeseci, predstavio se pjesmama „Ovo je dan" i „Ostani s nama". Bio je to njihov prvi javni nastup za koji ih je uvježbala voditeljica Višnja Šamadan. Potom je nastupio zbor „Angelus" iz Bizovca, osnovan prije godinu dana. Iza sebe imaju dva javna nastupa u župi, a ovo im je prvo sudjelovanje na „Zlatnoj harfi". Za razliku od ostalih dječjih zborova, koji okupljaju mlađu i stariju osnovnoškolsku djecu, ovaj zbor okuplja samo djecu od 2. do 4. razreda osnovne škole, njih 24-ero. Uvježbava ih prof. Sandra Lovrinčević koja je i scenski doradila pjesme sa kojima su se predstavili: „Tiho, tiše" i „Zagrljeni u duši".

Posljednji je nastupio zbor „Mirjam" iz Valpova. Vodi ga s. Danijela Škoro a oko 60 pjevačica i pjevača ovog zbora otpjevali su „Gdje god su dvojica" i „Yesu ni wangu". Uz domaćega župnika smotru je pratio i donjomiholjački župnik Josip Antolović. Na kraju susreta preč. Kalmar zahvalio je malim pjevačima na „prekrasnom doživljaju koji su nam pružili te tako pokazali da djeca itekako mogu dati svoj doprinos u životu župne zajednice". Smotru zborova vodile su članice domaćeg zbora Krijesnice, a priznanja sudionicima uručio je preč. Kalmar.

Zlatna harfa u Imotskom

Sudjelovalo je oko 550 djece iz 16 zborova

Imotski, 20.5.2017. (IKA) - U sklopu proslave 300. obljetnice oslobođenja Imotske krajine od Turaka u Franjevačkom samostanu sv. Franje u Imotskom u subotu 20. svibnja održana je smotra dječjih crkvenih zborova Zlatna harfa, u kojoj je sudjelovalo oko 550 djece iz 16 zborova. Zlatna harfa prvi je put održana u Kočerinu 1984. godine, a ove se godine održava 33. put. Smisao joj je promicanje hrvatske liturgijske pjesmarice „Pjevajte Gospodinu pjesmu novu". Pokrovitelji su Zlatne harfe Vijeće franjevačkih zajednica i zagrebački Institut za crkvenu glazbu. Ove se godine ta manifestacija održava pod geslom „Kličite Bogu glasom radosnim". Zlatna harfa u Imotskom održana je u dva dijela. Prvi je počeo pozdravom pokrajinske zastupnice s. Nedjeljke Milanović Litre, nakon čega je uslijedio nastup šest zborova: Imotski, Proložac, Runović, Vinjani, Vrgorac i Zmijavci. Na kraju prvog dijela predstavnicima zborova priznanja je uručio fra Stipica Grgat, glavni i odgovorni za Zlatnu harfu ispred Vijeća franjevačkih zajednica. Uslijedila je kratka priprema za misu i zajedničko fotografiranje. Euharistijsko slavlje predvodio je imotski gvardijan i župnik fra Kristian Stipanović, uz koncelebraciju fra Stipice i još osmorice svećenika. Djeca su u misi kao milostinju dala novčani prilog u iznosu od 5550 kn za karitativnu akciju „Antin 13." Nakon mise uslijedio je drugi dio u kojem je nastupilo deset zborova: Dugopolje, Makarska (sv. Marko), Murter, Opuzen, Ruda, Seget, Selca na Braču, Slatine, Split (Gospa od zdravlja) i Šibenik (katedrala). Na početku drugog dijela sve je pozdravio fra Stipica te je na kraju nastupa zborova uručio priznanja njihovim predstavnicima.

Nova sezona koncerata za zakladu „Fra Bonifacije Ivan Pavletić"

Za studente Zaklade nastupio je Damir Kukuruzović Jazz trio
Sisak, 21.5.2017. (IKA) - Prvi koncert u novoj sezoni ciklusa koncerata „Prijatelji za Prijatelje 2017." Biskupijske zaklade „Fra Bonifacije Ivan Pavletić" održan je u nedjelju 21. svibnja u atriju Velikog Kaptola u Sisku. Za studente Zaklade nastupio je Damir Kukuruzović Jazz trio. Damir Kukuruzović svojevrstan je homage glazbi D. Reinhardta i S. Grappellia, dvojca koji je obilježio europsku glazbu 20. stoljeća, a sam Kukuruzović, inače vlasnik Siscia jazz cluba, već dugi niz godina slovi kao jedan od najvjernijih sljedbenika Djanga Reinhardta. Najpoznatiji promotor francuskog jaza na tim prostorima, Kukuruzovićev bend, nastupao je na svim bitnijim festivalima u zemlji i inozemstvu promovirajući tradiciju Djangove glazbe i jaza. Uz brojne prijatelje Zaklade koncertu su nazočili i sisački biskup Vlado Košić, kancelar Biskupije mons. Marko Cvitkušić i ravnatelj Zaklade dr. Domagoj Mosler. Dr. Mosler podsjetio je kako je upravo Kukuruzović svojim nastupom još 2013. godine, prvi glazbenik koji je nastupio za potrebite studente Zaklade. Otvarajući koncert, Kukuruzović je istaknuo kako je jazz prvi puta u Sisku sviran upravo u Velikom Kaptolu prije gotovo 90 godina, također u humanitarne svrhe, kada je za siromašne studente nastupio Šany boys jazz band iz Zagreba. Na kraju koncerta okupljene je pozdravio biskup Košić, zahvalivši Damiru Kukuruzoviću, Miroslavu Cehaiću i Željku Bilbiji na prekrasnoj večeri te nesebičnoj podršci Zakladi i njenim korisnicima. Biskupijska Zaklada kroz proteklih sedam godina usmjerava svoj rad kako bi što više studenata, do sada njih oko četiri stotine, dobilo priliku osigurati budućnost sebi, svojoj obitelji i Domovini.

75. obljetnica župe sv. Franje Ksaverskog u Zagrebu

Misno slavlje predvodio kardinal Josip Bozanić - Prigodom obljetnice objavljena je ilustrirana brošura „Župa, crkva i samostan sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu“ koju je priredio župnik fra Vice Blekić

Zagreb, 21.5.2017. (IKA) - Župa sv. Franje Ksaverskog u Zagrebu proslavila je 21. svibnja, na šestu uskršnu nedjelju, nedjelju „Ksaverskog proštenja“, 75. obljetnicu osnutka. Župu je 24. kolovoza 1942. godine osnovao zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac i dao je na upravljanje franjevcima trećorecima koji su na Sv. Ksaver došli 1923. g. te dvije godine kasnije podigli samostan uz crkvu, koju su 1752. g. izgradili isusovci.

Svečano euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, a koncelebrirali su fra Ivo Martinović, provincijal, fra Vice Blekić, sadašnji župnik, fra Niko Barun, dosadašnji provincijal, fra Martin Jaković, OFMConv., dekan zagrebačkoga Gornjogradskog dekanata, mons. Enco Rodinis, predstojnik Ekonomata i Financijskog ureda HBK, fra Mirko Kralj, župnik u Gračanima koji su do 1983. bili u ksaverskoj župi, franjevci trećoreci iz drugih samostana te drugi svećenici iz dekanata. Kao izaslanica zagrebačkoga gradonačelnika Milana Bandića bila je nazočna Elizabeta Knor.

Kardinala Bozanića i sve nazočne na početku je pozdravio provincijal fra Ivo Martinović, istaknuvši važnost proslave obljetnice i čuvanja sjećanja na sve koji su pridonijeli životu i poslanju župe. Uvodeći u slavlje, kardinal je izrazio želju da za sve nazočne slavlje bude istinski čin zahvale Bogu i susret zajedništva. U homiliji je istaknuo „našu vjeru u Krista uskršlog koji je nazočan među nama i koji nas poziva da snagom vjere u njega ostvarujemo njegovu zapovijed ljubavi u našoj svagdašnjici, posebno u našim međuljudskim odnosima“. Podsjetivši da je župu osnovao blaženik Alojzije Stepinac, istaknuo je dvije njegove životne poruke koje su važne za kršćanski život u naše vrijeme: poruku nade, pouzdanja u Boga i poruku o vjernosti Božjem glasu u savjesti. Blaženi Alojzije Stepinac „ujedinjuje nas danas u našoj pripadnosti Crkvi i hrvatskom narodu“. Na kraju mise nadbiskup je zahvalio franjevcima trećorecima koji upravljaju župom, posebno sadašnjem i bivšim župnicima, župnim vikarima i svima koji su bili uključeni u život i pastoralni rad župe, zahvalio također svima koji su pripravili slavlje obljetnice, posebno župnom pjevačkom zboru, te izrazio želju da Sv. Ksaver, na tragu dosadašnje tradicije, vezane osobito uz ksaversku Kalvariju, bude još izrazitije mjesto duhovnog okupljanja u gradu Zagrebu. Na završetku euharistije Miroslav Černi je u znak zahvale i sjećanja uime župne zajednice predao nadbiskupu dar, sliku s prigodnim ksaverskim motivima, rad akademskog slikara Zlatana Pinteka. Na kraju se svima obratio i zahvalio župnik fra Vice Blekić, spominjući posebno sve pokojne i živuće župnike.

U programu prije euharistijskog slavlja vjernici iz Gračana, odjeveni u narodne nošnje, unijeli su u crkvu sliku i relikvijar bl. Alojzija Stepinca, utemeljitelja župe. Slika će ostati u crkvi kao trajni spomen na njega. Tekstove fra Vice Blekića o blaženom Alojziju Stepincu, ksaverskoj Kalvariji i crkvi Sv. Ksavera čitala je župljanka Sabina Čanjevac, a župni pjevački zbor izveo je nekoliko prigodnih pjesama. Nakon euharistije svi su sudionici slavlja bili na susretu, domjenku u Dvorani biskupa Srećka pored crkve, a zatim su se gosti, uzvanici i župni suradnici okupili na prigodnom objedu u samostanskoj blagovaonici.

Prigodom obljetnice objavljena je ilustrirana brošura „Župa, crkva i samostan sv. Franje Ksaverskoga u Zagrebu“ koju je priredio župnik fra Vice Blekić.

Proslavljena 25. obljetnica svećeništva prvoga hrvatskog dehonijanca o. Zvonka Šeremeta

Zagreb, 21.5.2017. (IKA) - Svečanim euharistijskim slavljem u nedjelju 21. svibnja u župi BDM Majke Crkve i sv. Maksimilijana Kolbea u zagrebačkoj Trnovčici proslavljena je 25. obljetnica svećeništva o. Zvonka Šeremeta, SCJ, prvoga hrvatskog dehonijanca. Slavlje je predvodio svećar, a u koncelebraciji su uz subraču dehonijance, župnika o. Mirka Sadaka, o. Antona Ulaczyka te o. Marka Šopa, bili i gosti svećenici fra Krsto Hrženjak, kapucin uime dekana, te o. Danijel Čolo, karmelićanin.

Propovijedao je o. Ulaczyk, koji je već krajem sedamdesetih godina došao u Hrvatsku, u Slavonski Brod, gdje je učio hrvatski jezik i pomagao u pastoralu župe Duha Svetoga iz koje je rodom i o. Šeremet. Moglo bi se reći da je njegovo zvanje velikim dijelom i plod zalaganja o. Ulaczyka koji je kasnije pratio njegovu redovničku i svećeničku formaciju i radosno dočekao svećeničko ređenje te mladu misu na kojoj je i propovijedao. Prisjetio se tih dana o. Ulaczyk, zahvaljujući Božanskom Isusovu Srcu, da su se u životu o. Šeremeta obistinile riječi proroka Jeremije: „Prije nego te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih“, te je tako postao „prvi sin oca Dehona u Crkvi u Hrvata“. O. Ulaczyk podsjetio je na djelovanje o. Šeremeta koje ga je vodilo od Austrije, Zagreba, Rima gdje je boravio na posljediplomskom studiju, do Požeških Sesveta i ponovno dovelo u zagrebačku Trnovčicu. Pozvao ga je da se i dalje vodi Pavlovom mišlju upućenoj učeniku Timoteju: „Propovijedaj riječ, uporan budi – bilo to zgodno ili nezgodno – uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivosti i poukom“ (2 Tim 4, 2). Spomenuo se i brige koju o. Zvonko pokazuje u želji za ostvarenjem novih zvanja u red svećenika Srca Isusova u Hrvatskoj, te pozvao sve vjernike redovito moliti za svećara, i za sve svećenike. Na kraju je o. Šeremetu poželio da ostane „ljubljeni učenik Isusov. Jer Isus ga je izabrao i uz ljubio da još dublje otkriva otajstvo ljubavi Kristove koja je dokaz Božje ljubavi prema nama svima“, te mu poručio: „Želim Ti, Zvonko, mnogo radosnih ljeta službe hrvatskom narodu koji si jako uz ljubio, te su u našoj redovničkoj zajednici koja je primljena u hrvatsku Crkvu, već petorica Hrvata. Imam živu nadu da će ovaj samostan biti premali za subraču koja će vam se pridružiti. Želim Ti da te Marija, čijem smo Bezgrešnom Srcu u našem redu posvećeni, a ovdje ju štujemo kao Majku Crkve, zagovara kod Velikog Svećenika, Njezina Sina Isusa Krista da budeš sve više svećenik po Srcu Isusovu. Želim Ti mnogo milosti u vođenju vjernih do izvora svake svetosti u otvorenom boku našeg Spasitelja. Neka Te njegova Dobrota i neopisivo Milosrđe prate, Srebrni svećaru, kroz sljedećih 25 godina, da radosna srca proslaviš i zlatnu zahvalnicu“, zaključio je o. Ulaczyk. Na kraju mise riječi čestitke uputio je župnik Sadak, zatim Marijan Vuković uime vjernika župe, a zahvalu Bogu i bližnjima, svima koji ga prate kroz čitav život izrekao je i sam svećar. Potom je zapjevan i svećani „Te Deum“.

O. Zvonko Šeremet (1962.), svećeničku i redovničku formaciju završava u Poljskoj. Za svećenika Srca Isusova, dehonijanca, zaređen je 16. svibnja 1992. godine. Nakon temeljnog studija godinu dana radi na župi u Austriji a od 1993. kroz pet godina pastoralno djeluje u Zagrebu (župa Trnovčica), te dvije godine s isusovcima vodi pučke misije. Godine 2002. završava studij duhovnosti u Rimu, a od 2002. do 2015. djeluje u Požeškoj biskupiji kao misionar, bolnički kapelan i duhovni savjetnik. U posljednje je vrijeme posebno posvećen radu s bračnim parovima i obiteljima, te djeluje kao pučki misionar i župni vikar u Trnovčici. Član je II. sinode Zagrebačke nadbiskupije.

Prvo zajedničko hodočašće Gradišćanskih Hrvata u Zagreb

Središnje misno slavlje u Stepinčevoj katedrali predvodio biskup Željeznog Egidije Živković

Zagreb, 21.5.2017. (IKA) – U zagrebačkoj prvostolnici održano je u nedjelju 21. svibnja euharistijsko slavlje u prigodi I. zajedničkog hodočašća Gradišćanskih Hrvata u Zagreb. Misu je predvodio biskup Željeznog Egidije Živković u zajedništvu sa svećenicima koji pastoralno djeluju među Gradišćanskim Hrvatima među kojima su bili i Željko Odobašić, o. Božidar Blažević, OFM, David Andreas Grandić i Roman Frydrih. U koncelebraciji su bili i rektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. mr. Anđelko Koščak i postulator Kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija kardinala Stepinca mons. Juraj Batelja.

Uz hodočasnike, njih 500 pristiglih iz Austrije, Mađarske i Slovačke, na misi su bili i predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović, predsjednik Vlade RH Andrej Plenković i potpredsjednik Vlade RH ministar vanjskih poslova Davor Ivo Stier, državni tajnik Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske Zvonko Milas, kao i zagrebački gradonačelnik Milan Bandić.

Riječ dobrodošlice hodočasnici izrekao je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Sada ste vi hodočasnici u Stepinčevoj katedrali, došli ste na grob bl. mučenika Alojzija Stepinca da biste molili njegovu pomoć i zagovor za vas, za vaše obitelji za vašu djecu, za sve vaše i za sve potrebe, rekao je kardinal, te pozvao „neka ovaj vaš pohod Hrvatskoj, Zagrebu, Stepinčevoj katedrali bude u službi hrvatskoga zajedništva i poticaj za jače povezivanje naših zemalja u ovom dijelu Europe, zajedničke nam Srednje Europe. Ugodno se osjećali i neka vam bude blagoslovljeno“.

Uzvratajući pozdrave, biskup Živković rekao je kako „kad su Gradišćanski Hrvati 1936. došli u Zagreb, u ovu katedralu, onda ih je ondašnji biskup bl. kardinal Alojzije Stepinac pozdravio riječima 'dočekavši vas s velikom ljubavlju i simpatijama'. Ove riječi vrijede i danas, a Vi kao nasljednik na nadbiskupskoj stolici Zagrebačkoj nas isto s velikom ljubavlju i simpatijama danas ovdje pozdravljate. Otvorili ste nam svoje srce, ali i vrata ove drevne i divne katedrale. Mi smo kao Gradišćanski Hrvati došli na Stepinčev grob da se ovdje ojačamo u vjeri, da ovdje nanovo napunimo naše duše u narodnoj svijesti, da bismo nadalje očuvali našu vjeru, našu lijepu materinsku riječ i našu bogatu hrvatsku kulturu“. Vi nas, oče kardinale, dobro razumijete i u svemu nas podržavate, stoga Vam želim uime svih Gradišćanskih Hrvata ovdje reći „za sve hvala i Bog plati“, rekao je biskup, te u znak zahvale uime četiri biskupije u kojima danas žive Gradišćanski Hrvati Bratislavskoj nadbiskupiji, u biskupijama Győr i Szombathely, te u biskupiji Željezno darovao je kalež s patenom. Kardinal Bozanić je u znak sjećanja na to povijesno hodočašće biskupu Živkoviću darovao lik bl. Alojzija Stepinca.

Na početku homilije biskup Živković naglasio je kako je ovo „milosni i povijesni dan za nas Gradišćanske Hrvate i za naš hrvatski narod. Nakon 500 godina prvi put u ovako velikom broju, simbolično 500 hodočasnika iz triju zemalja - Slovačke, Austrije i Mađarske i četiriju biskupija Bratislavske, Željezanske, Jurske i Sambotelske zajedno hodočasti u našu 'Staru Domovinu' Hrvatsku i to u glavni grad Zagreb na grob blaženoga kardinala Alojzija Stepinca u ovoj prekrasnoj katedrali. Kada Europa pomalo zatvara granice, a države i narodi se izoliraju, mi, Gradišćanski Hrvati, ovim hodočašćem otvaramo, dajemo se na put i prelazimo granice naših država i biskupija, pokazujemo i svjedočimo da je u globaliziranom i modernom svijetu potrebna otvorenost, suradnja, povezivanje, međusobno

obogaćenje, pomirenje i dijalog. Došli smo danas na izvor našega hrvatskoga naroda, kojega smo mi, Gradišćanski Hrvati, prije 500 godina, nakon bitke na Krbavskom polju, morali napustiti, da se ovdje prisjetimo naših korijena, i pomolimo se za naš hrvatski narod, Europu i naš svijet“, rekao je biskup, te pozvao zbor „Pax et Bonum“ da himnom Gradišćanskih Hrvata odgovore na pitanje „tko su Gradišćanski Hrvati, kakav to stari jezik govore i koja im je veza s domovinom Hrvatskom“.

U nastavku homilije propovjednik se prisjetio svojih studentskih dana u Zagrebačkoj bogosloviji 1983., kada je dolazeći iz slobodne Austrije u bivšu komunističku Jugoslaviju na studij u Zagreb vidio i osobno doživio muke i patnje ovoga naroda. „Iako sam bio mlad, shvatio sam i na svojoj koži osjetio što znači biti vjernik, katolik i Hrvat. U svojem 18. koljenu bio tako daleko a tako blizu Hrvatske, ali sam ipak kao hrvatski student i bogoslov bio nekima opasan, nepoželjan i sumnjiv kada sam se stalno morao u glasovitoj Petrinjskoj ulici ovdje u Zagrebu javljati policiji na informativne razgovore. Cijelu akademsku godinu sam se ja 'kao' prijavljivao za privremeni boravak. Skoro više vremena sam bio u policiji, nego na bogosloviji“. Mi u Europi dobro znamo s kim i s čim ste vi ovdje u staroj domovini živjeli, kako ste bili okovani željeznim vratima komunizma. Znamo i sada s čim se vi nosite, jer Berlinski zid još uvijek nije pao u glavama nekih ljudi. Ali vi ste nakon teških represija, muka i stradanja konačno pobijedili i nadvladali zlo. Nakon ovoga mučnog iskustva nikada ne zaboravite da se i danas nastavlja borba Dobra i Zla, da kao kršteni i krizmani nosite u sebi Duha Svetoga kao branitelja i podupiratelja koji vas uvijek poziva da se odričete zla i odlučite za dobro. Tako kao kršćani sebe, Crkvu i društvo izgrađujete i naš hrvatski narod jačate i obogaćujete, rekao je biskup Živković, te pozvao vjernike da budu spremni na svjedočanstvo vjere i angažman u društvu. „Božja pak milost vodi nas i naš hrvatski narod u srcu Europe i poziva ga na nove pute i mogućnosti, da se ne zatvara i izolira, da ne slijedi krive proroke i lažna obećanja. Ne živite u prošlosti, nego u sadašnjosti i za budućnost, nadvladajte povijesne hipoteke i budite pripravi na oprost i novi početak. Narod, koji to čini ima budućnost! Kršćana vjera obvezuje na takav angažman u Crkvi i društvu. Mi, Gradišćanski Hrvati, iako smo davno silom napustili ove prostore, mi ljubimo i poštujemo svoju staru domovinu i nećemo podržavati one, koji nam staru majku iznutra i izvana uništavaju u ime liberalizma, kapitalizma, antagonizma i lažnoga demokratizma“, ohrabrio je vjernike biskup Živković.

Govoreći pak o ovom hodočašću, naglasio je kako su Gradišćanski Hrvati došli kao hodočasnici pod geslom Zagrebačke sinode i kardinala Bozanića „hoditi u istini“, jer kao „kršćani nemamo drugoga puta. Došli smo reći, svijetu i narodu, da tu istinu o životu i borbi blaženoga kardinala Alojzija Stepinca podržavamo i mi iz Austrije, Slovačke i Mađarske“. U tom kontekstu izrazio je žaljenje zbog straha od istine „braće s istoka“, te upozorio da je to zato, jer „je došlo vrijeme razotkrivanja i dokazivanja lažnih optužbi prema Stepincu. Bit će dokazana i lažna optužba prema cijelom hrvatskomu narodu“. Na tom tragu poručio je: „Samo istina će nas osloboditi, spasiti i pomiriti. Pokažimo kao pravi kršćani, jedni i drugi, da smo Kristovi, pripravi na suradnju i oprost, a ne na sukobe i podvale. Ovo je pravo svjedočanstvo vjere!“ Podsjetio je kako se sam Stepinac prepustio vođenju i snazi Duha Svetoga, izdržao tešku muku „crpeći snagu od Duha Branitelja. Kroz muku i molitvu dobio je veliku hrabrost boriti se protiv montiranih laži zloglasnoga i sotonskoga komunizma. Stepinac nam je dokaz da je Božja uvijek zadnja a ne ljudska! Dobro je

konačno pobijedilo zlo. Hodimo zato i mi u istini kao Stepinac i držimo se njegova gesla: „U ljubavi svojoj prema domovini i narodu ne dam se ni od koga nadvisiti.“

Zbor je zatim otpjevao „Bože čuvaj Hrvatsku“, a propovjednik je zazvao zagovor Kraljice Hrvata i svih hrvatskih svetaca, a posebno bl. kardinala Alojzija Stepinca kome je uputio molitve da „Gradišćanske Hrvate očuva od nesloge, asimilacije i sekularizacije, da i dalje čuvaju vjeru, lijepu materinsku riječ i bogatu kulturu“.

Nakon popričesne molitve, biskup Živković predvodio je molitvu kod groba bl. Alojzija Stepinca, a potom svim vjernicima udijelio blagoslov. Euharistijsko slavlje uveličao je zbor „Pax et Bonum“ od 150 pjevača pod ravnanjem pastoralnog suradnika Biskupije Željezno Ive Šeparovića uz orguljsku pratnju Jasenka Horvata. Kako bi svi vjernici mogli pratiti i aktivno sudjelovati u misi, Hrvatska sekcija Pastoralnoga ureda Biskupije Željezno pripremila je knjižicu. Prvog dana hodočašća, 19. svibnja, u dvorani Vijenac Nadbiskupijskog pastoralnog instituta hodočasnicima je predstavljen lik bl. Alojzija Stepinca. Susretu su nazočile i služavke Maloga Isusa, družbe čije sestre djeluju u biskupskom dvoru u Željeznom, te ravnatelj NPI prof. dr. Josip Šimunović. Susret je počeo himnom Gradišćanskih Hrvata i recitacijom Antuna Mihanovića „Hrvatska domovina“ koju je izrekao bogoslov Matija Novački. Hodočasnike je pozdravio postulator kauze za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca mons. Juraj Batelja. Susret je pjevanjem obogatio Oktet zagrebačkih bogoslova pod vodstvom Ivona Fabijanca koji su izveli „U boj“ i „Mučeniče roda moga“.

Svečanim slavljem završen jednogodišnji jubilej 500. obljetnice ukazanja Gospe od Zečeva

„Našem društvu i Crkvi kao zrak i voda potrebni su uzorne majke i očevi koji se nadahnjuju Gospinim primjerom“, poručio nadbiskup Puljić na slavlju u Ninu

Nin, 22.5.2017. (IKA) - Jubilarna proslava spomena 500. obljetnice ukazanja Gospe od Zečeva u Ninu koja se na osobit način obilježila proteklih godinu dana (1516.-2016.) zaključena je večernjim koncelebriranim slavljem koje je na zavjetnu svetkovinu Gospe od Zečeva, u ponedjeljak 22. svibnja, u župnoj crkvi Sv. Anselma u Ninu predvodio zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

Ta je svetkovina spomen na Gospino ukazanje 5. svibnja 1516. g. udovici i pastirci Jeleni Grubišić. Godinu dana poslije, 1517. g., tadašnji ninski biskup Juraj Divnić ukazanja je proglasio autentičnima, potaknut i svjedočanstvima uslišanja po Marijinu zagovoru te je utemeljio blagdan Gospe od Zečeva koji se svake godine slavi prvog ponedjeljka prije blagdana Uzašašća Gospodinova.

„Došli smo zahvaliti Gospi od Zečeva za sve što je učinila hrvatskom narodu i Zadarskoj nadbiskupiji kroz prošlih pet stoljeća. Bez Marije, Zvijezde mora, nade čovječanstva, naše zore svaganje, potonuli bismo u gluhoj noći. Majka je uvijek bila bliska, nju se posebno štuje i voli. Kad imamo osjećaj da su nas svi zaboravili, sigurni smo da nas Majka Marija neće napustiti. Majku se spominje i zove kad nam je najteže. Sretni smo dok imamo majku. Zahvalni smo Bogu za svjetlo dobrote koje nam je preko Marije zasjalo u likovima tolikih žena i muževa“, rekao je mons. Puljić u propovijedi, istaknuvši da je puk u Ninu okupljen s Marijom i oko Marije kao što su u zajedništvu bili apostoli s Marijom u Jeruzalemu.

„Ponavlja se slična scena. Isus je u središtu, ali Marija nas je dovela k njemu i vodi nas k njemu. Zato vjernici s posebnim

veseljem slave Marijine svetkovine koje im donose milinu, radost, utjehu zbog molitvenog ozračja koje tamo vlada“, rekao je nadbiskup.

To je potvrdilo mnoštvo vjernika iz cijele Zadarske nadbiskupije koji su pohodili Nin cijelog dana, sudjelujući na pet misnih slavlja. Vrhunac je bila večernja misa, potom i procesija s čudotvornim Gospinim kipom središtem mjesta povijesnom jezgrom po otočiću, koju je nakon mise predvodio nadbiskup Puljić u kojoj je sudjelovalo nepregledno mnoštvo vjernika. Toliko više tisuća hodočasnika, obitelji s djecom, mladih, starih i KUD-ova u narodnim nošnjama iz Zadarske županije, svojom brojnošću podsjetilo je na duh masovnog pohoda Gospi u Nin u vremenu prije Domovinskog rata.

Dolazak rijeke ljudi baš na završetak jednogodišnjega jubilarnog polutisućljetnog spomena Gospe od Zečeva pod geslom 'Evo ti Majke' kao da je najavio ohrabrujuću budućnost žive povezanosti vjernika s Marijom, a plod je ustrajne molitve molitvene zajednice Gospe od Zečeva koja okuplja ninske žene svakog ponedjeljka na molitvu krunice u kapeli Gospe od Zečeva u ninskoj župnoj crkvi.

Ta zajednica u četvrtoj godini svog djelovanja pred Gospinim kipom moli da vjernici diljem nadbiskupije i domovine dožive milosti po zagovoru Gospe od Zečeva, da se širi Gospino štovanje, a Ninu, kao drevnom hrvatskom i središnjem marijanskom svetištu Zadarske nadbiskupije, da se vrati povijesno zaslužni pripadajući tretman i nekadašnji sjaj, i po brojnosti puka koji će Mariji hodočastiti sa svih strana.

„Hodočasteći Gospi od Zečeva, izričemo pohvalu: Veličam te, Gospodine, za milost krštenja koju si mi dao, za vjeru koju sam naslijedio, dobio od svojih roditelja i naroda. Veličam te za mjesto u kojem je Gospa nazočna i što si nam je i u povijesti dao, a osobito za dar vjere, milosti, svega što imamo i jesmo“, poručio je nadbiskup Puljić, poželjevši da svaki hodočasnik bude u ulozi Elizabete koju je Marija posjetila i pomogla joj.

„Da svatko od nas poput Elizabete kaže, 'Marijo, ti si blagoslovljena. Blagoslovljen je plod utrobe tvoje Isus kojeg si rodila i po kojem nam je došlo spasenje', potaknuo je mons. Puljić, istaknuvši: „Našem društvu i Crkvi kao zrak i voda potrebni su uzorne majke i očevi koji se nadahnjuju Gospinim primjerom“. Mariji „koja je uvijek razumjela naše jade“, nadbiskup je povjerio s čime se naši ljudi osobito suočavaju.

„To je naš temeljni odnos prema životu. Statistički gledano, narod smo koji odumire. Porazni su podaci kako je u mnogim mjestima diljem naše zemlje više umrlih nego rođenih, više grobova nego obiteljskih kolijevki. Tome se dodaje i činjenica napuštanja rodnog mjesta svoje grude i domovine“, upozorio je mons. Puljić, istaknuvši u Gospinu svetištu primjer njenog učenika bl. Alojzija Stepinca „koji nije prihvatio otići iz svoje zemlje i biskupije, zbog ljubavi prema svojoj zemlji i narodu. Zato mu stoji na grobu: 'U ljubavi prema svojoj zemlji i svom narodu ne dam se ni od koga natkriliti'. Radije je prihvatio okove u svojoj zemlji, nego slobodu u tuđini“, istaknuo je nadbiskup, izražavajući žaljenje što „naši zemljaci u inozemstvu ne kažu rodbini i prijateljima punu istinu o kruhu u tuđem zavičaju.“

Svojom šutnjom, zavodljivim riječima i stavovima, sukrivci su unesrećenih obitelji i pojedinaca koji se na njihov nagovor i bajkovite priče otisnu iz očinskog doma u svijet problema i neizvjesnosti. Bolni su rastanci od najmilijih, bolna su i trpljenja i nostalgija od kojih pate naši ljudi u tuđini“, rekao je mons. Puljić. Smatra da treba pomoći ljudima da „prosvijetljenim očima srca i razuma gledaju na te suvremene izazove“. „Za to su nam potrebni vjera i zdrav

razum. Potrebni su nam pravi i prosvijetljeni očevi i majke", poručio je nadbiskup; tome pomažu Bog, vjera, pobožnost, molitva, milosni i sakramentalni život.

U tom smislu pohvalio je sudionike Hoda za život koji „poticani prosvijetljenim duhom žele reći: 'Ljudi, život je svetinja. Branimo svim snagama život. Ne dopustimo da nas zavode lažljive i opasne ideologije'. Potrebni su nam roditelji koji hodočaste Gospi, kleče pred oltarom i mole njen blagoslov za sebe i djecu", potaknuo je mons. Puljić.

Pozvao je na molitvu za očeve i majke u našem narodu kako bi bili dostojni svoga roditeljskog poziva. Potaknuo je mlade da Gospi od Zečeva zavjetuju svoju mladost kako bi bili puni strahopoštovanja pred Bogom, životom i vječnošću. Podsjetio je na duh zavjeta Branimirove godine koji je učinjen u Ninu, da se u domove vrati molitva.

„Želimo čuti Gospin pozdrav i osjetiti kako nam nosi Isusa, blagoslovljeni plod utrobe svoje. Neka njenim pohodom zaigraju čeda u utrobama naših majki i obitelji diljem domovine", poželio je mons. Puljić. Istaknuo je da Marija i danas kao duhovna majka rađa mistično tijelo Kristovo.

„Temelj jedinstva prve zajednice i danas opisan je rečenicom: 'Bijahu jednodušno postojani u molitvi s Marijom, majkom njegovom'", rekao je nadbiskup. Tragom navještenog evanđelja podsjetio je da Luka donosi imena povlaštenih osoba, apostola i žena koje su pratile Isusa. „Tako imamo prvu jeruzalemsku zajednicu u kojoj posebno mjesto zauzima Marija, majka Isusova.

Naša vjera temelji se na četiri velika događaja: na Posljednjoj večeri na kojoj je Isus s učenicima sklopio novi savez. Drugi događaj je njegovo uskrsnuće, najveće čudo povijesti s kojim je potvrdio svoje božansko poslanje. Treće je slavno uzašašće, prije kojeg je učenicima rekao neka idu i krste ljude u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Četvrti događaj koji mlada zajednica propovijeda je događaj pedesetnice kad se zbililo što je Isus obećao: 'Neću vas ostaviti same, poslat ću vam duha koji će vas snažiti, voditi, okupljati'. Tim zadnjim događajem je postalo očito kako je nastalo novo doba, a zajednica Isusove braće postala je nova stvarnost koju nazivamo Crkvom. To je početak Božjeg kraljevstva", rekao je nadbiskup Puljić, istaknuvši da su se sva ta četiri dogodila u Jeruzalemu, svetom mjestu u kojem se dovršilo djelo spasenja, rodila Crkva i gdje je počelo širenje Radosne vijesti. Potaknuo je vjernike da zahvale Bogu što su članovi tog kraljevstva, njegove Crkve. „To nije naša zasluga. Nitko od nas ne može reći, ja sam to zaslužio. To je Božji dar, Božja milost pred kojom treba sklopiti ruke i reći, 'Hvala ti, Bože'", zaključio je mons. Puljić, moleći Marijin zagovor da u srca i domove donosi Isusa Krista.

Među suslaviteljima svećenicima, ninski župnik i dekan Božo Barišić i nadbiskup osobito su pozdravili mons. dr. Matthewa Kwasija Gyamfija, biskupa iz Gane, koji će sudjelovati u Zadru na znanstvenom simpoziju o evangelizaciji u suvremenom svijetu. U njegovoj mladoj biskupiji ima 300.000 katolika, 65 svećenika, potrebni su im misionari. U Gani je evangelizacija počela prije osamdeset godina. Svetkovina Gospe od Zečeva bila je prigoda da afrički biskup upozna Nin kao povijesni krsni zdenac odakle je hrvatski narod primio kršćanstvo po navještaju i evangelizaciji učenika iz prvih Isusovih vremena, poput svetog biskupa Anselma, naslovnika ninske župe.

Tijekom cijelog dana puk je činio zavjet i na tradicionalno vidljivi izvanjski način, tri puta obilazeći oko Gospina kipa koji bude uzdignut na glavni oltar u svetištu župne crkve.

Susret predstavnika crkvenih pokreta, udruga i molitvenih zajednica

Split, 22.5.2017. (IKA) - Susret predstavnika crkvenih pokreta, udruga i molitvenih zajednica u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji s nadbiskupom Marinom Barišićem upriličen je u ponedjeljak 22. svibnja u Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu. Susretu, koji je prvi takve naravi, nazočio je generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović i pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić te oko 40 predstavnika crkvenih pokreta, udruga i molitvenih zajednica.

U uvodnom je govoru nadbiskup Barišić istaknuo ulogu Duha Svetoga u životu Crkve, crkvene zajednice ali i svakoga vjernika. Duh Sveti je životvorac i obnovitelj, tješitelj, preporoditelj i posvetitelj. Nikada ne možemo kazati da smo prodrli dovoljno u misterij prisutnosti Duha Božjega u našem životu i u životu Crkve. Nitko ne može reći „Gospodin Isus" osim u Duhu Svetomu. On nam pomaže razumjeti nerazumljivo i uvodi nas u puninu istine, kazao je nadbiskup. Duh Sveti nam daje svoje darove koji rađaju plodovima ljubavi, radosti, mira, strpljivosti, velikodušnosti i brojnim drugima. Bez Duha Božjega i njegove milosti mi bismo, kršćani, bili u opasnosti ostati na razini stranaka i civilnih udruga ili humanitarnih organizacija. Stoga, ne bojte se svakodneвно otvarati nadahnućima Duha Svetoga kako bismomu dopustili da nas korigira, rađa i preporada te da s još većim žarom svjedočimo Božju ljubav u ovom svijetu, poručio je nadbiskup Barišić.

Brojni crkveni pokreti, različite udruge i molitvene zajednice koje su nakon Drugoga vatikanskog sabora, osobito u posljednje vrijeme sve prisutnije i u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji znak su duhovnog buđenja koje Duh Sveti potiče u Crkvi. Te male ali vrlo žive zajednice koje molitvom, radom i kršćanskim životom žele svjedočiti Evanđelje Isusa Krista važno su sredstvo nove evangelizacije u sadašnjem vremenu, naglasio je mons. Ančić dodavši da je jedan Duh, a različiti su darovi Duha. Tako je na sastanku došlo do izražaja raznolikost karizmi, brojne djelatnosti i požrtvornost u radu s mladima i obiteljima, s nemoćnima i siromašnima, s onima u strahu i besmislu. Neke zajednice, udruge i pokreti već 40 godina djeluju u Splitu i Splitsko-makarskoj nadbiskupiji.

„Ova raznolikost zajedničko je bogatstvo Crkve u kojoj nas Duh Sveti okuplja u različitosti karizmi", kazao je mons. Vidović u svom obraćanju nazoćnima. Istaknuo je da ga ovaj susret podsjeća na Zbor apostola i učenika, na njihovu različitost i raznolikost ali i usmjerenost k istom cilju – navještaju Radosne vijesti. Stoga je upozorio da ne treba forsirati da svi moraju sudjelovati u inicijativama pojedinih zajednica jer svaka zajednica ima svoju karizmu. Izuzetak su one inicijative u koje smo se pozvani svi uključiti poput „Hoda za život". Naglasio je, također, da je liturgija nešto što nas povezuje i veže. U tom jesurječju kazao da bi zajednički molitveni susret crkvenih pokreta, udruga i molitvenih zajednica, koji se tradicionalno u našoj nadbiskupiji održava na Duhovski ponedjeljak u konkatedrali sv. Petra u Splitu, trebalo zajednički osmisliti. Predloženo je da program traje maksimalno dva sata, dapola sata prije mise bude molitveno bdijenje, potom misno slavlje i zajedničko druženje.

Na sastanku su predstavnici različitih crkvenih pokreta, udruga i molitvenih zajednica razmijenili svoja duhovna iskustva i međusobno se upoznale zajedno uskladili napore i djelovanja kako bi kao različiti udovi Crkve sa svojim darovima i karizmama pridonosili što boljem svjedočenju Radosne vijesti i bili svjedoci Isusa Krista u današnjem svijetu.

Crkva u Hrvata

Biskup Škvorčević na susretu svećeničke trajne formacije u Beogradu

Beograd, 16.5.2017. (IKA) - Na poziv beogradskog nadbiskupa Stanislava Hočevara, požeški biskup Antun Škvorčević posjetio je Beograd i 16. svibnja predvodio program trajne formacije za svećenike te mjesne Crkve. Rad je započeo koncelebriranjem misom u konkatedralnoj crkvi Krista Kralja gdje je biskup Škvorčević u homiliji govorio svećenicima o sinodalnosti Crkve i njihovu sinodalnom bratskom zajedništvu koje ima svoje osobito očitovanje u započetom procesu Sinode Beogradske nadbiskupije. U dvorani Nadbiskupskog doma biskup je svećenike upoznao sa smislom i sadržajem njihove trajne svećeničke formacije, koja je više od trajne izobrazbe. Zatim im je govorio o važnim liturgijskim sastavnicama koje kao predvoditelji svetih slavlja trebaju trajno imati na umu da bi pomogli Božjem narodu što djelatnije biti dionicima otajstva koje slave. Pod naslovom „Po obredu do otajstva“ protumačio im je značenje obrednosti rimske liturgije, te je u njezinu obrazlaganju istaknuo kako način na koji se obred vrši nije prvenstveno disciplinsko, nego teološko i eklezijalno pitanje. U drugom izlaganju „Po organizaciji do slavlja“ konkretno je svećenicima posvjedočio kako treba pristupiti liturgijskom slavlju i organizirati ga, da bi po načelu „milost pretpostavlja narav“ milost mogla djelovati. Razvila se rasprava u kojoj je biskup Škvorčević pojasnio više pojedinosti koje su zanimale svećenike.

Po završetku rada, svećenici su zajedno s nadbiskupom Hočevarem i biskupom Škvorčevićem posjetili hram Sv. Save na Vračaru, gdje ih je dočekao vikarni episkop Arsenije sa svećenicima djelatnima u sedam vračarskih parohija te im predstavio već završenu kriptu i radove koji se izvode u gornjem dijelu hrama, napose mozaike, što ih je dala izraditi i darovala ruska država. Episkop Arsenije pozvao je biskupe i svećenike na objed u obližnji pastoralni centar, kojem su se pridružili i zagrebačko-ljubljanski metropolit Porfirije te slavonski episkop Jovan koji ovih dana sudjeluju na zasjedanju Svetog arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne Crkve u Beogradu.

Sastanak predstavnika Parlamentarne skupštine OESS-a i biskupa Komarice

Banja Luka, 19.5.2017. (IKA/TABB) - Banjolučki biskup Franjo Komarica primio je 19. svibnja visoku delegaciju parlamentarne skupštine OESS-a, Organizacije za europsku sigurnost i suradnju. Nju su sačinjavali Dmitrij Iordanidi, šef kancelarije u Banjoj Luci, Ahmed Rifatbegović, službenik za politička pitanja i službenik za ljudska prava Nikolina Gašparević.

Zajedno s biskupom na sastanku su bili i njegovi bliski suradnici: prelat dr. Miljenko Aničić, direktor Caritas, mons. mr. Ivica Božinović, ravnatelj KŠC-a u Banjoj Luci, i mr. Frano Piplović, voditelj studija na Europskoj akademiji Banjolučke biskupije.

Predstavnici OESS-a izrazili su želju da se i crkvene zajednice, konkretno Katolička Crkva u Bosni i Hercegovini, uključi u prijeko potreban proces pomirenja u zemlji.

Biskup Komarica i njegovi suradnici pojasnili su članovima visoke delegacije dio svojih kontinuiranih napora i konkretnih akcija oko pomirenja zemlji još iz vremena rata i u cijelom poraću. Izrazili su žalost i negodovanje zbog nezainteresiranosti pa i opstrukcije od strane službenih

predstavnika međunarodne zajednice uključujući OESS glede svih dragocjenih projekata koje je poduzimala a koje i danas poduzima Katolička Crkva u Bosni i Hercegovini, osobito na području entiteta Republike Srpske. Upozorili su na fatalno ponašanje mnogih domaćih i međunarodnih političkih predstavnika glede budućnosti Bosne i Hercegovine i toga dijela europskog kontinenta. Sugerirali su da se vodeće europske institucije konačno slože i odlučnije krenu u temeljito sveobuhvatno političko i gospodarsko ozdravljenje ovog teškog bolesnika na dijelu europskog kontinenta.

Visoki europski dužnosnici zahvalili su biskupu i njegovim suradnicima za sav dosadašnji konstruktivan doprinos ozdravljenju međuljudskih odnosa u Bosni i Hercegovini i za korisne informacije koje su od njih dobili.

U Bosanskom Petrovcu gradit će se katolička kapela

Bosanski Petrovac, 19.5.2017. (IKA) - Banjolučki biskup Franjo Komarica u pratnji svoga tajnika don Borisa Jorgića i domaćeg drvarsko-petrovačkog župnika don Davora Klečine posjetio je 19. svibnja načelnika općine Bosanski Petrovac Zlatka Hujića.

U načelnikovu uredu razgovarali su o planovima izgradnje manje katoličke crkve (kapele) na katoličkom groblju u Bosanskom Petrovcu te o uređenju devastiranoga katoličkog groblja u Krnjeuši na kojem bi bio podignut spomen-križ.

Načelnik Hujić podržao je realizaciju oba projekta, ističući da će oni biti kamenčić više u mozaiku dobrosusjedskih odnosa na području općine Bos. Petrovac i izgradnje multietničke i multikonfesionalne sredine. Obecao je da će općina sa svoje strane, proceduralno i pravno, pomoći u njihovoj realizaciji.

Biskup Komarica pohvalio je zalaganje načelnika Hujića u izgradnji dobrosusjedskih odnosa i suživota na području Bosanskog Petrovca, te u stvaranju uvjeta za normalan život za sve građane kroz brojne infrastrukturne i gospodarske projekte koje je kao načelnik pokrenuo. Posebno mu je zahvalio na susretljivosti i nesebičnoj pomoći koju pokazuje za potrebe malobrojne katoličke zajednice u Bosanskom Petrovcu.

Potom je biskup Komarica sa svojom pratnjom posjetio devastirano katoličko groblje u Krnjeuši gdje je iznio projedloge za njegovo uređenje i podizanje spomen-križa u čast 125. obljetnice osnutka ugasle župe Krnjeuša. Posljednje tri godine na tom se groblju održava komemoracija za više od 250 ubijenih župljana te župe i župnika don Krešimira Barišića koji su ubijeni u pokolju 9. i 10. kolovoza 1941.

U Bosanskom Petrovcu prošle godine uređeno je i ograđeno dugi niz godina zapušteno i devastirano katoličko groblje, te je na njemu lani i slavljena prva misa nakon 75 godina.

Na području općine Bosanski Petrovac danas živi samo desetak katolika, a prije II. svjetskog rata tamo ih je živjelo više od 1500. Postojale su katoličke crkve u Bosanskom Petrovcu, Krnjeuši i Oštrelju ali sve tri su porušene u II. svjetskom ratu i poraću.

U Podmilačju prvi puta u povijesti služena grkokatolička liturgija

Podmilačje, 20.5.2017. (IKA) - U subotu 20. svibnja u svetištu sv. Ivana Krstitelja u Podmilačju kod Jajca u BiH prvi puta u povijesti služena je grkokatolička liturgija. Liturgijsko slavlje u Podmilačju predslavio je tajnik Prezbiterskog vijeća hrvatske Križevačke eparhije o. Daniel Vranešić. Povodom bogoslužja na bizantsko-hrvatskom obredu u Podmilačje su pristigli i hodočasnici iz Hrvatske u dva autobusa, a liturgiju su pjevanjem uveličali članovi Kora Presvete Bogorodice iz Samobora. U propovijedi o. Daniel istaknuo je posebnu važnost molitve za djecu i za bolesne što već stoljećima karakterizira svetište u Podmilačju. „Takva nam mjesta trebaju. Mjesta na kojima će roditelji posebno moliti za svoju djecu, mjesta na kojima ćemo se kao Crkva moliti za sve naše bolesnike. Osim zajedničke molitve Crkve danas na ovome svetome mjestu, posvećenom molitvama tolikih hodočasnika, mi molimo i svaki pojedinačno za svoje potrebe. Svi vi danas okupljeni u ovoj crkvi znate u svome srcu zašto ste došli u svetište. Došli ste živom vjerom tražiti uslišanje svojih molbi i prošnji. Čvrsto vjerujte da Bog uslišava po zagovoru svetaca, a to čini stoljećima i na ovome mjestu“, zaključio je propovjednik. Po završetku liturgijskog slavlja kao znak trajne povezanosti između Hrvata grkokatolika i ovoga mjesta svetištu u Podmilačju darovana je ikona sv. Ivana Krstitelja. Hodočasnici iz Hrvatske su nakon liturgijskog slavlja u Podmilačju posjetili znamenitosti starog kraljevskog grada Jajca, a zatim su nastavili put prema Bihaću. Na povratku su hodočasnici posjetili i župu sv. Jelene u Rakovici kod Slunja kojom upravlja grkokatolički svećenik o. Andrija Kekić.

Kelkheim: 18. dječji festival „Mikrofon je vaš“

Kelkheim, 21.5.2017. (IKA) - Tradicionalni Dječji festival „Mikrofon je vaš“, na kojemu je nastupilo 16 izvođača, održan je u nedjelju 21. svibnja u Kelkheimu. Na festivalu su nastupili Emily Crnković (Zovem da ti čujem glas – Antonija Šola), Antonio Jelić (Bijeli križ – Thompson), Marija Šuker-Biješković (Sve bi seke ljubile mornare – Magazin), Ema Glavan (Malo mi za sriću treba – Doris Dragović), Ivano Mandurić (Lijepa li si – Thompson), Ema Drežnjak (Hajde da ludujemo – Tajči), Zora Pranjić (Bube su u glavi – Tajči), Ana i Emily Crnković (Duša hrvatska – Lana Jurčević), Luka Kapović i Antonio Jelić (Zorica – Mejaši), Tereza Lončar (Dodiri od stakla – Nina Badrić), Laura Kapović (Konoba – Tedi Spalato i Meri Cetinić), Ivona Tomac (Da znaš – Vesna Pisarović), Katarina Kapović (Nitko i ništa – Lana Jurčević), Izabela Curić (Nebo – Nina Badrić) i duet Dario Polić i Patricia Blekić (Tajna najveća – Miroslav Škoro i Marta Nikolin).

Stručni žiri u sastavu Maja Skelac, Martina Pavlović i Ivan Miletić kao i publika imali su zadatak izabrati tri najbolje izvedbe. Prvu nagradu u izboru žirija osvojila je Emily Crnković, drugu Ivona Tomac, a treću Luka Kapović i Antonio Jelić. Publika je nagradu za pobjedničku interpretaciju Dječjeg festivala dodijelila Emi Glavan, drugo mjesto zauzeli su Patricia Blekić i Dario Polić, te treće Tereza Lončar. Za najsimpatičniju izvedbu pjesme stručni žiri izabrao je Zoru Pranjić. Kroz program je vodila Antonia Baotić. Nakon proglašenja pobjednika, svi natjecatelji dobili su od Hrvatske katoličke župe Main-Taunus/Hochtaunus prigodne darove, a posebno pobjednici.

25. hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lurd

Zagreb, 21.5.2017. (IKA) - Euharistijskim slavljem i blagoslovom hodočasnika u crkvi Uzvišenja sv. Križa u novozagrebačkom naselju Siget 16. svibnja započelo je 25. hodočašće Hrvatske vojske i policije u Lurd, gdje se priključuju 59. međunarodnom vojnom hodočašću pod geslom „Daruj nam mir“. Misu je predvodio vojni biskup u RH Jure Bogdan u zajedništvu s umirovljenim vojnim biskupom Jurjem Jezerincem, generalnim vikarom Vojne biskupije o. Jakovom Mamićem, vikarom za pastoral u MORH-u i glavnim koordinatorom hodočašća don Markom Medom, vikarom za pastoral u MUP-u fra Franom Musićem, vojnim i policijskim kapelanima te svećenicima koji se pridružuju hodočašću. Na misnom slavlju bili su i potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, zamjenik načelnika GS OS RH general-pukovnik Drago Matanović, zamjenik ravnatelja policije Zvonimir Vnućec, pomoćnik ministra branitelja Niko Tandara, zapovjednik hodočašća brigadni general Miroslav Kovač, zamjenik zapovjednika hodočašća za MORH brigadni general Zdravko Klanac, zamjenik hodočašća za MUP glavni policijski savjetnik Ivica Franić.

U homiliji biskup Bogdan podsjetio je na posebnost ovogodišnjeg hodočašća: „Organiziramo ga u godini slavlja dvadesete obljetnice od uspostave Vojnog ordinarijata – vojno-redarstvene biskupije u Republici Hrvatskoj. Hodočašće se organizira dvadeset i peti put, pa ga možemo nazvati i srebrenim“. Zatim se osvrnuo na poruku pape Franje upućenu hodočasnima, a onda i na geslo ovogodišnjeg hodočašća koje se održava „u specifičnim okolnostima kad je dobro uzdržana sigurnost i mir i u tradicionalno sigurnim zemljama i stabilnim demokracijama, u vrijeme velikih sukoba i ratova, s tendencijom još jače tutnjave ratnih bubnjeva. Stječe se dojam kao da su zauvijek iščezli mir i sigurnost građana, kao da je mir nešto nikad više dostižno“. Biskup je poručio da je mir uvijek djelo pravde. „Gospodin nam je povjerio zadaću uspostavljanja mira na zemlji. Mir se gradi počevši od sebe: uspostavljanjem mira u vlastitoj duši, u vlastitoj obitelji, na radnome mjestu, tamo gdje jesmo... Istinskim mirom dijelimo brige drugih, njihove planove, interese i napore... Gospodin želi da u svome srcu gajimo želju za mirom i slogom među ljudima i da djelatno pridonosimo izgradnji istinskog i pravednog mira. Na kraju mise biskup Bogdan blagoslovio je hodočasnike, njih oko 850, a nazočnima su se obratili i ministar Krstičević, glavni koordinator hodočašća, zapovjednik hodočašća, i zamjenik zapovjednika za MUP. Euharistijsko slavlje je, kao i sve dane hodočašća, animirala klapa HRM-a Sveti Juraj uz orguljsku pratnju Ivana Šćepanovića.

Na putu prema Lurdu, sudionici 25. hodočašća Hrvatske vojske i policije, kojima su se pridružili hodočasnici iz Bosne i Hercegovine – pripadnici Oružanih snaga FBiH, njih 150, predvođeni svojim vojnim biskupom Tomom Vukšićem u jutarnjim satima 17. svibnja sudjelovali su na euharistijskom slavlju u Avignonu, koje je u katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije predvodio biskup Vukšić. U četvrtak 18. svibnja hodočasnici su se okupili na euharistijskom slavlju koje je pred Spiljom ukazanja u Lurdu predvodio biskup Bogdan. U popodnevnim satima hodočasnici su u bazilici Sv. Pija X. sudjelovali u pobožnosti križnog puta koji su predvodili biskupi Bogdan i Vukšić. Nakon posljednje, 14. postaje, prigodan nagovor održao je biskupski vikar za pastoral MUP-a i Redarstvenih službi fra Frano Musić. Zatim su se okupili u na pokorničkom bogoslužju u crkvi Sv. Bernardice. Nakon duhovne pripreve i ispita savjesti, koju je predvodio vojni kapelan Željko Savić, hodočasnici su pristupili osobnoj ispovijedi. Nakon

mise na Preriji zapaljene su zavjetne svijeće. Zavjetnu svijeću hrvatskih hodočasnika zapalio je brigadni general Kovač, a svijeću hodočasnika iz Bosne i Hercegovine biskup Vukšić. Euharistijsko slavlje u bazilici Sv. krunice u Lurdu 19. svibnja predvodio je biskup Vukšić u zajedništvu s biskupom Bogdanom, generalnim vikarima vojnih ordinarijata u RH i BiH i ostalim svećenicima sudionicima hodočašća. Nakon propovijedi časnički namjesnik Leonardo i njegova supruga Anita obnovili su pred biskupom Bogdanom svoje bračne zavjete nakon 25 godina braka.

U subotu 20. svibnja hrvatska delegacija kao članica Konferencije za organizaciju međunarodnog vojnog hodočašća organizirala je u večernjim satima marijansku procesiju s kipom Gospe Lurdske i velikim križem sa svijećama u kojoj su sudjelovali svi sudionici 59. međunarodnoga vojnog hodočašća, više od 35.000 hodočasnika iz četrdesetak zemalja. Procesija je započela ispred Spilje ukazanja molitvom i blagoslovom biskupa Bogdana. Za vrijeme hoda, koji je ove godine bio unutar svetišta, molitveno-glazbeni dio odvijao se ispred bazilike Svete krunice, a sudjelovali su i Klapa HRM-a „Sveti Juraj“, Puhački orkestar Hrvatske vojske, kao i predstavnici drugih naroda koji su predmolili krunicu na svojim jezicima. Do prostora ispred bazilike križ su nosili članovi Zrinske garde u pratnji hrvatskih policajaca i kadeta, a postavili su ga španjolski vojnici. Kip Gospe Lurdske donijeli su članovi počasne postrojbe Hrvatske vojske u pratnji Švicarske garde. U prisutnosti petnaestak biskupa, završnu molitvu održao je apostolski administrator francuske Vojne biskupije mons. Luc Ravel.

Toga je dana euharistijsko slavlje za sudionike 59. međunarodnog vojnog hodočašća u bazilici Sv. Pija X. predvodio biskup Bogdan. Na misi je bila i hrvatska državna delegacija na čelu s predsjednicom RH i vrhovnom zapovjednicom OS RH Kolindom Grabar-Kitarović. Nakon mise izaslanstvo na čelu s Predsjednicom pohodilo je vojnike i policajce smještene u vojnom kampu gdje je Predsjednici RH prijavak predao zapovjednik kampa pukovnik Branimir Hamer.

Poslijepodne istoga dana održani su glazbeni nastupi vojnih orkestara, sportske igre vojnih invalida na Preriji te su izaslanstva zemalja članica odala počast svim poginulim vojnicima na Trgu Peyramale. U taj čin uključen je i spomen na hrvatske branitelje po predstavnicima izaslanstva koje je predvodio biskup Bogdan. Cvijeće kod spomenika palim vojnicima položio je biskup Ravel. Izaslanstvo je također sudjelovalo na međunarodnoj konferenciji posvećenoj temi mira „1917.-2017.: Mir – novo oružje rata?“

Središnje euharistijsko slavlje 59. međunarodnog vojnog hodočašća predvodio je u nedjelju 21. svibnja u bazilici Sv. Pija X. u zajedništvu s više od 200 svećenika i 20 biskupa, među njima i biskupi Bogdan i Vukšić, apostolski administrator francuske vojne biskupije mons. Luc Ravel. Govorio je o miru, s osvrtom na geslo hodočašća, temeljeći propovijed na nauku o miru i ratu II. vatikanskog sabora u kojem se kaže kako mir nije puka odsutnost rata. On ne nastaje niti iz nasilne vladavine, nego se doista s pravom naziva djelom pravde. Mir je plod reda što ga je u ljudsko društvo utisnuo njegov božanski Utemeljitelj i što ga trebaju ostvariti ljudi, koji žedaju za sve savršenijom pravdom, poručio je.

Nakon mise, svečanim mimohodom i gašenjem svijeće zatvoreno je 59. međunarodno vojno hodočašće. Vojnici su pozvani da se i sljedeće godine ponovno okupe kod Gospe u Lurdu, radi zajedničke molitve i izgradnje mira u svijetu. U 2018. godini Međunarodno vojno-redarstveno hodočašće održat će se od 18. do 20. svibnja.

Primopredaja misije u HKM Svetog Duha-Springvale Melbourne

Melbourne, 21.5.2017. (IKA) – Na šestu vazmenu nedjelju, 21. svibnja, u HKM Svetog Duha u Melbourneu pod pučkom misom je obavljena primopredaja misije. Nadbiskup Vinko Puljić u dogovoru s lokalnim nadbiskupom Denisom Hartom umjesto dosadašnjeg upravitelja don Ivica Zlatunića, umirovljenog, imenovao je don Vedrana Lešića. Na misi je bio nazočan veliki broj vjernika ne samo iz misije u kojoj je don Ivica djelovao posljednjih dvadesetak godina nego i vjernici iz susjednih misija u Melbourneu te Geelongu u kojima je također djelovao. Osim vjernika na misi su sudjelovali svećenici don Velimir Maglica, te fra Ivo Tadić u svojstvu delegata Hrvatske inozemne pastve. Misu su na poseban način uljepšali mališani folklorne skupine „Zvonimir“ te djeca koja pohađaju hrvatsku školu „Bartol Kašić“, a koja djeluje upravo u sklopu te misije.

Na kraju slavlja don Ivica se dirljivim govorom oprostio od svojih vjernika. Istaknuo je kako je svima htio biti otac i majka, te sestra i brat jer svoju voljenu rodbinu nije mogao posjećivati davnih godina kada je tek došao u Australiju zbog tadašnjeg komunističkog sustava. Rekao je vjernicima kako su sada dobili mladog svećenika i da je on njihova obveza i briga. Novi upravitelj misije don Vedran također je zahvalio na bratskim savjetima don Ivica te strpljenju koje je pokazao njemu. Riječi zahvale izrekao je i fra Ivo Tadić koji je bio u ulozi delegata Hrvatske inozemne pastve. Fra Ivo je istaknuo važnost uloge svećenika i njegov doprinos u životu i radu jedne zajednice kao što je ova. Nadalje je istaknuo i važnost uloge inozemnog ureda koji je samo ove godine imao 63 dekreta po cijelome svijetu. Ispričao se u ime dr. Tomislava Markića, ravnatelja inozemne pastve, koji zbog drugih obveza nije mogao biti s njima. Druženje se nastavilo za obiteljskim stolom u dvorani u sklopu centra. Generalni konzul u Melbourneu Dubravko Belavić istaknuo je don Ivčinu brigu za očuvanje nacionalnog i religioznog identiteta u Australiji. Zahvalio mu je uz prigodni dar te zaželio sretan povratak u domovinu. Don Ivici su zahvalili i članovi crkvenog odbora, te uime kluba umirovljenika Stjepan Kovačić, njegov dugogodišnji suradnik. Upravo je don Ivica osnovao tu udrugu koja se svakog četvrtka sastaje u centru na druženju. Uime učiteljica koje rade u školi koju je također osnovao don Ivica, na nesebičnoj ljubavi koju je pokazivao prema školi zahvalila mu je Ankica Mihalinać. Druženje se nastavilo poslije ručka uz lokalnu grupu Četiri kuma.

Don Ivica Zlatunić rođen je 21. listopada 1949. u Pećinama. Nakon završenog sjemeništa u Subotici, studij teologije započinje u Zagrebu a završava u Rimu 1977. Do 1979. obavlja kapelanske službe na području Vrhbosanske nadbiskupije. Nakon toga kratko vrijeme obavlja službu župnika te se vraća u Rim. Godine 1982. dolazi u Australiju za upravitelja misije u Sunshineu. Godine 1990. vraća se u Europu i vodi godinu dana jednu misiju u Njemačkoj. Zatim se ponovno vraća i preuzima ovu misiju do današnjeg dana.

Inozemne vijesti

Papa primio nogometaše Juventusa i Lazija

Rim, 16.5.2017. (IKA) – Neka prvaci u sportu budu primjeri poštenja i sloge, poglavito za najmlađe, rekao je papa Franjo članovima uprave i nogometašima Juventusa i Lazija i čelnim ljudima talijanskog nogometa koje je primio u audijenciju 16. svibnja uoči finalne utakmice talijanskog Kupa. Uputivši pohvale nogometašima Juventusa i Lazija za postignute rezultate zbog čega su, kako je rekao, veoma omiljeni među ljubiteljima sporta, Papa je istaknuo da ih to još više obvezuje „svjedočiti autentične vrijednosti sporta”. Zbog omiljenosti i utjecaja koji profesionalni nogomet ima na ljude, napose na mlade, protagonisti toga sporta imaju „veliku odgovornost”. Onaj tko svojim ponašanjem zna pokazati uravnoteženost, samosvladavanje, pridržavanje pravila postaje primjer za svoje obožavatelje. „To je ono što želim svakome od vas: da budete svjedoci poštenja, časti, sloge i ljudskosti”, poručio je Papa talijanskim nogometašima. Podsjeća kako se „katkad na stadionima, nažalost, događa nasilje, koje narušava miran tijek utakmica i zdravu zabavu ljudi”. Izrazio je stoga želju da nogometaši, koliko je u njihovoj moći, uvijek pomažu sportsku aktivnost da ostane to što jest i da, zahvaljujući osobnom zauzimanju svijetu, bude razlog kohezije između sportaša i u čitavome društvu.

Petak milosrđa: Papa Franjo posjetio obitelji u Ostiji

Rim, 19.5.2017. (IKA) - Papa Franjo ponovno je 19. svibnja posjetio rimsku periferiju. Ovaj je put posjetio obitelji u Ostiji te je blagoslovio njihove domove, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Papa je time nastavio takozvane 'Petke milosrđa', inicijativu koja se sastoji od konkretnih duhovnih i tjelesnih djela milosrđa koju je započeo u Godini milosrđa. Sveti Otac blagoslovio je 17 stanova, razgovarao s ukućanima te im je podijelio ružarije. U šali se „ispricao” na smetnji, dodajući da je barem poštovao kućni red i nije došao nakon ručka, u vrijeme mira i tišine. Na kraju posjeta porazgovarao je i sa znatizeljnicima koji su se okupili kako bi vidjeli „gosta iznenađenja” iz Vatikana. Ostia je nekoć bila značajni antički lučki grad, a danas je rubna rimska gradska četvrt nedaleko od zračne luke Fiumicino. U toj gradskoj četvrti živi oko sto tisuća stanovnika i u njoj se nalazi živa zajednica vjernika koji žive i dijele neke teške stvarnosti povezanih sa životom na periferiji.

Papa primio članove Zaklade „Centesimus Annus – Pro Pontifice”

Vatikan, 20.5.2017. (IKA) - Borba protiv siromaštva zahtijeva bolje razumijevanje te stvarnosti: riječ je o ljudskom, a ne o pukom gospodarskom fenomenu, istaknuo je papa Franjo primivši 20. svibnja sudionike međunarodne konferencije Zaklade „Centesimus Annus – Pro Pontifice”, koja se ovih dana održava u Rimu, javlja Radio Vatikan. Zahvalio im je na njihovim nastojanjima u traženju drukčijih načina razumijevanja gospodarstva, napretka i poslovanja, te na njihovu suočavanju s etičkim izazovima koje postavljaju nove paradigme i oblici moći, proizašlih iz tehnologije, kulture odbacivanja i načina života koji ignorira siromašne i prezire slabe. Mnogi se ljudi danas bore da ujedine čitavu ljudsku obitelj kako bi težili održivom i cjelovitom razvoju, ta znamo da se stvari mogu promijeniti, kazao je Sveti Otac. Napomenuo je da njihova Zaklada daje vrijedan doprinos

time što poslovanju i financijama pristupa kako u svjetlu bogate baštine socijalnog nauka Crkve tako i u svjetlu inteligentne potrage za „konstruktivnim alternativama”. Oslanjajući se na svoju stručnost i iskustvo te na suradnju s drugim ljudima dobre volje, obvezali ste se razvijati modele gospodarskog razvoja, u čijem su središtu dostojanstvo, sloboda i kreativnost koji su oznake čovjeka, naglasio je Papa. Potrebno je u zajednicama te među zajednicama i poduzećima ustanoviti posredujuće strukture koje su sposobne zajedno okupiti ljude i resurse, započinjući procese u kojima su siromasi glavni protagonisti i korisnici, rekao je Sveti Otac te nastavio: Takav će pristup gospodarskoj aktivnosti, koji je utemeljen na osobi, potaknuti inicijativu i kreativnost, poduzetnički duh kao i poslovne i radne zajednice, te će na taj način pogodovati socijalnom uključivanju i rastu kulture djelotvorne solidarnosti.

Možemo li ne biti zabrinuti zbog ozbiljnog problema nezaposlenosti mladih i odraslih koji se ne mogu „nadograditi”, upitao je papa Franjo. Upozorio je da je riječ o problemu koji je poprimio dramatične razmjere kako u razvijenim zemljama tako i u onima u razvoju. Na taj se problem treba odgovoriti iz osjećaja međugeneracijske pravednosti i odgovornosti za budućnost. Na sličan način napori da se odgovori na složene probleme povezane s porastom novih tehnologija, preobrazbom tržišta i legitimnim težnjama radnika moraju uzeti u obzir ne samo pojedince, nego i obitelji, upozorio je Papa. Podsjetio je da je sličnu zabrinutost nedavno izrazila Biskupska sinoda o obitelji koja je uočila kako nesigurnost na poslu često uvećava pritiske i probleme u obitelji te utječe na sposobnost obitelji da plodonosno sudjeluje u životu društva.

Dragi prijatelji, potičem vaša nastojanja da donesete svjetlo Evanđelja i bogatstvo Socijalnog nauka Crkve u ta goruća pitanja, pridonoseći informiranoj raspravi, dijalogu i istraživanju, ali i angažirajući se u promjeni stavova, mišljenja i načina života, koja je ključna za izgradnju pravednijeg, slobodnijeg i skladnijeg svijeta, zaključio je papa Franjo.

Solidarnost katoličke zajednice sa žrtvama napada u Manchesteru

Biskup Arnold poziva na molitvu i suradnju svih kako bi se pomoglo žrtvama i njihovim obiteljima – Radi se o napadu koji se ne može ničim opravdati

Manchester, 23.5.2017. (IKA) - Katolički biskup Salforda John Arnold, na čijem je pastoralnom području i Manchester, uputio je pismo sućuti u povodu terorističkoga napada u tome gradu. „Građani Manchesteru i katolička zajednica u gradu ujedinjeni su u osudi napada na okupljene u Areni. Takav napad se ne može ničim opravdati”, istaknuo je biskup i posebno zahvalio svim djelatnicima hitnih službi koji su se odmah uključili u pomoć u spašavanju. Također je pozvao na molitvenu solidarnost sa žrtvama i njihovim obiteljima. „Ujedinito se u molitvi za one koji su umrli, za one koji su ozlijeđeni i obitelji žrtava, kao i za sve koji su pogođeni ovom tragedijom”. Svi moramo na svaki način surađivati kako bismo pomogli žrtvama i njihovim obiteljima i kako bi izgradili i ojačali solidarnost u našoj zajednici, ističe biskup Arnold.

Prilog dokumenti

Marija Magdalena – apostol nade (usp. Iv 20, 15-18a)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 17. svibnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovim tjednima naše se razmišljanje kreće, da tako kažem, u orbiti vazmenog otajstva. Danas susrećemo onu koja je, prema evanđeljima, prva vidjela Isusa uskrslog: Mariju Magdalenu. Subotnji počinak tek je bio završio. Na dan muke nije bilo vremena da se dovrše pogrebni obredi. Zato su, u to praskozorje obavijeno tugom, žene pošle na Isusov grob s mirisavim pomastima. Prva je stigla upravo ona: Marija Magdalena, jedna od učenica koje su pratile Isusa još od Galileje, stavivši se u službu Crkve koja je bila u nastajanju. Na njezinu putu prema grobu odražava se vjernost tolikih žena koje godinama vjerno pohode groblja, spominjući se onih kojih više nema. Najautentičnije veze nisu prekinute niti smrću: postoji netko tko nastavlja voljeti, premda je voljena osoba zauvijek otišla s ovoja svijeta.

Evanđelje (usp. Iv 20, 1-2.11-18) opisuje Magdalenu odmah stavlajući do znanja da nije bila osoba koja se lako oduševljava. Naime, nakon prvog posjeta grobu, vraća se razočarana na mjesto u kojem su se učenici sakrivali; javlja da je kamen uklonjen s ulaza na grob, a njezina prva pretpostavka je najjednostavnija što može biti: mora da je netko ukrao Isusovo tijelo. Tako prvi navještaj koji Marija donosi nije navještaj uskrsnuća, već ona javlja o krađi koju su počinili nepoznati, dok je sav Jeruzalem spavao.

Zatim evanđelja opisuju drugo Magdalenino putovanje prema Isusovu grobu. Baš je bila uporna! Otišla je, vratila se tamo... nešto joj nije dalo mira! Ovaj put njezin je korak spor, silno težak. Njezina je bol dvostruka: pati prije svega zbog Isusove smrti, a zatim zbog neobjašnjivog nestanka njegova tijela.

I dok se približava grobu, očima punih suza, Bog je iznenađuje na najneočekivaniji način. Evanđelist Ivan ističe koliko je bila uporna njezina sljepoća: ne primjećuje prisutnost dvojice anđela koji joj postavljaju pitanja, a ne pobuđuje joj sumnju niti čovjek koji je stajao iza nje, za kojeg je mislila da je vrtlar. Ipak, ona otkriva najpotresniji događaj u ljudskoj povijesti kad je konačno pozvana po imenu: „Marijo!” (r. 16).

Kako je lijepo zamišljati da se prvo ukazanje Uskrsloga – prema evanđeljima – dogodilo na tako osoban način! Da postoji netko tko nas poznaje, tko vidi našu patnju i razočaranje, tko se ganuo nad nama, tko nas oslovljava imenom. To je zakon koji nalazimo upisanim na mnogim stranicama evanđelja. Oko Isusa su tolike osobe koje traže Boga; ali najčudesnija stvarnost je da, mnogo prije, postoji prije svega Bog koji se brine za naš život, koji nas želi ponovno podići, i da bi to učinio naziva nas imenom, prepoznajući osobno lice svakoga od nas. Svaki čovjek je povijest ljubavi koju Bog ispisuje na ovoj zemlji. Svaki od nas je jedna povijest Božje ljubavi. Svakoga od nas Bog naziva imenom: poznaje nas po imenu, gleda nas, čeka nas, oprašta nam, ima strpljenja s nama. Je li to istina ili ne? Svaki od nas ima to iskustvo.

I Isus je dozva: „Marijo!": preokret u njezinu životu, preokret koji će preobraziti život svakog muškarca i žene, počinje jednim imenom koje se razliježe u vrtu praznoga groba. Evanđelja nam opisuju Marijinu sreću: Isusovo uskrsnuće nije radost koja se daje na kapaljku, već slap koji zahvaća čitav život. Kršćanski život nije prožet malim srećama, već valovima koji sve nose. Pokušajte i vi zamisliti, u ovome trenutku, s teretom razočaranja i poraza koje svatko od nas nosi u srcu, da postoji Bog blizak nama koji nas doziva imenom i kaže nam: „Ustani, prestani plakati, jer sam došao osloboditi te!” Lijepo je to.

Isus nije onaj koji se prilagođava svijetu, trpeći da u njemu vječno vladaju smrt, žalost, mržnja, moralno uništenje osoba... Naš Bog nije tromi Bog, već je – dopustite mi da upotrijebim tu riječ – sanjar: on sanja o preobrazbi svijeta i to je ostvario u otajstvu uskrsnuća.

Marija je htjela zagrliti svoga Gospodina, ali on se već zaputio nebeskom Ocu, a nju je pozvao da javi učenicima da je uskrsnuo. I tako ta žena, koja je prije nego će susresti Isusa bila u raljama zla (usp. Lk 8, 2), sada postala apostol nove i veće nade. Neka nam svojim zagovorom pomogne da i mi živimo to iskustvo: u času tuge, i u času napuštenosti, slušati Isusa Uskrsloga koji nas zove po imenu, i srcem punim radosti poći naviještati: „Vidjela sam Gospodina!” (r. 18). Promijenio sam život jer sam vidio Gospodina! Sada sam drukčiji, sada sam druga osoba. Promijenio sam se jer sam vidio Gospodina. To je naša snaga i to je naša nada. Hvala!

Duh Branitelj

Papin nagovor uz molitvu Kraljice neba u nedjelju 21. svibnja 2017. – Najava konzistorija za imenovanje novih kardinala

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (usp. Iv 14, 15-21), nastavak onog od prošle nedjelje, vraća nam u misli onaj dirljivi i dramatični trenutak Isusove posljednje večere s njegovim učenicima. Evanđelist Ivan iz sabire iz Gospodinovih usta i srca njegova posljednja učenja, prije muke i smrti. Isus obećava svojim prijateljima, u tome tužnom, mračnom trenutku da će, nakon Njega, primiti „drugoga Parakleta” (r. 16). Ta riječ znači drugog Branitelja, drugog Tješitelja: „Duha Istine” (r. 17); i dodaje: „Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k vama” (r. 18). Te riječi prenose radost novog Kristova dolaska: on, uskrsli i proslavljeni, prebiva kod Oca i, istodobno, dolazi nama u Duhu Svetom. I u tom svom novom dolasku objavljuje nam naše jedinstvo s Njim i s Ocem: „U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i ja u vama” (r. 20).

Razmišljajući nad tim Isusovim riječima mi danas vjerom osjećamo da smo Božji narod u zajedništvu s Ocem i s Isusom po Duhu Svetom. U tome misteriju zajedništva, Crkva nalazi nepresušno vrelo vlastitog poslanja, koje se ostvaruje po ljubavi. Isus kaže u današnjem Evanđelju: „Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj i ja ću ljubiti njega i njemu se očitovati” (r. 21). To je ljubav koja nas uvodi u spoznanje Isusa, zahvaljujući djelovanju toga „Branitelja” kojega je Isus poslao, to jest Duha Svetoga. Ljubav prema Bogu i bližnjemu je najveća zapovijed u Evanđelju. Gospodin nas

danas poziva velikodušno odgovoriti na evanđeoski poziv na ljubav, stavljajući Boga u središte našega života i posvećujući se služenju braći, napose onoj kojima su pomoć i utjeha najpotrebnija.

Ako postoji jedan stav koji nikada nije lako ostvariti – pa ni u samoj kršćanskoj zajednici to ne ide lako – to je znati se uzajamno ljubiti, ljubiti se po Gospodinovu primjeru i njegovom milošću. Ponekad sporovi, oholost, zavisti, podjele ostavljaju također znak na lijepom licu Crkve. Zajednica kršćana bi trebala živjeti u Kristovoj ljubavi, no upravo tamo zli „stavlja šape“ i mi katkad dopustimo da nas prevare. Prve žrtve su duhovno najslabije osobe. Koliko ih se – a i vi poznajete neke od njih –, koliko ih se udaljilo od Crkve, jer su osjetili da nisu prihvaćeni, jer se nisu osjetili shvaćenima, jer se nisu osjetili ljubljenima. Koliko su se udaljili, na primjer, od neke župe ili zajednice zbog ozračja ogovaranja, ljubomora, zavisti koje su tamo našli. Ni za kršćanina umijeće ljubavi nije nikada jednom zasvagda stečena datost; svaki dan se moramo uvijek iznova početi i vježbati se sve dok naša ljubav prema braći i sestrama koje susrećemo ne postane zrela i pročišćena od ograničenja i grijeha, koji je čine djelomičnom, sebičnom, besplodnom i nevjernom. Svaki se dan moramo učiti umijeću ljubavi. Poslušajte to: svaki se dan moramo učiti umijeću ljubavi, svaki dan moramo strpljivo pohađati Kristovu školu, svaki dan moramo opraštati i gledati Isusa, i to uz pomoć toga „Branitelja“, toga Tješitelja kojega nam je Isus poslao a to je Duh Sveti.

Neka nam Djevica Marija, savršena učenica svoga Sina i Gospodina, pomogne da budemo sve više poučljivi Parakletu, Duhu istine, da bismo iz dana u dan učili ljubiti se kao što nas je Isus ljubio.

Nakon molitve Kraljice neba

Draga braćo i sestre, iz Srednjoafričke Republike, koju nosim u srcu, osobito nakon svoga posjeta iz studenoga 2015., nažalost stižu žalosne vijesti. Oružani sukobi prouzročili su brojne žrtve i prognane i ozbiljno prijete mirovnom procesu mira. Izražavam svoju blizinu stanovnicima i biskupima te zemlje i svima koji ulažu trud oko dobra ljudi i mirnog suživota. Molim za pokojne i ranjene i ponavljam svoj apel: neka oružje utihne i neka prevlada dobra volja za dijalogom kako bi u toj zemlji zavladao mir i razvoj.

U srijedu 24. svibnja u duhu ćemo se pridružiti vjernicima katolicima u Kini u prigodi proslave Blažene Djevice Marije Pomoćnice kršćana, koja se časti u svetištu Sheshan u Šangaju. Kineskim katolicima poručujem: uzdignimo svoj pogled k Mariji, našoj Majci, da nam pomogne prepoznati Božju volju o konkretnom hodu Crkve u Kini i podrži nas u velikodušnom prihvaćanju njegova nauma ljubavi. Neka nas Marija ohrabri da pružamo svoj osobni doprinos za zajedništvo među vjernicima i za sklad čitavoga društva. Ne zaboravimo svjedočiti vjeru molitvom i ljubavlju i trajno ostati otvoreni susretu i dijalogu.

[...]

Najava konzistorija za imenovanje novih kardinala

Draga braćo i sestre, želim najaviti da ću u srijedu 28. lipnja održati konzistorij za imenovanje pet novih kardinala. Njihova provenijencija iz različitih krajeva svijeta očituje katolicitet Crkve proširene po čitavome svijetu a dodjeljivanje naslova ili đakonije u Gradu izražava pripadnost kardinala Rimskoj biskupiji koja, prema poznatom izrazu svetog Ignacija [Antiohijskog], predsjedava ljubavlju svim ostalim Crkvama. A u četvrtak 29. lipnja, na svetkovinu apostola Petra i Pavla, slaviti ću koncelebriranu misu s novim kardinalima, članovima Kardinalskog zbora, novim biskupima, metropolitima, biskupima i nekolicinom prezbitera.

Ovo su imena novih kardinala: mons. Jean Zerbo, nadbiskup Bamaka, u Maliju; mons. Juan José Omella, nadbiskup Barcelone, Španjolska; mons. Anders Arborelius, biskup Stockholma, Švedska; mons. Luis Marie-Ling Mangkhanekhoun, naslovni biskup Acque Nuove di Proconsolare, apostolski vikar Pakséa, u Laosu; te mons. Gregorio Rosa Chávez, naslovni biskup Mullija, pomoćni biskup nadbiskupije San Salvador, Salvador.

Nove kardinale povjeravamo zaštititi svetih Petra i Pavla, da zagovorom Prvaka apostola, budu istinski služitelji zajedništva u Crvi i zajedništva s Apostolom naroda, da budu istinski navjestitelji evanđelja u cijelome svijetu i, svojim svjedočenjem i savjetom, snažnije me podupiru u mojoj službi rimskoga biskupa, sveopćeg pastira Crkve.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!